

สำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการลงทุน

www.boi.go.th

วารสาร ส่งเสริมการลงทุน

INVESTMENT PROMOTION JOURNAL

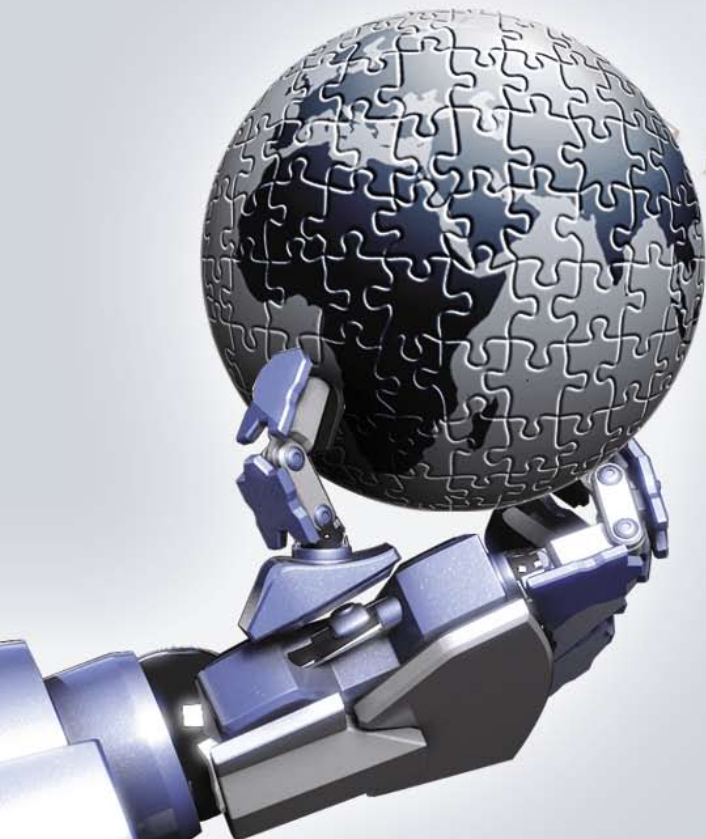
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

วารสารส่งเสริมการลงทุน ปีที่ 22 ฉบับที่ 4 เมษายน 2554

www.boi.go.th

ตลาดกลางซื้อขายชิ้นส่วน
จาก **BUILD**
สู่ **SUBCON THAILAND**

ปีไอเอพร์ 2011
10 - 25 พฤศจิกายน 2554
อิมแพ็ค เมืองทองธานี
www.boifair2011.com

รับผิดชอบ มุ่งมั่น... สร้างสรรค์ สังคมไทย

กนอ. ร่วมมือ พันธมิตรร่วมใจ
สร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
ด้วยกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม
ชุมชน และสิ่งแวดล้อม

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

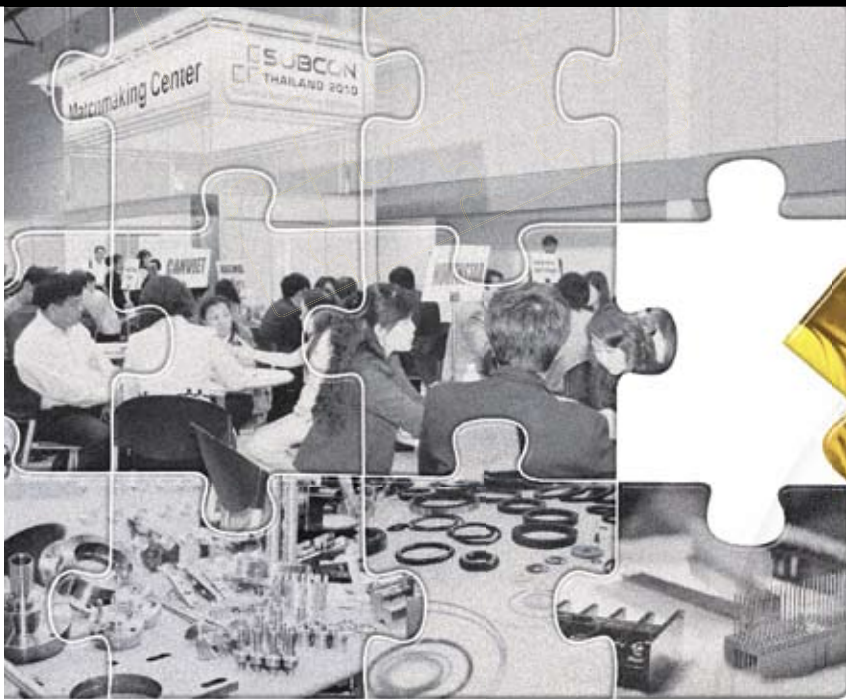

ลงทุนในประเทศไทย
มั่นใจนิคมอุตสาหกรรม

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
กองประชาสัมพันธ์ ฝ่ายบริหาร
โทร: 66-2253-0561 โทรสาร: 66-2253-2965
investment.1@ieat.mail.go.th, ieat@ieat.go.th
www.ieat.go.th, www.ieatsolution.net

SUBCON
THAILAND 2011
 Industrial Subcontracting Exhibition

19-21 MAY 2011
 BITEC BANGKOK THAILAND

SOLVING THE PUZZLE...

SUBCON Thailand – the most important piece of your profit picture.

- ◇ Meet local and international buyers from around the world.
- ◇ Expecting over 280 leading local and Asean subcontracting companies.
- ◇ Business matchmaking opportunities to enhance your business success.
- ◇ Special Business Seminars, Programs & Activities designed to put you on the road to international success.

www.subconthailand.com

ASEAN'S LEADING INTERNATIONAL INDUSTRIAL SUBCONTRACTING EVENT

Co-organised by:

Co-located with:

In-conjunction with:

BOI Unit for Industrial Linkage Development (BUILD),
Thailand Board of Investment (BOI)
 Tel. (66) 2537 8733, (66) 2936 2567 Fax (66) 2537 8734
 E-mail: build@boi.go.th

UBM Asia (Thailand) Co Ltd
 Tel. (66) 2642 6911 Ext.213
 Fax (66) 2642 7433
 E-mail: Warayut.C@ubm.com

Investor Club Association

เปิดบริการ ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ (PC)

สมาคมสโมสรนักลงทุน เปิดให้บริการห้องประชุมและห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ณ อาคารทีพีแอนด์ที ชั้น 12 ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

- Celeron D CPU 2.8 GHz.
- DVD : ROM
- DDR RAM 512 MB.
- LCD 15
- HDD 80 GB.
- Internet Cable 2 Mbps.

อีกทั้งภายในห้องมีอุปกรณ์อย่างครบครัน ที่สามารถรองรับการฝึกอบรมและพัฒนากิจกรรมความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ ให้กับหน่วยงานที่สนใจด้วยราคาสุดประหยัด โดยมีอัตราค่าบริการ

	จำนวน/เครื่อง	ราคา/บาท
อัตราค่าบริการ ครึ่งวัน (เหมา)	20	4,500
	30	6,000
	45	7,500

	จำนวน/เครื่อง	ราคา/บาท
อัตราค่าบริการ เต็มวัน (เหมา)	20	6,500
	30	9,000
	45	12,000

หมายเหตุ:

1. ราคานี้เป็นราคาวันทำการ (จันทร์-ศุกร์ เวลา 08.00-17.00 น.)
นอกเวลานี้คิดเพิ่มชั่วโมงละ 500 บาท (ถ้าเพิ่มเครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องละ 300 บาท)
2. เสาร์-อาทิตย์ หรือวันหยุดของสมาคมฯ ครึ่งวัน คิดเพิ่ม 2,000 บาท เต็มวัน 3,000 บาท

สมาคมสโมสรนักลงทุน

สนใจติดต่อสอบถามรายละเอียดการใช้ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ได้ที่ คุณจารุรัตน์
เลขที่ 1 อาคารทีพีแอนด์ที 12, 16 ถนนวิภาวดี-รังสิต แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ : (66) 0 2936 1429 ext. 215 โทรสาร : (66) 0 2936 1441-2
E-mail : jaruratp@ic.or.th, isc@ic.or.th Website : <http://www.ic.or.th>

สารบัญ

C O N T E N T S

จาก BUILD สู่ Subcon Thailand

BUILD เชื่อมโยงอุตสาหกรรมสนับสนุน 6

ซัมคอนไทยแลนด์ 2011 โอกาสทางธุรกิจ 9

ซิงเกิ้ล พอยท์ พาร์ท กับงาน Subcon Thailand 16

บีโอไอแฟร์ 2011

เคลื่อนทัพความอสังการ เพื่องานบีโอไอแฟร์ 2011 20

ภาพรวมลงทุนไทย

ผลการดำเนินการตามนโยบาย STI 23

จับกระแสโลก

วิสัยทัศน์ใหม่ของ METI เพื่อวิถีในการเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมญี่ปุ่น 26

ลงทุนไทยในต่างประเทศ

เปรู...ดินแดนแห่งโอกาสและความท้าทาย 30

เรียนรู้การส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศ จากเวียดนาม 35

บทความพิเศษ

อัลเฟรด คาห์น บิดาแห่งการลดกฎระเบียบ 42

การควบคุมการเคลื่อนย้ายเงินทุน 45

เครื่องมือในการสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ 45

บทเรียนจากภาพยนตร์ “วอลสตรีท เงินอำมหิต” 50

กฎและระเบียบควรรู้

กิจการบีโอไอใช้แรงงานต่างชาติไร้ฝีมือได้หรือ 55

คิดถึงการลงทุน คิดถึงบีโอไอ 59

นานาสาระกับบีโอไอ 66

สถิติการส่งเสริมการลงทุน

สรุปสถิติการส่งเสริมการลงทุน 69

โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน 72

ถนนสู่ BUILD

BUILD กับงานตลาดกลางซื้อขายชิ้นส่วน จังหวัดลำพูน 83

6

20

45

BOI FAIR 2011 THAILAND

บิโอดีแฟร์ 2011

โลกสดใส ไทยยั่งยืน

งานแฟร์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประเทศไทย

10-25 พฤศจิกายน 2554

อิมแพ็ค เมืองทองธานี

www.boifair2011.com

อีเมล: boifair2011@boi.go.th โทร. 0 2553 8300 โทรสาร 0 2553 8333

วารสารส่งเสริมการลงทุน

ปีที่ 22 ฉบับที่ 4 เมษายน 2554

หนึ่งในปัญหาสำคัญที่หลายประเทศทั่วโลกกำลังกังวลอยู่ในขณะนี้ คงเป็นปัญหาเศรษฐกิจ โดยเฉพาะปัญหาเงินเฟ้อ ดูได้จากการทยอยการปรับอัตราดอกเบี้ยของประเทศต่างๆ ตลอดจนการออกมาตรการ เพื่อช่วยเหลือประชาชนและผู้ประกอบการ ไม่ให้ภาวะเงินเฟ้อพุ่งเร็วและแรงเกินไป เพราะจะกระทบต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจและปากท้องของประชาชน

องค์ระหว่างประเทศไม่ว่าจะเป็น ธนาคารพัฒนาแห่งเอเชีย (เอ ดี บี) และกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (ไอ เอ็ม เอฟ) ต่างก็เห็นสอดคล้องกันว่า “ภาวะเงินเฟ้อ” ในขณะนี้ นับเป็นภัยคุกคามเศรษฐกิจของเอเชียอย่างมีนัยสำคัญ

มาดูการลงทุนของไทยบ้าง ยังคงมีการคาดการณ์ว่าจะมีการลงทุนจากญี่ปุ่นมาไทยอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจเป็นผลของภัยธรรมชาติครั้งใหญ่ ที่จำเป็นต้องขยายฐานการผลิตเพื่อลดความเสี่ยงทางธุรกิจ โดยที่แม้จะไม่เกิดวิกฤติดังกล่าว ไทยก็ได้รับการสนใจลงทุนจากญี่ปุ่นเป็นอันดับต้นๆ ช่วงนี้อาจจะเป็นโอกาสที่ดีที่จะหารือร่วมกันในการชักจูงการลงทุนอย่างเป็นระบบ เพราะหลายชาติคงต้องแข่งขันกันเพื่อรับการลงทุนที่มีศักยภาพนี้

สำหรับในวันที่ 19 - 21 พฤษภาคม 2554 หน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม บีโอไอจะได้จัดงาน SUBCON THAILAND 2011 ขึ้นที่ศูนย์นิทรรศการและการประชุมไบเทค กรุงเทพฯ ในงานจะประกอบด้วยกิจกรรมเพื่อให้ผู้ผลิตชิ้นส่วน ได้มีโอกาสพบผู้ซื้อ ทั้งในและต่างประเทศ ที่เราอาจคาดหวังได้ถึงความเป็นไปได้ที่มากกว่าการเพียงแค่ออเดอร์ขาย แต่ยังมีโอกาสการเป็นพันธมิตรในการลงทุนด้วย ซึ่งในฉบับได้รวบรวมกิจกรรมดังกล่าวไว้ และยังมีหลายเรื่องที่น่าสนใจอีกเช่นเคยค่ะ

เจ้าของ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

คณะที่ปรึกษา

ดร. อรรถกาน สืบญเรื่อง	เลขานุการฯ
นางหิรัญญา สุจินัย	ที่ปรึกษาด้านการลงทุน
นางสาวอัจฉรินทร์ พัฒนพันธ์ชัย	ที่ปรึกษาด้านการลงทุน
นายสงค์ศักดิ์ ลิ้มปานเย็น	รองเลขานุการฯ
นายโชคดี แก้วแสง	รองเลขานุการฯ
นางสาวดวงใจ อัครจินตจิตร	รองเลขานุการฯ
	และที่ปรึกษา
	ประจำกองบรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

นางวารภรณ์ เฉลยสอาด	บรรณาธิการบริหาร
นางบุษยาพร วิริยะศิริ	หัวหน้ากองบรรณาธิการ
ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ	
นางนุชนารถ วงษ์เกษม	
นางสาวสุนันทา อัครระกิจ	

คณะทำงานวารสารส่งเสริมการลงทุน

- นายยุทธศักดิ์ टनाสวัสดิ์
- ดร.บงกช อนุโรจน์
- นางสาวรัตนวิมล นารี สุกรีเขตร
- นางสาวพรภณี เข็งสุทธา
- นายสุทธิภคดี ทัดพิทักษ์กุล
- นางสาววันเพ็ญ ทรุจิตตวิวัฒน์
- นางสาวทรงสิริสุข ต้นติเวส
- นางสาวปิยะวรรณ ชัยนมาก
- นายอิสระ อมรกิจบำรุง
- นางสาวรุณิดา ศิริทรัพย์
- นางสาวศัลยา อักษรมัต
- นายธรรมรัตน์ รัตนพันธ์
- นางสาวณภัทร ทัพพันธุ์
- นางสาววรรณิภา พิภพไชยสิทธิ์
- นางสาวช่อแก้ว ประสงค์สม
- นางสาวอุทัยวรรณ เดชนรงค์
- นางสาววิริสรา พึ่งทองหล่อ
- นางสาวธนาภาดี คูสานนท์
- นางสาวยอดกมล สุธีรพจน์
- นายธีระพงษ์ อติชาตนาพันธ์
- นางสาวสุวิดา ธัญวงษ์
- นายสถาปนา พรหมบุญ
- นางสาววันทนา ทาตาล
- นายวุฒิชัย ภิสัยพันธ์
- นางสาวรัชนิกร ไผ่ขำนาง

กองบรรณาธิการ วารสารส่งเสริมการลงทุน

ศูนย์บริการลงทุน
 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
 555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
 โทรศัพท์ : 0 2553 8111 ต่อ 8188, 8184 และ 6196
 โทรสาร : 0 2553 8222 และ 0 2553 8316
 อีเมล : head@boi.go.th
 เว็บไซต์ : www.boi.go.th

ออกแบบและพิมพ์

บริษัท เกรย์ แมทเทอร์ จำกัด
 21/61-62 RCA โซน C ซอยศูนย์วิจัย ถนนพระราม 9
 แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320

BUILD

เชื่อมโยงอุตสาหกรรมสนับสนุน

การพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุนให้เกิดการรับช่วงผลิต นับเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความแข็งแกร่งของอุตสาหกรรมภายในประเทศที่จำเป็นต้องส่งเสริมให้มีการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม และให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง เพื่อทำให้ภาคอุตสาหกรรมของไทยสามารถพึ่งพาตนเองได้ จนอาจไม่จำเป็นต้องนำเข้าจากต่างประเทศหรือนำเข้าให้น้อยที่สุดเท่าที่จำเป็น ไม่ว่าจะเป็นในด้านเทคโนโลยีการผลิตหรือชิ้นส่วนวัตถุดิบ

นอกจากนี้การเติบโตและความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมสนับสนุน จะช่วยการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากจะช่วยลดการขาดดุลทางการค้า เพิ่มการลงทุนและแสวงหาเงินตราจากต่างประเทศอีกด้วย รวมถึงก่อให้เกิดการถ่ายทอดทางเทคโนโลยี การพัฒนาฝีมือแรงงาน และเกิดการจ้างงานแรงงานเพิ่มขึ้น

บีไอไอ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญดังกล่าวที่จะมีผลถึงการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยรวม จึงได้จัดตั้ง หน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม หรือ หน่วย BUILD (BOI Unit Industrial Linkage Development) ขึ้นเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2535 เพื่อทำหน้าที่ในการพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม เกิดการใช้ชิ้นส่วนอุตสาหกรรมจากผู้ผลิตในประเทศ ซึ่งนอกจากจะช่วยเปิดโอกาสทางการตลาด แก่ผู้ประกอบการขนาดกลางและเล็กของไทยแล้ว ยังเป็นการลดต้นทุน

การผลิตให้แก่ผู้ผลิตรายใหญ่ ไม่ต้องซื้อขายผ่านตัวกลางหรือผู้แทนจำหน่าย สามารถจัดหาชิ้นส่วนจากผู้ผลิตในประเทศ ซึ่งทำให้ลดค่าใช้จ่ายในการจัดการเพื่อจัดหาและนำเข้าชิ้นส่วนจากต่างประเทศ

ปัจจุบันหน่วย BUILD ได้ดำเนินกิจกรรมการพบปะระหว่างผู้ต้องการใช้ชิ้นส่วนอุตสาหกรรม หรือ ผู้ซื้อ และผู้ผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรม หรือ ผู้ขาย จนได้มีการจัดกิจกรรมต่างๆ และเป็นที่ยูัจักอย่างแพร่หลายในหมู่ผู้ผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรม หรือ

การพัฒนาอุตสาหกรรมสนับสนุน นับเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความแข็งแกร่งของอุตสาหกรรมภายในประเทศ

ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมสนับสนุนทำให้เกิดการซื้อขายชิ้นส่วนอุตสาหกรรมจากการเข้าร่วมกิจกรรมการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

กิจกรรมต่างๆ ที่หน่วย BUILD ดำเนินการเพื่อสร้างความเชื่อมโยงกับผู้ผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมในประเทศไทย และเพื่อกระตุ้นให้มีการพัฒนาความสามารถในการผลิตของผู้ผลิตไทย มีดังนี้

1. กิจกรรมผู้ซื้อพบผู้ขาย (VMC - Vendor Meet Customer) เป็นการนำคณะผู้ผลิตชิ้นส่วน ไปที่โรงงานของบริษัทผู้ซื้อ เพื่อสร้างโอกาสให้ผู้ที่ใช้ชิ้นส่วนได้หารือรายละเอียดโดยตรงกับผู้ขายที่มีความชำนาญในการผลิตชิ้นส่วนนั้นๆ เฉพาะด้าน และผู้ขายจะช่วยเสนอชิ้นส่วนที่มีคุณภาพดี เหมาะสมกับการใช้งานของ

ผู้ซื้อแต่มีราคาที่ลดลง กิจกรรมนี้จะทำให้ผู้ซื้อประหยัดเวลาในการจัดหาผู้ขายตามที่ต้องการ และราคาถูกลงกว่าการที่พบกับผู้ขายที่มาพบที่ละบริษัทตามที่เคยดำเนินการ โดยได้จัดกิจกรรมนี้มาแล้ว 186 ครั้ง

2. ตลาดกลางซื้อขายชิ้นส่วนอุตสาหกรรม (BUILD Market Place) เป็นกิจกรรมที่นัดหมายให้ผู้ต้องการซื้อชิ้นส่วนอุตสาหกรรมหรือ ผู้ซื้อ นำชิ้นส่วนมาแสดงต่อผู้ขายและนำเสนอนโยบายการจัดซื้อแก่คณะผู้ผลิตชิ้นส่วน-ผู้ขาย ในห้องประชุมที่หน่วย BUILD กำหนด ซึ่งมักจัดในงานแสดงสินค้าเทคโนโลยีอุตสาหกรรมที่สำคัญๆ ในประเทศไทย โดยได้จัดกิจกรรมนี้มาแล้ว 85 ครั้ง

3. บริการจับคู่ธุรกิจ (Business Matching) หน่วย BUILD จะช่วยสนับสนุนนักลงทุน ทั้งจากในและต่างประเทศ ที่ต้องการผู้ประกอบการในประเทศไทย ดำเนินธุรกิจร่วมกัน เช่น การหาผู้ทำการผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมเพื่อใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ การหาผู้พันธมิตรทางธุรกิจเพื่อร่วมลงทุน หรือร่วมมือทางเทคโนโลยีการผลิต เป็นต้น

4. สัมมนาให้ความรู้เพื่อ

กระตุ้นการพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน การสัมมนาให้ความรู้แนวทางในการปรับปรุงการบริหาร การผลิตจากวิทยากรที่มีความรู้เฉพาะด้านที่เกี่ยวข้อง จะได้มีความสามารถเป็นไปตามที่บริษัทผู้ซื้อต่างๆ ต้องการ เกิดการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมกันได้

5. บริการสืบค้นข้อมูลผู้ผลิตชิ้นส่วนออนไลน์บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หน่วย BUILD ทำการพัฒนาฐานข้อมูลอุตสาหกรรมสนับสนุนอาเซียน (ASEAN Supporting Industry Database - ASID) ในเว็บไซต์ www.asidnet.org ที่ผู้ประกอบการสามารถนำข้อมูลของตนมาลงไว้ในฐานข้อมูลนี้ ซึ่งมีรายละเอียดข้อมูลที่ลengkapถึงความสามารถในการผลิต ที่ผู้ซื้อใช้คัดกรองเบื้องต้นได้ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวเน้นบริการที่ไม่คิดมูลค่าบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งให้บริการทุกวันตลอด 24 ชั่วโมง ปัจจุบันมีฐานข้อมูลสมาชิก กว่า 20,000 บริษัท ใน 10 ประเทศอาเซียน

6. จัดงานแสดงสินค้าอุตสาหกรรม การรับช่วงการผลิต จากความสำเร็จในกิจกรรมเชื่อมโยงมากกว่า 18 ปี หน่วย BUILD จึงริเริ่มจัดงานแสดงสินค้า Subcon Thailand ซึ่งเป็นงานที่รวบรวมผู้ผลิตและบริการชิ้นส่วนอุตสาหกรรม และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุนการผลิตผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเป็นงานแรกในประเทศไทย โดยจัดเป็นประจำทุกปี เริ่มจัดครั้งแรกเมื่อปี 2550 และครั้งล่าสุดในระหว่างวันที่ 13 - 15 พฤษภาคม 2553 รวมจัดมาแล้ว 4 ครั้ง ซึ่งในปี 2553 ที่ผ่านมามีผู้เข้าร่วมออกงาน

จากความสำเร็จในกิจกรรม
เชื่อมโยงมากกว่า 18 ปี
หน่วย BUILD จึงริเริ่มจัดงาน
แสดงสินค้า Subcon Thailand

250 ราย และผู้เข้าชมงานประมาณ 15,000 ราย มีบริษัทผู้ซื้อเข้าร่วมจากทั่วโลกกว่า 250 บริษัท ได้ผลการจับคู่เจรจาทางธุรกิจรวมจำนวน 2,500 คู่ โดยร้อยละ 75 ของจำนวนคู่เจรจาทางธุรกิจทั้งหมด มีแนวโน้มเกิดการซื้อขายกันที่ประมาณมูลค่าได้ 4,500 ล้านบาท

นิทรรศงาน Subcon Thailand เป็นงานที่เสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ประเทศไทย โดยช่วยจัดหาผู้ผลิตชิ้นส่วนไทย ให้แก่นักลงทุนต่างชาติ

นิทรรศงาน Subcon Thailand เป็นงานที่เสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ประเทศไทย โดยช่วยจัดหาผู้ผลิตชิ้นส่วนไทยให้แก่นักลงทุนต่างชาติ ซึ่งทำให้นักลงทุนมีความมั่นใจในการลงทุน และได้รับความสะดวกรวดเร็วในการบริการ จนเป็นที่ประทับใจของนักลงทุนต่างชาติทุกคนที่เข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว และครั้งที่ 5 ซึ่งจะจัดขึ้นในวันที่ 19 - 21 พฤษภาคม 2554 มีผู้เข้าร่วมออกงาน 300 ราย โดยคาดว่าจะมีบริษัทผู้ซื้อเข้าร่วมกว่า 400 บริษัท จำนวนคู่เจรจาธุรกิจกว่า 3,000 คู่ เกิดมูลค่าการเชื่อมโยงกว่า 5,000 ล้านบาท และเกิดการเชื่อมโยงระหว่างสถาบันการศึกษากับภาคอุตสาหกรรม (R&D Matching) จำนวน 50 คู่

7. นำผู้ผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมไทยร่วมงานชิ้นส่วนอุตสาหกรรมในระดับนานาชาติ (Internationalization) โดยหน่วย BUILD จะจัดหาพื้นที่แสดงสินค้าในต่างประเทศ ทำให้ผู้ผลิตชิ้นส่วนมีค่าใช้จ่ายการร่วมออกงานลดลงอย่างมากถึงร้อยละ 60 - 90 ทำให้มีโอกาสได้เชื่อมโยงการผลิตกับลูกค้าในต่างประเทศขยายฐานลูกค้าไปต่างประเทศ การผลิตให้ลูกค้าต่างประเทศจะทำให้มีโอกาสได้รับรู้ หรือรับถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตใหม่ๆ จากลูกค้า รวมถึงการไปร่วมงานในต่างประเทศ จะมีโอกาสเห็นผลิตภัณฑ์สินค้าเดียวกับที่ผลิตภายในงาน เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลเปรียบเทียบ ใช้ปรับปรุงความสามารถในการผลิตให้สามารถแข่งขันได้ในระดับโลก

หลังจากดำเนินกิจกรรมเชื่อมโยงอุตสาหกรรมในรูปแบบต่างๆ มาเป็นระยะเวลาเวลากว่า 18 ปี แม้จะช่วยก่อให้เกิดมูลค่าการซื้อขายชิ้นส่วนอุตสาหกรรมจากผู้ผลิตในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้ประกอบการไทยหลายรายมีการขยายกิจการ และมีการลงทุนเพิ่มขึ้น แต่การพัฒนาของผู้ประกอบการไทยโดยเฉพาะการทำวิจัยและพัฒนา ยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างพอเพียง จึงเป็นเรื่องที่สำคัญมากที่จะวิจัยและพัฒนาาร่วมกันจนอาจทำให้มีเทคโนโลยีการผลิตใหม่ สามารถแข่งขันในยุคโลกาภิวัตน์ได้

หน่วย BUILD จึงถือเป็นกิจกรรมสำคัญ โดยได้วางแผนที่จะผลักดันให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างผู้ประกอบการไทยและสถาบันการศึกษาหรือหน่วยวิจัยต่างๆ เพื่อให้เกิดการวิจัยและพัฒนาในผู้ประกอบการไทยเพิ่มมากขึ้น

หากผู้ประกอบการที่ต้องการจัดหาผู้ผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรม และผู้ผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมสนใจต้องการทราบรายละเอียดการเข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มเติม สามารถสอบถามข้อมูลได้ที่ หน่วย BUILD โทรศัพท์ 0 2553 8111 ต่อ 6166 โทรสาร 0 2553 8325 อีเมล : build@boi.go.th เว็บไซต์ : build.boi.go.th

ซับคอนไทยแลนด์ 2011

โอกาสทางธุรกิจ

งานซับคอนไทยแลนด์ (Subcon Thailand) เป็นงานแสดงอุตสาหกรรมรับช่วงการผลิตเพื่อการจัดซื้อชิ้นส่วนอุตสาหกรรม ใน 4 ปีที่ผ่านมา ประสบความสำเร็จอย่างงดงาม เรียกได้ว่าเป็นงานแสดงสำหรับอุตสาหกรรมรับช่วงการผลิตระดับนานาชาติอย่างแท้จริง โดยงานครอบคลุมพื้นที่ 6,000 ตารางเมตรของอาคาร 105 ศูนย์นิทรรศการและการประชุมไบเทค บางนา กรุงเทพฯ เป็นเวทีที่ให้ผู้ผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมกว่า 280 รายได้มีโอกาสพบกับผู้ซื้อจาก 14 ประเทศทั่วโลก

จากข้อมูลผู้เข้าร่วมงานทั้งในและต่างประเทศที่ผ่านมาพบว่า มีจำนวนเพิ่มขึ้นมาตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเข้าร่วมกิจกรรมภายในงานของผู้ผลิตและผู้บริหารชาวญี่ปุ่น ซึ่งเป็นนักลงทุนและผู้ซื้อชิ้นส่วนกลุ่มที่ใหญ่ที่สุดของไทย นับได้ว่างานซับคอนไทยแลนด์ได้เติบโตสอดคล้องกับเศรษฐกิจของไทย ที่มีการขยายตัวต่อเนื่องอย่างชัดเจน

โดยในงานมีกิจกรรมที่น่าสนใจและเกิดประโยชน์กับทั้งผู้เข้าร่วมออกงานและผู้เข้าชมงานมากมาย เช่น กิจกรรมการจับคู่ธุรกิจ เปิดโอกาสให้ผู้ซื้อและผู้ผลิตชิ้นส่วนได้มีโอกาสนัดหมายกันล่วงหน้า และเจรจาธุรกิจแบบเข้มข้นรายบริษัทภายในงาน ซึ่งในปีนี้มีผู้ผลิตชั้นนำระดับโลกกว่า 14 ประเทศตอบรับเข้าร่วมแล้ว เช่น Mercedes Benz, Toyota, Isuzu, Suzuki, Samsung, Whirlpool, Hutchison และยังมี

มีบริษัทจากประเทศญี่ปุ่นโดยการนำของสำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน ณ กรุงโตเกียว และสำนักงานเศรษฐกิจการลงทุน ณ นครโอซากา เข้าร่วมงานอีกกว่า 100 บริษัท

ในงานยังมีส่วน Buyer's Village สำหรับบริษัทผู้ซื้อชิ้นส่วนอุตสาหกรรม เพื่อจัดแสดงชิ้นงานที่ต้องการจัดซื้อหมุนเวียนเข้าร่วม 10 บริษัทต่อวัน พร้อมทั้งมีเวทีในส่วนของ Buyer's Presentations สำหรับให้บริษัทผู้ซื้อได้นำเสนอนโยบายการจัดซื้อ พร้อมทั้งเป็นความรู้ให้กับผู้ผลิตชิ้นส่วนให้ได้มีโอกาสรับฟัง เพื่อนำไปพัฒนาศักยภาพของตนเอง ให้ตรงตามความต้องการของผู้ซื้อ

นอกจากนี้ในงานยังประกอบด้วยหัวข้อสัมมนาที่หลากหลายและน่าสนใจ เช่น โอกาสในการลงทุนธุรกิจ การผลิตรูปแบบใหม่ จนถึงกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจรูปแบบต่างๆ ที่ทางผู้จัดงานได้เชิญหน่วยงานผู้มีความเชี่ยวชาญส่งวิทยากรหมุนเวียนกันมาร่วมบรรยายให้ความรู้

งานซับคอนไทยแลนด์ ยังมีการผลักดันโครงการความร่วมมือภาคการ

งานซับคอนไทยแลนด์
จัดขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นปีที่ 5
สามารถสร้างชื่อเสียงในฐานะ
งานแสดงที่มีศักยภาพ
สำหรับผู้ต้องการซื้อชิ้นส่วนและ
ผู้ผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรม

ศึกษากับภาคธุรกิจ (A2B) / R&D Matching คือ กิจกรรมที่จะเชื่อมโยงสถาบันการ ศึกษาและหน่วยงานด้านการวิจัยเข้ากับ ภาคอุตสาหกรรมการผลิต เพื่อส่งเสริม

และพัฒนาศักยภาพการผลิตให้ตรงกับ ความต้องการของตลาด นำผลงานวิจัย และสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ สู่เชิงพาณิชย์ จาก กิจกรรมที่หลากหลายดังกล่าวข้างต้น ทำให้งานชั้บคอนไทยแลนด์ 2011 เป็น งานที่มีความสำคัญงานหนึ่งที่ไม่ควรพลาด

กิจกรรมการจับคู่ธุรกิจ
เปิดโอกาสให้ผู้ซื้อและ
ผู้ผลิตชิ้นส่วน ได้มีโอกาส
นัดหมายกันล่วงหน้า
และเจรจาธุรกิจแบบเข้มข้น
รายบริษัทภายในงาน
ซึ่งในปี 2554 มีผู้ผลิตชิ้นนำ
ระดับโลกกว่า 14 ประเทศ
ตอบรับเข้าร่วม

สรุปผลการจัดงานใน 4 ปี ที่ผ่านมา

ครั้งแรกในปี 2550 จัดขึ้นในวันที่ 9 - 13 พฤษภาคม 2550 จำนวน 5 วัน มี ผู้เข้าร่วมงาน 189 คูหา บริษัทผู้ซื้อเข้าร่วม 90 บริษัท มีจำนวนคู่เจรจาธุรกิจ 1,024 คู่ เกิดมูลค่าการเชื่อมโยงกว่า 1,200 ล้านบาท

ในปี 2551 จัดขึ้นในวันที่ 14 - 17 พฤษภาคม 2551 จำนวน 4 วัน มีผู้เข้าร่วมงาน 251 คูหา บริษัทผู้ซื้อเข้าร่วม 177 บริษัท มีจำนวนคู่เจรจาธุรกิจกว่า 1,500 คู่ เกิดมูลค่าการเชื่อมโยงกว่า 2,500 ล้านบาท

ในปี 2552 จัดขึ้นในวันที่ 13 - 16 พฤษภาคม 2552 จำนวน 4 วัน มีผู้เข้าร่วมงาน 188 คูหา บริษัทผู้ซื้อเข้าร่วม 180 บริษัท มีจำนวนคู่เจรจาธุรกิจกว่า 2,000 คู่ เกิดมูลค่าการเชื่อมโยงกว่า 3,000 ล้านบาท

ในปี 2553 ซึ่งเป็นครั้งที่ 4 จัดขึ้นในวันที่ 13 - 15 พฤษภาคม 2553 จำนวน 3 วัน มีผู้เข้าร่วมงาน 237 คูหา บริษัทผู้ซื้อเข้าร่วม 252 บริษัท มีจำนวนคู่เจรจาธุรกิจกว่า 2,500 คู่ เกิดมูลค่าการเชื่อมโยงกว่า 4,500 ล้านบาท

ในปี 2554 กำหนดจัดขึ้นในวันที่
19 - 21 พฤษภาคม 2554
โดยมีบริษัทเข้าร่วม
กว่า 400 บริษัท
มีจำนวนคู่เจรจาธุรกิจ
กว่า 3,000 คู่
คาดว่าจะมีมูลค่าการเชื่อมโยง
กว่า 5,000 ล้านบาท

และในปี 2554 ซึ่งจัดเป็นครั้งที่ 5
กำหนดจัดขึ้นในวันที่ 19 - 21 พฤษภาคม
2554 โดยมีเป้าหมายคือ ผู้เข้าร่วมงาน
300 คู่หา บริษัทผู้ซื้อเข้าร่วมกว่า 400
บริษัท มีจำนวนคู่เจรจาธุรกิจกว่า 3,000 คู่
คาดว่าจะมีมูลค่าการเชื่อมโยงกว่า 5,000
ล้านบาท และเกิดการเชื่อมโยงระหว่าง
สถาบันการศึกษากับภาคอุตสาหกรรม
(R&D Matching) จำนวน 50 คู่

งานชั้บคอนไทยแลนด์ จัดขึ้นอย่าง
ต่อเนื่องเป็นปีที่ 5 สามารถสร้างชื่อเสียงใน

คุณชินทร์ ชาวจันทร์ ผู้อำนวยการหน่วย
พัฒนาการเชื่อมโยง (BUILD)

“ได้เข้าร่วมงานชั้บคอนไทยแลนด์มาตลอด เพราะสามารถช่วยให้บริษัทฯ
หาซัพพลายเออร์รายใหม่ได้ เพราะงานนี้ได้รวบรวมผู้ผลิตชิ้นส่วนเข้าไว้ด้วย
กัน สำหรับความต้องการของบริษัทฯ แล้ว ต้องการหาซัพพลายเออร์ที่ผลิต
ชิ้นงานที่มีความละเอียดและความแม่นยำสูง ซึ่งในตอนนี้ ซัพพลายเออร์ของ
บริษัทฯ มีทั้งบริษัทจากต่างประเทศและในประเทศ

ในปีนี้ทางบริษัทฯ ได้เข้าร่วมกิจกรรมการจับคู่ทางธุรกิจที่จัดขึ้นในงาน
เพราะเห็นว่าเป็นการช่วยให้ผู้ซื้อและผู้ผลิตชิ้นส่วนได้พบกันง่ายยิ่งขึ้น ซึ่งผู้ซื้อ
เองก็สามารถศึกษาและติดต่อโดยตรงกับผู้ขายรายใหม่ที่น่าสนใจได้”

คุณสมศักดิ์ กาญจนการ
ผู้อำนวยการฝ่ายจัดซื้อ
บริษัท ฮีตาซี โกลบอล สเตอร์จ
เทคโนโลยี่ (ประเทศไทย) จำกัด

ฐานะงานแสดงที่มีศักยภาพ สำหรับผู้ซื้อ
ชิ้นส่วนอุตสาหกรรมและผู้ผลิตชิ้นส่วน
โดยผู้ประกอบการทั้งสองกลุ่มจะได้พบกับ
กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการ ได้อย่างรวดเร็ว
และมีประสิทธิภาพ

ภาคอุตสาหกรรมยานยนต์ไทย
คาดว่าจะกลายเป็นศูนย์กลาง
ในการผลิตรถยนต์อีโคคาร์แห่งใหม่ โดย
จะมีการไหลเข้ามาของเม็ดเงินจากการ
ลงทุนจำนวนหลายพันล้านบาท มีการ
สร้างและขยายโรงงาน การซื้อเครื่องจักร

กลเพิ่ม ตลอดจนการลงทุนสำหรับการ
วิจัยและการพัฒนา

นอกจากนั้น อุตสาหกรรมชิ้นส่วน
อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้าก็มีการ
ขยายตัวอย่างต่อเนื่องเช่นกัน คาดหมาย
ว่าตัวเลขการผลิตและส่งออกของภาค
อุตสาหกรรมเหล่านี้จะเพิ่มขึ้นอย่างน่าสนใจ
โดยการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมการ
ผลิตไทย ถือว่าเป็นโอกาสทองของผู้ผลิต
ชิ้นส่วนไทย สามารถเปิดโอกาสทางธุรกิจ
ใหม่ๆ ให้กับผู้รับช่วงการผลิตในประเทศ

งานชั้บคอนไทยแลนด์
เป็นงานแสดงอุตสาหกรรมรับช่วงการผลิต
เพื่อการจัดซื้อชิ้นส่วนอุตสาหกรรม
ใน 4 ปีที่ผ่านมาประสบความสำเร็จอย่างงดงาม
เรียกได้ว่าเป็นงานแสดงสำหรับอุตสาหกรรม
รับช่วงการผลิตระดับนานาชาติอย่างแท้จริง

ไทยได้อีกด้วย เนื่องจากผู้ผลิตชั้นนำ ทั้งในและต่างประเทศจำนวนมาก กำลังมองหาผู้รับช่วงการผลิตรายใหม่ๆ ที่มีคุณภาพเพื่อรองรับการขยายตัวที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

การช่วยธุรกิจขนาดรายย่อย
ให้มีโอกาสได้ทำความคุ้นเคย
กับผู้ซื้อ แต่ความสำเร็จ
ไม่อาจเกิดขึ้นในช่วงข้ามคืนได้
การร่วมจัดแสดงในงานเพียง
ปีเดียวอาจจะยังไม่เพียงพอ

บีโอไอ ได้ให้การสนับสนุนผู้ประกอบการรายย่อยในภาคการผลิตและการรับช่วงการผลิตในขณะนี้ โดยการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล เพื่อสร้างโอกาสให้กับผู้ผลิตรายย่อยที่เกี่ยวข้อง โดยคุณชนินทร์ ขาวจันทร์ ผู้อำนวยการหน่วยพัฒนาการเชื่อมโยง (BUILD) ให้สัมภาษณ์เมื่อเร็ว ๆ นี้ว่า

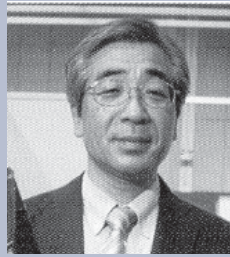
เอสเอ็มอีที่มีขนาดการลงทุนไม่เกิน 80 ล้านบาทในแต่ละโครงการ และมีขนาดการลงทุนรวมของธุรกิจไม่เกิน 200

ล้านบาท มีความประสงค์จะลงทุนขั้นต่ำ 500,000 บาทจะมีสิทธิ์ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 8 ปี

นอกจากนี้ หน่วย BUILD ยังให้การสนับสนุนผู้ผลิตขึ้นส่วน โดยการช่วยสร้างโอกาสในการพบกับโรงงานผลิตรายใหญ่ ตลอดจนการจับคู่ทางธุรกิจระหว่างผู้รับช่วงการผลิตไทยและผู้ซื้อขึ้นส่วนอุตสาหกรรมจากทั่วโลก

คุณชนินทร์ ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า ในแต่ละปีเรามีโครงการเชื่อมโยงทางอุตสาหกรรม

“บริษัทฯ กำลังเกี่ยวกับอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์และชิ้นส่วนฮาร์ดแวร์มานานกว่า 87 ปี และบริษัทฯ จะมาจากประเทศญี่ปุ่นเพื่อเข้าร่วมงานชั้บคอนไทยแลนด์โดยเฉพาะ โดยมีจุดประสงค์เพื่อหาผู้ผลิตรายใหม่ๆ ที่สามารถผลิตชิ้นส่วนพิเศษให้กับทางบริษัทฯ ได้ เนื่องจากเราเห็นว่าประเทศไทยมีศักยภาพในการผลิตหลายด้านที่ดีกว่าประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคเดียวกัน และฝีมือแรงงานไทยก็ได้รับการยอมรับในระดับสากล อีกทั้งคุณภาพสินค้าก็มีมาตรฐานในราคาที่เหมาะสมอีกด้วย”

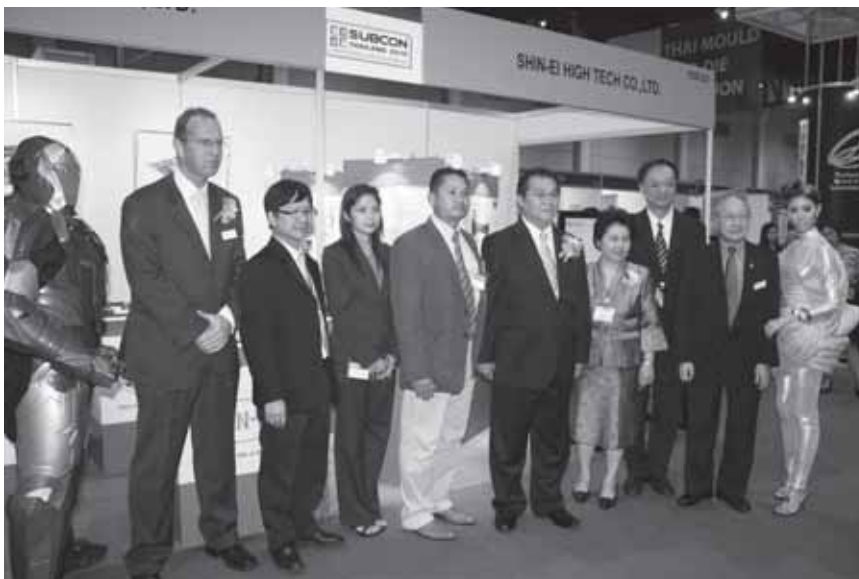
คุณชินจิ อายุกะ

หัวหน้าฝ่ายประกอบฮาร์ดแวร์
บริษัท อัลฟ่า คอร์ปอเรชั่น
ประเทศญี่ปุ่น

กรรมระหว่างผู้ขายและผู้ซื้อขึ้นส่วนทั้งในและต่างประเทศ ทั้งในรูปของการจัดกิจกรรมโรดโชว์และจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องรวมถึงการสนับสนุนงบประมาณ และนำผู้ผลิตขึ้นส่วนไทยเข้าร่วมงานต่างประเทศ

และหน่วย BUILD ยังให้ความช่วยเหลือทางด้านข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของผู้ซื้อทั้งในและต่างประเทศ ผ่านทางฐานข้อมูลของหน่วย BUILD อีกด้วย

หนึ่งในกิจกรรมสำคัญ คือ งานชั้บคอนไทยแลนด์ 2011 ซึ่งจะจัดขึ้นในเดือนพฤษภาคม 2554 นี้ บีโอไอได้เชิญผู้ซื้อทั้งในประเทศและต่างประเทศเข้าร่วมงานและร่วมกิจกรรมจับคู่ทางธุรกิจ โดยในขณะนี้หน่วยงานได้ประสานงานกับผู้ซื้อรายใหญ่ เข้าร่วมจัดสัมมนานำเสนอเกี่ยวกับนโยบายการจัดซื้อของแต่ละบริษัท

นอกจากนี้จะประสานงานกับสำนักงานในภูมิภาคต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อนำผู้รับช่วงการผลิตและผู้ซื้อชิ้นส่วนมาร่วมงานให้มากยิ่งขึ้น โดยรวมกับการจัดหาโรงงานผู้ผลิตรถยนต์ในโครงการอีโคคาร์ที่มีความต้องการผู้รับช่วงการผลิตที่มีคุณภาพโดยงานชั้บคอนไทยแลนด์ 2011

นี้ จะประสบความสำเร็จเป็นประวัติการณ์อย่างแน่นอน

อีกหนึ่งกิจกรรมที่สำคัญ คือ กิจกรรมจับคู่ภาคการศึกษาที่ทำงานวิจัยและพัฒนาและภาคธุรกิจเข้าด้วยกัน เพื่อให้บริษัทต่างๆ สามารถเข้าถึงนวัตกรรม ที่จะช่วยประหยัดต้นทุนและเวลา เพื่อการยกระดับ

คุณภาพผลิตภัณฑ์และประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยเร่งการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของประเทศไทยอีกทางหนึ่ง

การประชุมสัมมนาที่มีประสิทธิภาพจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้เข้าร่วมแสดงกว่า 300 ราย การจัดงานในปี 2554 ได้มีการเชิญสมาคมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมมากยิ่งขึ้นด้วย โดยวัตถุประสงค์ของการจัดงานในปี 2554 นี้ คือ การช่วยธุรกิจรายย่อยให้มีโอกาสได้ทำความคุ้นเคยกับผู้ซื้อ แต่ความสำเร็จไม่อาจเกิดขึ้นในช่วงเวลาข้ามคืนได้ การร่วมจัดแสดงในงานเพียงปีเดียวอาจจะยังไม่เพียงพอผู้ประกอบการต้องทำบริษัทของตนเองให้เป็นที่รู้จักอยู่สักสองปีหรือมากกว่านั้น จึงจะเห็นผลชัดเจนที่สุด การร่วมงานนี้ควรจะเป็นหนึ่งในกลยุทธ์สำคัญทางการตลาดและธุรกิจ โดยรวมธุรกิจรายย่อยที่ปกติไม่มีโอกาสได้เข้าถึงผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อและผู้บริหารของบริษัทระดับแนวหน้าของวงการ ก็จะมีโอกาสได้พบกับบุคคลสำคัญเหล่านี้ในงานชั้บคอนไทยแลนด์ เราเชื่อมั่นว่าผู้ประกอบการจะได้ประโยชน์ และรู้สึกคุ้มค่าที่สุดที่ได้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของงานในปีหน้าอย่างแน่นอน

“บริษัทฯ ได้เข้าร่วมงานชั้บคอนไทยแลนด์มาตั้งแต่แรกของการจัดงานชั้บคอนไทยแลนด์เป็นหนึ่งในงาน ที่ทางบริษัทฯ จะต้องเข้าร่วมเสมอ เพราะบริษัทฯ จะได้พบกับลูกค้ากลุ่มเป้าหมายจากงานนี้ จากการร่วมออกงานในครั้งก่อน บริษัทฯ ได้ติดต่อกับผู้ผลิตหลายราย และยังได้ร่วมธุรกิจกันมาถึงทุกวันนี้ การจับคู่ทางธุรกิจผ่านโปรแกรมจับคู่ทางธุรกิจออนไลน์ถือว่าดีมาก เพราะทำให้มีโอกาสได้พบปะเจรจาทางธุรกิจกับองค์กรขนาดใหญ่ๆ และแน่นอนว่าทางบริษัทฯ จะมาร่วมงานอีกในครั้งต่อไป”

คุณณภาพาส ยงเขมยสิน
ผู้จัดการฝ่ายขาย
บริษัท โคราชมิตรชิชะ จำกัด

เป้าหมายในการจัดงาน
จะมีการจับคู่ธุรกิจไม่น้อยกว่า
3,000 คู่
คิดเป็นมูลค่าธุรกิจไม่น้อยกว่า
5,000 ล้านบาท
จะมีผู้เข้าร่วมแสดงสินค้ามากกว่า
300 คูหา

นอกจากนี้ แนวโน้มที่ผู้ประกอบการเอสเอ็มอี (SMEs) กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์และอิเล็กทรอนิกส์จะหาฐานการผลิตใหม่ก่อนปี 2555 มีความเป็นไปได้สูงมากเนื่องจากผลกระทบในเรื่องค่าเงินเยนแข็งและการย้ายฐานการผลิตของผู้ผลิตสินค้าหลายราย

ประเทศไทยถือเป็นประเทศที่มีโอกาสได้รับผลกระทบจากการย้ายฐานในครั้งนี้ เนื่องจากมีความเหมาะสมของการเป็นฐานการผลิต และมีผู้ผลิตจากญี่ปุ่นมาตั้งฐานการผลิตเป็นจำนวนมาก หากเอสเอ็มอี

(SMEs) ญี่ปุ่นย้ายมาจริงก็จะส่งผลต่อผู้ประกอบการไทยที่ส่งสินค้าอยู่ก่อนหน้า

อย่างไรก็ตาม มองว่าเป็นโอกาสของผู้ประกอบการไทยเช่นกัน ในการจับมือพันธมิตรกับเอสเอ็มอีจากประเทศญี่ปุ่น เนื่องจากผู้ประกอบการไทยมีความเชี่ยวชาญในประเทศมากกว่า ซึ่งมองว่าผู้ประกอบการจำเป็นต้องหาทางเปิดตลาดใหม่ๆ ผ่านงานแสดงสินค้ามากขึ้น

ผู้ประกอบการไทยเองจำเป็นต้องแสดงศักยภาพของตัวเองให้มากขึ้นเช่นกัน เพราะหากอยู่เฉยๆ ก็มีโอกาที่จะเสียตลาดไปได้ หากไม่หาพันธมิตรก็ต้องพยายามส่งสินค้าให้กับบริษัทที่จะเข้ามาลงให้ได้ ซึ่งหน่วย BUILD ก็จะช่วยเหลือในการจับคู่ธุรกิจผ่านกิจกรรมต่างๆ

หลังจากนี้ หน่วย BUILD จะเดินทางจัดงานจับคู่คอนไทยแลนด์อย่างต่อเนื่องในปีนี้เป็นปีที่ 5 ซึ่งมีกำหนดจัดตั้งแต่วันที่ 19 - 21 พฤษภาคม 2554 ที่ศูนย์นิทรรศการและการประชุมไบเทค ซึ่งจะเป็นเวทีเชื่อมโยง

อุตสาหกรรมชิ้นส่วนไทยกับต่างประเทศที่สำคัญ โดยในช่วง 4 ปีแรกของการจัดงานสามารถจับคู่ธุรกิจได้มากกว่า 7,000 คู่ และก่อให้เกิดการซื้อขายชิ้นส่วนจากผู้ผลิตไทยกว่า 1.1 หมื่นล้านบาท

เจรจากับสถาบันการศึกษาที่ทำในเรื่องการพัฒนาเทคโนโลยี มาจับคู่เจรจาธุรกิจกับผู้ประกอบการ ที่มีความพร้อมในการเดินหน้าพัฒนาเทคโนโลยีดังกล่าว ไปสู่การผลิตสินค้าที่ทำตลาดได้จริง

สำหรับเป้าหมายในการจัดงานในปีนี้อคาดว่าจะมีการจับคู่ธุรกิจไม่น้อยกว่า 3,000 คู่ หรือคิดเป็นมูลค่าธุรกิจไม่น้อยกว่า 5,000 ล้านบาท ซึ่งคาดว่าจะมีผู้ซื้อสินค้ากว่า 400 บริษัทจากกว่า 180 ประเทศ เข้ามาร่วมในงานแสดงสินค้าในครั้งนี้ ที่

คาดว่าจะมีผู้เข้าร่วมแสดงสินค้ามากกว่า 300 คูหา ในงาน

ในปีนี้จะจะมีกิจกรรมที่พิเศษภายในงาน ได้แก่ การเชิญชวนผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการรถยนต์อีโคคาร์ ให้เข้ามาจัดแสดงสินค้าและหาผู้ผลิตชิ้นส่วนในงานนี้ ซึ่งอยู่ระหว่างการเจรจาและคาดว่าจะผู้ประกอบการ

จะตอบรับเข้ามาทั้งหมด ซึ่งถือเป็นโอกาสที่สำคัญของผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ที่จะได้เจรจากับผู้ประกอบการขนาดใหญ่

นอกจากนี้ จะมีการเจรจากับสถาบันการศึกษาที่ทำในเรื่องการพัฒนาเทคโนโลยี มาจับคู่เจรจาธุรกิจกับผู้ประกอบการที่มีความพร้อมในการเดินหน้าพัฒนาเทคโนโลยีดังกล่าวไปสู่การผลิตสินค้าที่ทำตลาดได้จริงในอนาคต

“ซบคอนไทยแลนด์ 2011

งานแสดงสินค้าอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ
สำหรับผู้ซื้อชิ้นส่วนอุตสาหกรรม และผู้ผลิตชิ้นส่วน
คาดว่าจะงานดังกล่าวจะช่วยส่งเสริมอุตสาหกรรมแม่พิมพ์ไทย”

คุณณรงค์ วงศ์กรียงไกร ผู้อำนวยการสถาบันไทย - เยอรมัน ในฐานะผู้พัฒนาอุตสาหกรรมแม่พิมพ์ไทย เปิดเผยว่าจากทิศทางอุตสาหกรรมที่มีการขยายตัวและการผลิตต่อเนื่อง โดยเฉพาะอุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์เครื่องใช้ไฟฟ้า ซึ่งเป็นปัจจัยบวกต่ออุตสาหกรรมแม่พิมพ์ให้ขยายตัวต่อเนื่องมากขึ้นได้ เพื่อลดการนำเข้าแม่พิมพ์จากต่างประเทศ โดยช่วง 2 ปีที่ผ่านมาไทยลดการนำเข้าได้กว่า 7,000 ล้านบาท จากที่ต้องนำเข้าสูงถึง 27,000 ล้านบาท อุตสาหกรรมแม่พิมพ์มีแนวโน้มขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง ตามทิศทางของอุตสาหกรรมผลิตของไทย โดยเฉพาะการผลิตรถยนต์ที่คาดว่าจะอยู่ที่ 1.8 ล้านคัน ซึ่งการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมจำเป็นต้องมีแม่พิมพ์เป็นพื้นฐาน สถาบันไทย - เยอรมัน ถือเป็นหน่วยงานหลักที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมแม่พิมพ์ไทย ทั้งในด้านเทคโนโลยี บุคลากร และช่องทางการค้าสำหรับผู้ประกอบการ ช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตแม่พิมพ์ของไทยเพิ่มขึ้นจนสามารถส่งออกแม่พิมพ์ไทยไปต่างประเทศ โดยมีมูลค่าสูงถึง 8,000 ล้านบาท

ทั้งนี้สถาบันไทย - เยอรมัน ยังเดินหน้าพัฒนาอุตสาหกรรมแม่พิมพ์ไทยอย่างต่อเนื่อง โดยล่าสุดได้ผลักดันผู้ประกอบการเข้าร่วมงาน “ซบคอนไทยแลนด์ 2011” งานแสดงสินค้าอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพสำหรับผู้ซื้อชิ้นส่วนอุตสาหกรรม และผู้ผลิตชิ้นส่วน ซึ่งจะขึ้นระหว่างวันที่ 19 - 21 พฤษภาคม 2554 โดยคาดว่าจะงานดังกล่าวจะช่วยส่งเสริมอุตสาหกรรมแม่พิมพ์ไทย ทั้งแม่พิมพ์สำหรับชิ้นส่วนพลาสติก แม่พิมพ์โลหะสำหรับอุตสาหกรรมรถยนต์ และแม่พิมพ์สำหรับอุตสาหกรรมการผลิตยาง เป็นต้น นอกจากนี้คาดว่าจะงานดังกล่าวจะเกิดการจับคู่ทางธุรกิจระหว่างผู้ซื้อและผู้ผลิต รวมทั้งการเจรจากองธุรกิจเพื่อช่วยใหเกิดการพัฒนาขีดความสามารถ ของอุตสาหกรรมแม่พิมพ์ร่วมกันต่อไป

คุณณรงค์ วงศ์กรียงไกร
ผู้อำนวยการสถาบันไทย - เยอรมัน

ซิงเกิ้ล พอยท์ พาร์ท

กับงาน

Subcon Thailand

บริษัท ซิงเกิ้ล พอยท์ พาร์ท (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2540 ภายใต้ชื่อ “บริษัท สเปเชียลตี้ พรีซิชั่น พาร์ท จำกัด” จากประสบการณ์ดำเนินธุรกิจนำเข้าอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องที่ควบคุมเรื่องความสะอาด (Clean Room Products) สารเคมี USS จุกภัณฑ์ และอื่นๆ ภายใต้บริษัท สเปเชียลตี้ เท็ค คอร์ปอเรชั่น จำกัด ซึ่งมีความสัมพันธ์ที่ดีกับบริษัทผู้ผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์จากประเทศญี่ปุ่นมายาวนานได้เล็งเห็นศักยภาพและการขยายตัวของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย

การเติบโตของบริษัทฯ ในงานชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์นั้น คุณสืบตระกูล บินเทพ กรรมการบริหาร และรองกรรมการผู้จัดการ บริษัท ซิงเกิ้ล พอยท์ พาร์ทฯ แจ้งว่าเริ่มจากการที่ผู้ผลิตหน่วยความจำ Hard Disk Drive (HDD) รายใหญ่หลายราย เช่น Seagate Technology (Thailand) Ltd., Western Digital (Thailand) Co., Ltd., Hitachi - IBM (Thailand) Ltd., และ Fujitsu (Thailand) Co., Ltd. ได้มาตั้งฐานการผลิตในประเทศไทย ซึ่งปัจจุบันเป็น

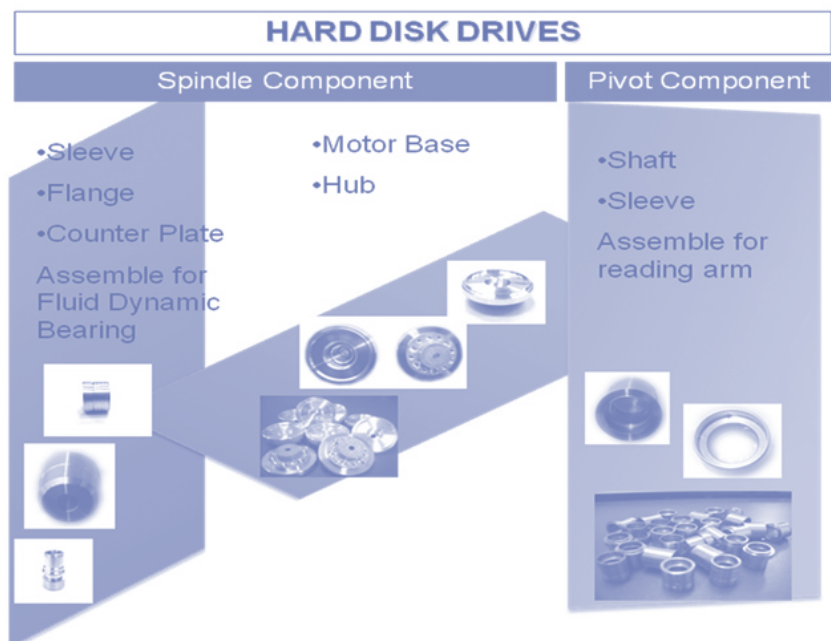
ฐานการผลิตที่ใหญ่เป็นอันดับ 1 ของโลก และผู้ผลิต HDD ทั้ง 4 รายดังกล่าว ยังมีส่วนแบ่งการตลาดรวมกันมากกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่าตลาดทั้งหมด ทำให้บริษัทผู้ประกอบชิ้นส่วน HDD ได้รับคำสั่งซื้อมากขึ้นจากผู้ผลิต HDD รายใหญ่ ส่งผลให้ความต้องการชิ้นส่วน HDD เพิ่มขึ้นตามลำดับ จึงได้ก่อตั้งขึ้น และดำเนินธุรกิจเติบโตอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน

ปัจจุบันบริษัทฯ ประกอบธุรกิจรับจ้างผลิตตามคำสั่งซื้อของลูกค้า สำหรับชิ้นส่วนโลหะที่มีความเที่ยงตรงสูงระดับต่ำกว่า 5 ไมครอน เช่น Sleeve และ Shaft เพื่อนำไปประกอบผลิตภัณฑ์ Pivot และ Spindle Motor ซึ่งเป็นส่วนประกอบหนึ่งของหน่วย

ได้รับการสนับสนุนด้วยดีจากหน่วย BUILD มาโดยตลอด จนบางครั้งรู้สึกเหมือนว่าหน่วย BUILD เป็นเหมือนอีกแผนกหนึ่งของเรา

บันทึกความจำ เพื่อจำหน่ายให้กับบริษัทผู้ผลิตและประกอบชิ้นงาน โดยจะส่งต่อให้กับลูกค้าซึ่งเป็นผู้ผลิตและประกอบฮาร์ดดิสก์ชั้นนำของโลก

ทั้งนี้ เครื่องจักรที่มีอยู่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการผลิตชิ้นส่วนในอุตสาหกรรมอื่นๆ เช่น อุตสาหกรรมกลุ่มคอนซูมเมอร์ อิเล็กทรอนิกส์และเอ็นเตอร์เทนเมนท์

อุตสาหกรรมยานยนต์และอุตสาหกรรม
เครื่องมือแพทย์

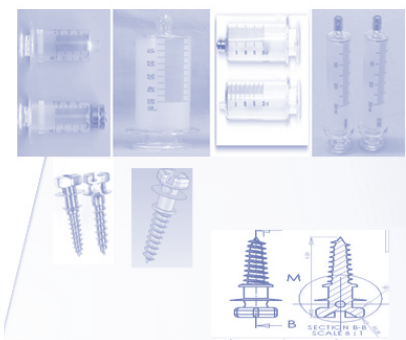
นอกจากนี้ บริษัทฯ ยังได้ขยายธุรกิจ
ไปยังการประกอบมอเตอร์ขนาดเล็กสำหรับ
กล้องถ่ายภาพด้วย ในปี 2547 บริษัทฯ ได้
แปรสภาพจากบริษัท จำกัด เป็นบริษัท
มหาชน และจดทะเบียนหุ้นเป็นหลักทรัพย์
จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ปัจจุบันบริษัทฯ มีทุนจดทะเบียน
320.93 ล้านบาท

ในปี 2548 ได้จัดตั้งบริษัทย่อย ได้แก่
บริษัท ซิงเกิ้ล พอยท์ เมดิคอล พาร์ท จำกัด
โดยบริษัทฯ ถือหุ้นร้อยละ 49.99 เพื่อ
ดำเนินการผลิตชิ้นส่วนวาล์วพลาสติก
สำหรับอุปกรณ์ทางการแพทย์ประเภท
อุปกรณ์การไหลเวียนของเหลว ปัจจุบัน
เปลี่ยนชื่อเป็น บริษัท ซิงเกิ้ล พอยท์
เพลทติ้ง จำกัด ดำเนินธุรกิจชุบและ
เคลือบโลหะ

จากนั้นในปี 2549 ได้จัดตั้งบริษัทย่อย
ได้แก่ บริษัท ซิงเกิ้ล พอยท์ เอ็นเนอจี
แอนด์ เอ็นไวรอนเมนท์ จำกัด โดยบริษัทฯ
ถือหุ้นร้อยละ 49.99 เพื่อดำเนินธุรกิจด้าน

MEDICAL DEVICES

Producing of Mini-Implants for dental
implants process and surgery

พลังงานทดแทน โดยการจำหน่าย ประกอบ
ติดตั้งเครื่องจักรแปรรูปขยะพลาสติกเป็น
น้ำมันดิบและจำหน่ายสารเร่งปฏิกิริยา
(Catalyst) ในการแปรรูปเศษพลาสติก
เป็นน้ำมันดิบ

วิสัยทัศน์ขององค์กร (Vision)

เป็นบริษัทรับจ้างผลิตชิ้นส่วนที่ครองใจ
เป็นอันดับหนึ่งของลูกค้า โดยมุ่งมั่นสร้าง
มูลค่าเพิ่มและเติบโตอย่างมั่นคงยั่งยืน
ผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพ มีความ
ห่วงใยต่อคุณภาพชีวิตของพนักงานและ
ชุมชน มีความรับผิดชอบต่อสังคมและ
สิ่งแวดล้อม

สิ่งสำคัญที่สุดของการเป็น
เจ้าของธุรกิจที่ดีคือ
มีความซื่อสัตย์และตรงไปตรงมา
ต่อการดำเนินธุรกิจ
รักษามาตรฐานการผลิตและ
การบริการอย่างต่อเนื่อง

ผลิตภัณฑ์ของบริษัท ซิงเกิ้ล พอยท์ พาร์ทฯ

สินค้าหลักเริ่มจากปี 2540 ผลิต
ชิ้นส่วนประกอบในมอเตอร์และเบร็จของ
HDD ในปี 2551 ได้เพิ่มธุรกิจชิ้นส่วน
ประกอบของเลนส์และมอเตอร์เลนส์ของ
กล้องถ่ายภาพ ในปี 2552 เพิ่มธุรกิจชิ้นส่วน
ยานยนต์ และปี 2553 ได้ขยายไปสู่ธุรกิจ
ชิ้นส่วนโลหะทางการแพทย์ และชิ้นส่วน
อากาศยาน

ASSEMBLY

Mini-motor Assembly

• Assembly motor
for camera
products

มูลค่ายอดขาย

บริษัทฯ มีมูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้น
ตามลำดับในระยะเวลา 10 กว่าปีที่ผ่านมา
โดยเริ่มจากปี 2540 ประมาณ 40 ล้านบาท
ปัจจุบันปี 2554 บริษัทฯ มีมูลค่ายอดขาย
862 ล้านบาท และคาดว่าจะมีมูลค่าในปี
2555 ยอดขาย 692 ล้านบาท และปี 2556
ยอดขาย 861 ล้านบาท

แนวความคิดหลักในการ บริหารธุรกิจให้เติบโต

1. เลือกใช้บุคลากรให้เหมาะสมกับงาน
2. มีการจัดอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพ
ให้กับพนักงานอย่างต่อเนื่อง
3. กระจายอำนาจในการบริหารงาน
ให้แก่แต่ละส่วนรับผิดชอบ
4. ปรับปรุงทุกด้านทั้งประสิทธิภาพ
ของคน และคุณภาพของงานที่ทำ
5. ปรับตัวให้เข้ากับความต้องการ
ของลูกค้า
6. มองหาทางที่จะขยายงานใหม่ๆ
ตลอดเวลา

Imaging & Camera

Camera Component

- Producing some consumer electronic components
- Entertainment components such as camera, video camera, MP3, and game players

ปัญหาที่เคยประสบ

บริษัท ชิงเกิ้ล พอยท์ พาร์ทฯ ประสบปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจมาตั้งแต่ช่วงปี 2540 และปี 2551 ทั้งวิกฤติต้มยำกุ้ง และวิกฤติแฮมเบอร์เกอร์ ซึ่งทั้ง 2 เหตุการณ์มีผลกระทบต่อกับรายได้ เพราะไม่สามารถคาดการณ์ถึงขนาดได้ในระยะยาวได้เลย

การฝ่าฟันกับปัญหาดังกล่าวค่อนข้างยาก เนื่องจากเป็นบริษัทฯ ขนาดกลางพนักงานหลายร้อยคน การเปลี่ยนแปลงทำได้ไม่มากนัก แต่สิ่งที่ทำได้เลย ณ เวลานั้นคือต้องรัดเข็มขัดตัวเองเป็นหลัก อะไรไม่สำคัญก็ตัดไปก่อน เน้นการลดต้นทุนการผลิต และสิ่งที่บริษัทฯ คิดว่าเป็นตัวผลักดันให้ประสบความสำเร็จจนมาถึงปัจจุบันคือความร่วมมือร่วมใจของพนักงาน การรักษาคุณภาพและบริการตามมาตรฐานที่ลูกค้ากำหนด การสร้างความสัมพันธ์ ความเชื่อมั่นกับลูกค้า

วารสารส่งเสริมการตลาด

สิ่งสำคัญที่สุดของการเป็นเจ้าของธุรกิจที่ดีคือ มีความซื่อสัตย์และตรงไปตรงมาต่อการดำเนินธุรกิจ รักษามาตรฐานการผลิตและการบริการอย่างต่อเนื่อง มองหาโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ อยู่เสมอ และตัดสินใจได้อย่างรวดเร็ว

รู้จัก และเข้าร่วมกิจกรรม BUILD

เริ่มรู้จักตั้งแต่แรกในสมัยของ ดร.วิศาล ตันทวีเชียร ผู้อำนวยการหน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (BUILD) ในขณะนั้นพอมีโอกาสได้เข้าไปร่วมกิจกรรมหลายๆ ครั้งในโครงการผู้ซื้อพบผู้ขาย (VMC) ทำให้รู้จักกันมากขึ้นและมีการรวมกลุ่มผู้ประกอบการเป็นชมรม ชื่อว่าชมรม SP Club ได้รับการสนับสนุนด้วยดีจากหน่วย BUILD มาโดยตลอด จนบางครั้งรู้สึกเหมือนว่าหน่วย BUILD เป็นเหมือนอีก

การเข้าร่วมกิจกรรมกับหน่วย BUILD มีส่วนช่วยในการหาช่องทางติดต่อสื่อสารกับลูกค้ารายใหม่ได้มากขึ้น และยังทำให้ลูกค้าได้รู้จักเราเช่นกัน

แผนกหนึ่งของเราเลยด้วยซ้ำไป ก็คือรู้สึกใกล้ชิดเพิ่มขึ้นมาตลอด

กิจกรรมของ BUILD มีส่วนช่วยกิจการ

การเข้าร่วมกิจกรรมกับหน่วย BUILD มีส่วนช่วยอย่างมาก ในการหาช่องทางติดต่อสื่อสารกับลูกค้ารายใหม่ได้มากขึ้น ทำให้เราได้เข้าถึงลูกค้าได้อย่างใกล้ชิด เพราะบางบริษัทอาจไม่ยอมให้ผู้ผลิตขึ้นส่วนโดยทั่วไปเข้าไปดูงานศึกษางานได้ แต่ถ้าได้ร่วมกิจกรรมไปกับทางหน่วย BUILD ก็ถือว่าเป็นหน่วยราชการกลางที่มาเติมเต็มในส่วนนี้ และในอีกด้านหนึ่ง ยังสามารถทำให้ลูกค้าได้รู้จักเราด้วยเช่นกัน

โดยกิจกรรมของหน่วย BUILD บางครั้ง อาจไม่เห็นผลในเวลาสั้นๆ แต่เมื่อเวลาผ่านไปสักระยะ ผลก็จะตามมาเองได้เช่นกัน กิจกรรมที่บริษัทฯ ได้เข้าร่วมและคิดว่าได้ประโยชน์คือ กิจกรรม VMC กิจกรรมจับคู่ธุรกิจ หรือ Business Matching และกิจกรรมส่งเสริมในการร่วมออกงาน แสดงสินค้าในโอกาสต่างๆ และคิดว่ากิจกรรมในปัจจุบันที่หน่วย BUILD ดำเนินการอยู่ค่อนข้างครบถ้วนและสามารถช่วยผู้ผลิตในประเทศได้ดีอยู่แล้ว แต่ที่จะต้องทำต่อไปคือ การทำให้เพิ่มประสิทธิผลให้มากกว่านี้

สำหรับงาน Subcon Thailand บริษัทฯ ได้เข้าร่วมออกงานกับหน่วย BUILD มา

บริษัทฯ ได้เข้าร่วมออกงาน
กับหน่วย BUILD
มาตั้งแต่ปีแรกที่จัดงาน
และจะเข้าร่วมเป็นปีที่ 5
ในเดือนพฤษภาคม 2554 นี้

ตั้งแต่ปีแรกที่จัดงาน และจะเข้าร่วมเป็นครั้งที่ 5 ในเดือนพฤษภาคม 2554 นี้ ซึ่งที่ผ่านมาบริษัทฯ ได้ร่วมออกงานในกลุ่มของสมาคมส่งเสริมการรับช่วงการผลิตไทย หรือสมาคม Thai Subcon มาโดยตลอด

ประวัติผู้บริหาร

นายสีบตระกูล บินเทพ อายุ 39 ปี

- การศึกษา - ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์ประยุกต์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
สาขาฟิสิกส์อุตสาหกรรมและอุปกรณ์การแพทย์
- MINI MBA มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
- อบรมหลักสูตร DAP จาก IOD รุ่นที่ 26 (5/10/47)

ตำแหน่งหน้าที่ในปัจจุบัน

กรรมการ/กรรมการบริหาร/รองกรรมการผู้จัดการ บริษัท ซิงเกิ้ล พอยท์ พาร์ท (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)

เคลื่อนทัพความอลังการ เพื่องาน ปีโอไอแฟร์ 2011

นิมิตหมายแห่งความร่วมมือ
เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของอุตสาหกรรมไทย

นับจากนี้อีกไม่นาน งานนิทรรศการที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ปีโอไอแฟร์ 2011 “โลกสดใส ไทยยั่งยืน” จะจัดขึ้นเพื่อแสดงเทคโนโลยีการผลิตที่ล้ำสมัย และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อตอกย้ำความเชื่อมั่นให้กับคนทั้งประเทศและนักลงทุนต่างชาติ ได้เห็นถึงศักยภาพของการลงทุนในไทย และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของภาคอุตสาหกรรมไทย

ปีโอไอแฟร์ 2011 “โลกสดใส ไทยยั่งยืน” หรือ “Going Green for the Future” จะจัดขึ้นระหว่างวันที่ 10 - 25 พฤศจิกายน 2554 เป็นเวลาทั้งสิ้น 16 วัน ณ ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุมอิมแพ็ค เมืองทองธานี โดยจะจัดแสดงบนพื้นที่กว่า 240,000 ตารางเมตร ครอบคลุมพื้นที่จัดแสดงสินค้าทั้งหมด

วารสารส่งเสริมการลงทุน

ในอาคารชาเลนเจอร์ 1-2-3 และอาคาร 9 รวมทั้งพื้นที่บริเวณริมทะเลสาบเมืองทองธานี

เตรียมความพร้อมของงานในทุกด้าน

ขณะนี้ ปีโอไอในฐานะเจ้าภาพจัดงาน ได้ตระเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ และมีความคืบหน้าในการเคลื่อนทัพเพื่อสร้างความอลังการและเตรียมความพร้อมไปหลายส่วนแล้ว ไม่ว่าจะเป็น

ปีโอไอได้ตระเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ และมีความคืบหน้าในการเคลื่อนทัพเพื่อสร้างความอลังการและเตรียมความพร้อมไปหลายส่วนแล้ว

- งานด้านวิศวกรรมในบริเวณริมทะเลสาบ ที่ต้องเตรียมแผนการปรับปรุงพื้นที่บริเวณริมทะเลสาบ เมืองทองธานี เนื่องจากปัจจุบันพื้นที่ที่จะจัดงานที่เทียบเท่ากับ 23 สนามฟุตบอลนั้น ยังเป็นพื้นที่ปูนครึ่งหนึ่ง และพื้นดินอีกครึ่งหนึ่ง

- การเตรียมแผนสำหรับงานระบบสาธารณูปโภค และการวางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น โทรศัพท์พื้นฐาน ระบบอินเทอร์เน็ต พร้อมระบบ WIFI

- การจัดการด้านการจราจรและการขนส่งนั้นได้ประสานกับหน่วยงานต่างๆ การเตรียมตั้งรับเพื่อแก้ปัญหาและบริหารจัดการปัญหาการจราจร โดยจะใช้ระบบ Park & Ride ซึ่งเป็นระบบที่จะลดปริมาณจำนวนรถที่จะเข้ามาในบริเวณงานปีโอไอแฟร์ 2011 ให้กับผู้ที่เดินทางมาเที่ยวงานโดยการให้จอดรถในจุดที่กำหนด และเดินทางเข้ามาในบริเวณงานโดยรถที่เตรียมไว้

- การเตรียมความพร้อมด้านการรักษาความปลอดภัย ซึ่งเป็นหนึ่งในประเด็นหลักที่งานปีโอไอแฟร์ 2011 ให้ความสำคัญอย่างมาก โดยได้ประสานขอความร่วมมือทั้งจากทางตำรวจ ทหาร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ แล้ว

- นอกจากนี้ ได้ประสานกับหน่วยที่เกี่ยวข้องเตรียมจัดหาข้อมูลสภาพอากาศในช่วงวันงานและจัดแผนรองรับกับภาวะภูมิอากาศที่แปรปรวนไว้

- การเตรียมแผนการจัดงานในส่วน of อาคารนิทรรศการและการประชุม ดังนี้

- การเตรียมการจัดตั้งศาลาครุฑา-
ศรม หรือนิทรรศการของโครงการ
ในพระราชดำริ (Royal Pavilion)
ศาลานิทรรศการประเทศไทยหรือ
Thailand Pavilion
- ศาลานิทรรศการ บีไอไอ หรือ
BOI Pavilion รวมทั้งศาลาศูนย์
ประสานงานบีไอไอแฟร์ 2011 หรือ
BOI Fair 2011 Organizer Office
- การเตรียมจัดงาน CEO Forum
ซึ่งจะมีงานหลักสำคัญ 2 ส่วน
คือ การจัดการประชุมร่วมเสวนา
และอภิปรายในหัวข้อยุทธศาสตร์
ด้านการลงทุนในอีก 5 ปีข้างหน้า
ของที่ปรึกษาที่ติดมติด้านการ
ลงทุน (Honorary Investment
Advisor : HIA) ของบีไอไอ ในวันที่
9 พฤศจิกายน 2554
- การเตรียมการจัดการประชุมสุดยอด
ผู้นำภาคธุรกิจ (CEO Forum) ที่
จะมีที่ปรึกษาที่ติดมติด้านการ
ลงทุนและผู้บริหารระดับสูงจาก
บริษัทชั้นนำทั่วโลก ทั้งนี้ ได้รับการ
สนับสนุนจาก สำนักงานส่งเสริม
การจัดประชุมและนิทรรศการ หรือ
สสปน. (Thailand Convention
& Exhibition Bureau: TCEB) ซึ่ง
เป็นหน่วยงานหลักและมีบทบาทใน

การประชุมงานสำคัญของประเทศ
มาร่วมจัดการประชุมดังกล่าว ขึ้น
ในวันที่ 10 พฤศจิกายน 2554 ซึ่ง
เป็นวันแรกของการจัดงานบีไอไอ
แฟร์ 2011

การประชุมสุดยอดผู้นำภาค
ธุรกิจจากทั่วโลกในครั้งนี้ ถือเป็น
กิจกรรมที่สำคัญอย่างยิ่งในงาน
บีไอไอแฟร์ 2011 เพราะนอกจาก
จะเป็นโอกาสอันดีที่ภาครัฐ จะได้
ประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ของ
ประเทศด้านการลงทุน ยังเป็น
โอกาสในการเสริมสร้างความ
เชื่อมั่นแก่นักลงทุนทั้งไทยและ
ต่างชาติ ตลอดจนชักชวนให้เข้า
มาลงทุนในประเทศไทยด้วย

- การประสานงานกับสถานทูตและ
หอการค้าต่างประเทศในไทย
ทั้งหมด

**การประชุมสุดยอดผู้นำ
ภาคธุรกิจจากทั่วโลก ถือเป็น
กิจกรรมที่สำคัญอย่างยิ่ง
เพราะเป็นโอกาสใน
การเสริมสร้างความเชื่อมั่น
แก่นักลงทุนทั้งไทยและต่างชาติ**

- การประสานงานกับสถานทูตไทย
ทั่วโลกผ่านกระทรวงการต่างประเทศ
พร้อมทั้งสำนักงานเศรษฐกิจ
การลงทุนในต่างประเทศของ
บีไอไอทั้ง 13 แห่งทั่วโลก เพื่อ
ประชาสัมพันธ์และเชิญชวนให้
จัดคณะผู้แทน ผู้บริหารระดับสูง
นักธุรกิจจากต่างประเทศเข้ามา
เยี่ยมชม และสร้างโอกาสทาง
ธุรกิจในช่วงระหว่างวันงาน

สำหรับกิจกรรมสัมมนาและกิจกรรม
เสริมด้านวิชาการนั้น ได้ตั้งเป้าไว้ประมาณ
200 กว่าหัวข้อ ขณะนี้ได้รับการตอบรับ
การมาร่วมบรรยายอย่างล้นหลามจาก
มหาวิทยาลัยทั่วประเทศ หน่วยงานราชการ
ต่างๆ บริษัทเอกชน สถาบันต่างๆ และ
ได้จัดเตรียมการจัดประชุมใหญ่และการ
เสวนาใหญ่

การจัดกิจกรรมบันเทิงและกิจกรรมพิเศษ
ในงาน ทั้งในส่วนบริเวณริมทะเลสาบและ
ภายในอาคาร จากผู้ร่วมแสดงนิทรรศการ
ศิลปิน นักเรียน นักศึกษา สถานทูต
หอการค้าต่างประเทศ และได้เตรียมจัดการ
ประกวดถ่ายภาพในงาน

ขณะที่ความพร้อมของภาคเอกชนที่
ตอบรับเข้าร่วมงานบีไอไอแฟร์ 2011 ก็ได้
มีการลงนามสัญญาจองพื้นที่อย่างเป็นทางการแล้ว โดยมีบริษัทชั้นนำจำนวน 32
บริษัท จากหลากหลายอุตสาหกรรมร่วม
ลงนาม ได้แก่ อุตสาหกรรมยานยนต์และ
ชิ้นส่วน อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและ
อิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมอาหารและ
เครื่องดื่ม อุตสาหกรรมปิโตรเคมี และ
อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แอนิเมชัน เป็นต้น
ทั้งนี้ยังมีบริษัทชั้นนำหลายราย ที่เคย
เข้าร่วมแสดงเทคโนโลยีในงานบีไอไอแฟร์
ครั้งที่ผ่านๆ มา และได้เข้าร่วมงานในครั้งนี้
ได้เผยแพร่แนวคิดในการจัดแสดงเทคโนโลยี
แล้ว ได้แก่

สำหรับกิจกรรมสัมมนาและ
กิจกรรมเสริมด้านวิชาการนั้น
ได้ตั้งเป้าไว้ประมาณ
200 กว่าหัวข้อ ขณะนี้ได้รับ
การตอบรับอย่างล้นหลาม

เครือเจริญโภคภัณฑ์ (ซีพี) จะจัดแสดงนิทรรศการภายใต้แนวคิด “ประเทศไทยครัวของโลก” จะแสดงศักยภาพของคนไทยและแผ่นดิน โดยจะนำสินค้าในเครือของซีพีมาจัดแสดง พร้อมด้วยซุ้มอาหารของเครือซีพีกว่า 30 คูหา ให้ผู้เข้าเยี่ยมชมได้รับรู้ลิ้มลอง และชิมเอม จนอึ้งท้องและอึ้งใจ

นอกจากนี้ ยังเตรียมจะนำนวัตกรรมเทคโนโลยี Green IT ที่ยังไม่เคยเห็นมาก่อนมาแสดงในงาน โดยจะนำบริษัททั้งหมดมาร่วมแสดงภายในพาววิลเลียนด้วย

บริษัท ดับเบิล เอ (1991) จำกัด (มหาชน) จะนำเสนอองค์ความรู้ในแนวคิด “กระดาษจากคันทนา” ให้ผู้ชมงานได้เข้ามาสัมผัสในทุกๆ ขั้นตอนการผลิตกระดาษและเข้ามารู้จักวิถีชีวิตของคนไทย ซึ่งมีคันทนา เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต และการผสมผสานวิถีชีวิตเหล่านี้เข้ากับการปลูก

วารสารส่งเสริมการลงทุน

ต้นกระดาษดับเบิล เอ และจะจัดแสดงโมเดล “ของเสีย ไม่เสียของ” ที่สามารถทำให้เศษวัสดุไร้ค่า กลายเป็นพลังงานไฟฟ้าทดแทน สร้างประโยชน์ในการใช้เป็นพลังงานเพื่อการผลิตกระดาษในโรงงานและเหลืออีกเกือบร้อยละ 70 ที่สามารถรองรับความต้องการใช้ไฟฟ้าของชุมชนได้

บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) จะนำเสนอศักยภาพภาพความเป็นผู้นำในการผลิตปิโตรเคมี และไบโอเคมีเคิลของบริษัทในเครือ และจะจัดแสดงความพร้อมในการผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมไบโอพลาสติกในเอเชียในอนาคต นอกจากนี้จะนำกิจกรรมต่างๆ ทั้งในเรื่องกิจกรรม Green Eco Town และกิจกรรม CSR ต่างๆ ไปร่วมแสดงภายในงาน

บริษัท เซลล์ลิตี้ เอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด ผู้ผลิตภาพยนตร์การ์ตูนฯ แอนิเมชัน “เซลล์ดอน” จะจัดแสดงศักยภาพและการเติบโตของเซลล์ลิตี้ ภายใต้แนวคิด “ความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม” ซึ่งเป็นการนำสภาพแวดล้อมและเทคโนโลยี มาผสมผสานกัน เพื่อลดภาวะโลกร้อน

บริษัท โตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด ได้ทุ่มเม็ดเงินอย่างมหาศาล เพื่อเนรมิตพาววิลเลียน ตามแนวคิดเทคโนโลยียานยนต์ที่ล้ำสมัยแต่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม รวมถึงไฮไลท์ที่น่าสนใจเพื่อเป็นแม่เหล็กดึงดูดผู้เข้าร่วมชมงาน

บริษัท เจนเนอรัล มอเตอร์ส (ประเทศไทย) จำกัด ได้เตรียมรถซีดานต้นแบบที่มีชื่อว่า VOLT ซึ่งเป็นรถยนต์พลังงานไฟฟ้าที่สามารถวิ่งได้ในระยะทาง 650 กิโลเมตรด้วยการชาร์จแบตเตอรี่เพียง 1 ครั้ง ซึ่งได้ผลิตและจำหน่าย VOLT แล้วที่สหรัฐอเมริกาและจีน รวมทั้งจัดแสดงรถยนต์ที่มีชื่อว่า En-V รถต้นแบบที่ใช้ดาวเทียมในการนำทาง คาดว่าจะสามารถผลิตและจำหน่ายได้ภายในปี 2030

อีกเกือบ 7 เดือนกว่าจะถึงวันจัดงาน แต่วันนี้เราได้เห็นถึงความมุ่งมั่นและความพร้อมของทุกภาคส่วน ที่จะมาร่วมกันแสดงศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมและการลงทุนในไทย เพื่อให้เป็นแรงผลักดันและขับเคลื่อนประเทศไทยให้พัฒนาไปอย่างยั่งยืน และเชื่อว่า เร็วๆ นี้ บริษัทต่างๆ จะได้เผยโฉมไฮไลท์ และสุดยอดนวัตกรรมที่จะมาจัดแสดงสร้างความตื่นตาตื่นใจมากขึ้นอย่างแน่นอน ซึ่งจะนำมาเสนอในลำดับต่อไป

ผลการดำเนินการตามนโยบาย STI

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้ออกนโยบายส่งเสริมการพัฒนาทักษะ เทคโนโลยี และ นวัตกรรม (Skill, Technology & Innovation - STI) ตามประกาศที่ 3/2549 ได้มีการปรับปรุงหลักเกณฑ์นโยบาย STI ใหม่ ดังนี้

ขอ STI ได้หากมีสิทธิและประโยชน์การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเหลืออยู่

เมื่อวันที่ 21 เมษายน 2552 คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้อนุมัติ ให้ปรับปรุงหลักเกณฑ์นโยบาย STI ใหม่ ตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 6/2552 เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมการให้สิทธิและประโยชน์สำหรับการลงทุนเพื่อพัฒนาทักษะ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (Skill, Technology & Innovation - STI) ซึ่งปรับปรุงหลักเกณฑ์จากเดิมเป็น ดังนี้

“โครงการส่งเสริมการลงทุนเดิม ที่ได้ รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตาม มาตรา 31 ไม่ว่าจะมียรายได้จากการประกอบ กิจการนั้นแล้วหรือไม่ สามารถขอรับสิทธิ และประโยชน์เพิ่มเติมตามมาตรการนี้ได้ ทั้งนี้ หากผู้ได้รับการส่งเสริมฯ มียรายได้จาก การประกอบกิจการแล้ว ในวันที่ยื่นคำขอ เพื่อรับสิทธิและประโยชน์เพิ่มเติม จะต้อง มีสิทธิและประโยชน์การได้รับยกเว้นภาษี เงินได้นิติบุคคลตามมาตรา 31 เหลืออยู่

สำหรับโครงการส่งเสริมการลงทุน ที่ ไม่ได้รับสิทธิและประโยชน์ในการยกเว้น ภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรา 31 หาก ประสงค์จะขอรับสิทธิและประโยชน์เพิ่มเติม ตามมาตรการนี้ ผู้ขอรับการส่งเสริมฯ จะ ต้องยื่นขอรับสิทธิและประโยชน์ตั้งแต่ที่ยื่น คำขอรับการส่งเสริมฯ”

ค่าใช้จ่าย STI เพิ่มรูปแบบที่ 4

เดิมค่าใช้จ่าย STI ครอบคลุม 3 รูปแบบ คือ

- การวิจัยและพัฒนาหรือการออกแบบ
- การฝึกอบรมเทคโนโลยีขั้นสูง
- การสนับสนุนสถาบันการศึกษา หรือสถาบันวิจัย

คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมี มติเมื่อวันที่ 14 กันยายน 2552 กำหนด รูปแบบที่ 4 คือ ค่าใช้จ่ายให้เงินสนับสนุน ที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ให้แก่กองทุนด้าน การพัฒนาเทคโนโลยีและบุคลากรตามที่ คณะกรรมการฯ ให้ความเห็นชอบ ตาม ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ 11/2552 เรื่องการให้สิทธิและประโยชน์ เพิ่มเติมสำหรับการลงทุนเพื่อพัฒนาทักษะ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (Skill, Technology & Innovation - STI)

ปัจจุบันมี “กองทุนเพื่อการพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี” ของสำนักงาน พัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช). ซึ่งเป็นหน่วยงานในกำกับของ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นกองทุนแรก ที่คณะกรรมการฯ เห็น ชอบตามมาตรการที่ปรับปรุงดังกล่าว

ผลการดำเนินการตามนโยบาย STI

ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2549 ถึง เดือนธันวาคม 2553 มีผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ในกิจการตามนโยบาย STI รวม 37 โครงการ โดยแยกตามเงื่อนไขของ STI คือ เป็น การวิจัยและพัฒนาหรือออกแบบมากที่สุด จำนวน 29 โครงการ รองลงมาคือ การ

สิทธิประโยชน์ที่ได้รับตามเงื่อนไข STI

เงื่อนไขการลงทุน/ ค่าใช้จ่ายต่างๆ รวมกัน	การลงทุนหรือค่าใช้จ่าย คิดเป็น ร้อยละของยอดขายรวมใน 3 ปีแรก	จำนวนปีที่ ได้รับยกเว้น ภาษีเงินได้ นิติบุคคลเพิ่ม
<ul style="list-style-type: none"> ด้านวิจัยและพัฒนาหรือ ออกแบบ 	ก. ร้อยละ 1 หรือไม่น้อยกว่า 150 ล้านบาท แล้วแต่มูลค่าได้ต่ำกว่า	1 ปี
<ul style="list-style-type: none"> การฝึกอบรมด้านเทคโนโลยี ขั้นสูง 	ข. ร้อยละ 2 หรือไม่น้อยกว่า 300 ล้านบาท แล้วแต่มูลค่าได้ต่ำกว่า	2 ปี
<ul style="list-style-type: none"> การสนับสนุนสถาบันการศึกษา หรือสถาบันวิจัย 	ค. ร้อยละ 3 หรือไม่น้อยกว่า 450 ล้านบาท แล้วแต่มูลค่าได้ต่ำกว่า	3 ปี

หมายเหตุ การดำเนินการ STI ต้องใช้จ่ายตามเงื่อนไขในช่วงระยะเวลาที่ได้รับยกเว้น
ภาษีเงินได้นิติบุคคล

สนับสนุนสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัย
จำนวน 24 โครงการ และการฝึกอบรม
ด้านเทคโนโลยีขั้นสูง จำนวน 13 โครงการ
(หมายเหตุ จำนวนโครงการรวมทั้ง 3 รูปแบบ
รวมกันได้มากกว่า 37 โครงการ เพราะใน
แต่ละโครงการจะสามารถมีค่าใช้จ่าย
ครอบคลุมได้มากกว่า 1 รูปแบบรวมกันได้)

การลงทุน	จำนวน โครงการ
การวิจัยและพัฒนาหรือ ออกแบบ	29
การฝึกอบรมด้านเทคโนโลยี ขั้นสูง	13
การสนับสนุนสถาบันการศึกษา หรือสถาบันวิจัย	24

ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2549
ถึงเดือนธันวาคม 2553
มีผู้ได้รับการส่งเสริมฯ
ในกิจการตามนโยบาย STI
รวม 37 โครงการ

กองทุนเพื่อการพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ของ สวทช.

ความคืบหน้าผลการดำเนินการ ของ
กองทุนสนับสนุนเพื่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยี สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) ซึ่งได้มี
การจัดตั้งคณะทำงานบริหารเงินสนับสนุน
การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
สรุปประเด็นได้ดังนี้

1. กิจกรรมของ สวทช. สำหรับเงิน
สนับสนุนที่ได้รับจากเอกชนตามนโยบาย
STI สวทช. จะนำเงินสนับสนุนส่วนนี้ไปใช้
ดำเนินกิจกรรมหลัก 4 ประเภท เพื่อสร้าง
ความแข็งแกร่งทางเทคโนโลยีให้แก่ภาค
อุตสาหกรรม ได้แก่

- 1) การพัฒนาบุคลากรทางเทคนิค
- 2) การวิจัยพัฒนาและนวัตกรรม
- 3) การสนับสนุนและส่งเสริม SMEs
ในประเทศ
- 4) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทาง
เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนให้
อุตสาหกรรมมีมาตรฐานระดับ
สากล โดยการวางแผนกิจกรรม
จะกระทำผ่านความร่วมมือกับ
ภาคเอกชนอย่างใกล้ชิด เพื่อ
ให้เกิดกิจกรรมที่ตอบโจทย์ของ
อุตสาหกรรม ได้อย่างตรงประเด็น

2. สวทช. ได้กำหนดให้ผู้ที่เข้าเกณฑ์
การได้รับสิทธิและประโยชน์เพิ่มเติม ตาม
นโยบาย STI ของบีโอไอ สามารถยื่นแสดง
ความจำนงสนับสนุนเงินเข้ากองทุนฯ เพื่อ
ขอหนังสือตอบรับจาก สวทช. ไปเป็น
เอกสารประกอบการยื่นขอ STI ได้ และมี
แผนที่จะปรับปรุงหลักเกณฑ์ให้รัดกุม
ยิ่งขึ้นต่อไป

สวทช. NSTDA

ขั้นตอนการขอ STI โดยการสนับสนุนเงินเข้ากองทุนฯ ของ สวทช. ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ที่สนใจสามารถยื่นแบบแสดงความจำนงขอสนับสนุนกองทุนฯ ได้ที่ สวทช. จากนั้นนำหนังสือตอบรับจาก สวทช. ไป

ยื่นขอปรับสิทธิและประโยชน์จากบีโอไอ ได้ทันที โดยใช้หนังสือรับรองหรือสำเนาใบเสร็จรับเงิน จาก สวทช. เป็นหลักฐานการตรวจสอบ ทั้งนี้ผู้ประกอบการที่กำลังจะยื่นขอรับการส่งเสริมฯ ก็สามารถยื่นขอ STI ได้พร้อมกันทันที

มีบริษัทที่ได้นำส่งเงิน และบริษัทที่แสดงความจำนงสนับสนุนเงินเข้ากองทุนจำนวน 13 ราย รวมเป็นเงินประมาณ 767.36 ล้านบาท

หากต้องการทราบรายละเอียดสามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

1) คุณเพ็ญกมล โลหิตหาญ ศูนย์ลงทุน สวทช.

โทร. 0 2564 7000 ต่อ 1359

อีเมล : peangkamon@nstda.or.th

บีโอไอ ยังต้องการรับกองทุนจากหน่วยงานอื่นนอกจากกองทุนสนับสนุนฯ ของ สวทช. โดยกองทุนจะต้องมีลักษณะที่มีการจัดตั้งกองทุนเดิมอยู่แล้ว

2) ดร. กัลยา อุดมวิทิต ฝ่ายพัฒนาธุรกิจและถ่ายทอดเทคโนโลยี ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ สวทช.

โทร. 0 2564 6900 ต่อ 2358

อีเมล : kalaya.udomvitid@nectec.or.th

ความคืบหน้าและผลการดำเนินการของกองทุนสนับสนุนเพื่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนั้น มีบริษัทที่ได้นำส่งเงิน และบริษัทที่แสดงความจำนงสนับสนุนเงินเข้ากองทุนจำนวน 13 ราย รวมเป็นเงินประมาณ 767.36 ล้านบาท

(ข้อมูล ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2554)

ยังต้องการกองทุนเพิ่มเติม

บีโอไอ ยังต้องการรับกองทุนจากหน่วยงานอื่นนอกจากกองทุนสนับสนุนฯ ของ สวทช. โดยกองทุนจะต้องมีลักษณะที่มีการจัดตั้งกองทุนเดิมอยู่แล้ว โดยจะต้องมี พ.ร.บ. การบริหารจัดการกองทุนที่แยกตัวอิสระ และจะต้องมีการดำเนินงานที่ไม่ขึ้นกับการบริหารจัดการขององค์กรนั้นๆ หากมีกองทุนใดที่สนใจสามารถเสนอเรื่องมาเพื่อให้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนพิจารณาต่อไปได้

วิสัยทัศน์ใหม่ของ METI

เพื่อวิถีในการเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมญี่ปุ่น

กระทรวงเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรม (METI) หรือในชื่อเดิมก่อนปรับโครงสร้างองค์กรเมื่อปี 2544 คือ กระทรวงการค้าต่างประเทศและอุตสาหกรรม (MITI) ของญี่ปุ่น นับว่ามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมญี่ปุ่นจนกลายเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจของโลก โดยนักวิชาการบางรายถึงกับกล่าวยกย่องว่าเป็น “ชุมพลพลังสมองที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของญี่ปุ่น” (The Greatest Concentration of Brainpower in Japan)

อาคารกระทรวงเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรม ที่กรุงโตเกียว

กระทรวงการค้าระหว่างประเทศและอุตสาหกรรม (MITI) ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี 2492 โดยการรวมกระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรมเข้าด้วยกัน และโอนข้าราชการมายังกระทรวงที่ก่อตั้งใหม่ วัตถุประสงค์สำคัญของการปรับโครงสร้างใหม่ คือ เพื่อปรับปรุงหน่วยราชการระบบการทำงานแบบเดิม ที่ทำหน้าที่ในด้านการควบคุมราคาสินค้า การอุดหนุนเงินแก่ภาคอุตสาหกรรม มาเป็นหน่วยงานทันสมัยเพื่อดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการค้าระหว่างประเทศและส่งเสริมการส่งออก

จากนั้นในปี 2544 เมื่อรัฐบาลญี่ปุ่นได้มีการปรับโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรมครั้งใหญ่ ได้มีการนำหน่วยงานทางเศรษฐกิจ เช่น สำนักงานวางแผนเศรษฐกิจ (Economic Planning Agency) มาควบรวมกับกระทรวง

การค้าระหว่างประเทศและอุตสาหกรรม จากนั้นได้เปลี่ยนชื่อใหม่เป็น “กระทรวงเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรม” (METI)

สำหรับเอกสารวิสัยทัศน์โครงสร้างอุตสาหกรรม (Industrial Structure Vision) ซึ่งตีพิมพ์เผยแพร่โดย METI เมื่อเดือนมิถุนายน 2553 มีข้อมูลที่แสดงถึงความเสื่อมถอยอย่างรวดเร็วของภาคเศรษฐกิจอุตสาหกรรมญี่ปุ่น โดยสัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ของญี่ปุ่นต่อ GDP ของโลก ได้ลดลงจากสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 14.3 ของโลก ในปี 2533 เหลือเพียงร้อยละ 8.9 ในปี 2552

ขณะที่ความยิ่งใหญ่ของภาคอุตสาหกรรมของญี่ปุ่น ได้จบลงอย่างรวดเร็วจนน่าเป็นห่วง บริษัทญี่ปุ่นสูญเสียความ

สัดส่วน GDP ของญี่ปุ่น
ลดลงจากสัดส่วนร้อยละ 14.3
ของ GDP ของโลก ในปี 2533
เหลือเพียงร้อยละ 8.9
ในปี 2552

สามารถในการแข่งขันในหลายอุตสาหกรรม
เป็นต้นว่า

- จอภาพ LCD Panel จากเดิมในปี 2540 ญี่ปุ่นครองตลาดมากกว่าร้อยละ 80 แต่ในปี 2548 ลดลงเหลือเพียงแค่อ้อยู่ที่ 10 โดยได้หัววันและเกาหลีใต้เป็นมหาอำนาจรายใหม่ของโลก

- เครื่องเล่น DVD จากเดิมญี่ปุ่นมีส่วนแบ่งทางการตลาดมากกว่าร้อยละ 80 ในปี 2541 ลดลงเหลือร้อยละ 20 ในปี 2549
- ระบบนำทางรถยนต์ (Navigator) จากเดิมญี่ปุ่นครองส่วนแบ่งตลาดโลกร้อยละ 90 ในปี 2547 ลดลงเหลือเพียงร้อยละ 20 ในปี 2550
- Solar Panel ซึ่งเป็นชิ้นส่วนสำคัญในอุปกรณ์ผลิตไฟฟ้าจากแสงอาทิตย์ ส่วนแบ่งทางการตลาดของญี่ปุ่นลดลงจากร้อยละ 50 ในปี 2548 ลดลงเหลือร้อยละ 20 ในปี 2550

เมื่อโลกเปลี่ยนแปลง หากปรับตัวไม่ทันจะถูกทิ้งให้อยู่ข้างหลัง

ในอดีตที่ผ่านมาบริษัทญี่ปุ่นเป็นผู้นำในหลายอุตสาหกรรมในช่วงเริ่มต้นเนื่องจากมีเทคโนโลยีเหนือกว่า และมีความได้เปรียบในด้านโครงสร้างการผลิตที่ครบวงจรตั้งแต่ต้นน้ำ คือ การออกแบบผลิตภัณฑ์ การผลิตชิ้นส่วน ฯลฯ จนถึงปลายน้ำ คือ การผลิตผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป การจำหน่าย โดยมีกลุ่มบริษัทจำนวนมากทำงานร่วมกันซึ่งเรียกในนามว่า “กลุ่มเครดิส์” ทำให้สามารถปรับปรุงคุณภาพและสร้างภาพลักษณ์สินค้าที่มีคุณภาพซึ่งกระบวนการที่บริษัทใดบริษัทหนึ่งจะเข้ามาอยู่ในกลุ่มเครดิส์ได้ จะต้องถูกตรวจสอบเป็นเวลานาน แต่เมื่อเข้าเป็นสมาชิกในกลุ่มแล้ว บริษัทหลักในกลุ่มจะให้ความช่วยเหลือ ทั้งทางเทคโนโลยีและการเงินแก่สมาชิกในกลุ่ม

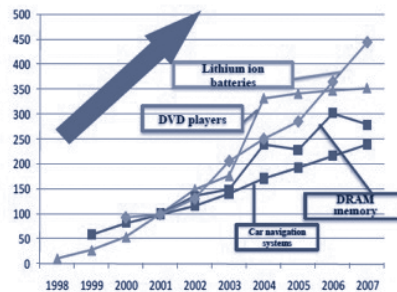
ขณะที่บริษัทสหรัฐฯ ดำเนินธุรกิจในรูปแบบ Modular Production System เน้นทำธุรกิจลักษณะ System Integration ซึ่งนำส่วนประกอบต่างๆ ที่หลากหลายมารวมเข้าเป็นระบบเดียวกัน โดยการจัดหาชิ้นส่วนหรือประสานงานระหว่างบริษัท

As global markets grow overall, Japan's share is shrinking rapidly

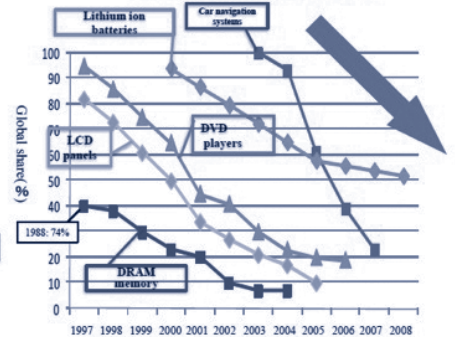
The problem is not with specific industries or products, but with the Japanese corporate business model

Growth in world markets
(Where 2001 level = 100)

Source: DVD recorders: JEITA "World-wide Production of Major Electronics"
DRAM memory: WSTS
Mobile phones: JEITA "World-wide Production of Major Electronics"
Lithium ion batteries: derived from IT Research Institute documents
Car navigation systems: JEITA "World-wide Production of Major Electronics"

Japan's global market share

Source: Koichi Ogawa "From Product Innovation to Business Innovation" (IAM Discussion Paper Series #1)
JEITA "World-wide Production of Major Electronics" and derived from IT Research Institute documents

ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นความสัมพันธ์กันไม่ใกล้ชิดนัก และขึ้นอยู่กับภาระจากรองเป็นครั้งๆ และในระยะหลัง บริษัทสหรัฐฯ เช่น HP IBM ฯลฯ จะขายกิจการในส่วนของโรงงานผลิตสินค้าออกไป หันมาเน้นในด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และซอฟต์แวร์ โดยไปจ้างบริษัทอื่นๆ ที่ทำธุรกิจในรูปแบบรับจ้างผลิต (Electronic Manufacturing Services) เช่น Foxconn, Celestica, Flextronics ฯลฯ ทำการผลิตให้

นับตั้งแต่ทศวรรษที่ 1990 เป็นต้นมา เทคโนโลยีหลักของผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ได้เปลี่ยนอย่างรวดเร็วจากระบบอนาล็อกมาเป็นระบบดิจิทัล ทั้งในส่วนของ

โทรทัศน์ เครื่องเล่น DVD ฯลฯ โดยใช้ชิ้นส่วนแบบโมดูล (Modular Component) ซึ่งนำชิ้นส่วนมาประกอบเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปเป็นกระบวนการที่ง่ายๆ ใช้อำนวยความสะดวกให้ผู้บริโภคประกอบเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป โดยไม่ต้องลงทุนก่อสร้างโรงงานเอง ทำให้ปัจจัยสำคัญของการแข่งขันได้เปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ

ประการแรก หัวใจของความสำเร็จเปลี่ยนจากฮาร์ดแวร์มาเป็นซอฟต์แวร์ เนื่องจากการประกอบเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปทำได้ง่ายขึ้นมาก ดังนั้น บริษัทใดที่เก่งในด้านซอฟต์แวร์ จะกลายเป็นฝ่ายประสบผลสำเร็จทางธุรกิจ เป็นต้นว่า

บริษัทแอปเปิลซึ่งไม่ได้มีโรงงานผลิตฮาร์ดแวร์ของตนเอง แต่ไปว่าจ้างบริษัทอื่นๆ ผลิต

ประการที่สอง ความรวดเร็วในการตัดสินใจเป็นหัวใจแห่งความแข่งขันเนื่องจากเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงรวดเร็วมาก ดังนั้น จะต้องมีระบบบริหารงานที่คล่องตัว

หัวใจของความสำเร็จเปลี่ยนจากฮาร์ดแวร์มาเป็นซอฟต์แวร์
ดังนั้น บริษัทใดที่เก่ง
ในด้านซอฟต์แวร์ จะกลายเป็น
ฝ่ายประสบผลสำเร็จทางธุรกิจ

การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีข้างต้นทำให้สถานการณ์พลิกผัน บริษัทสหรัฐฯ รวมถึงพันธมิตร คือ ไต้หวัน จีน และเกาหลีใต้ ซึ่งผลิตในระบบ Modular พลิกเกมกลายเป็นฝ่ายได้เปรียบในการแข่งขันโดยแม้รูปแบบการผลิตระบบ Modular จะมีจุดอ่อนที่เป็นปัญหาอยู่บ้าง คือ ทรัพยากรทางปัญญาที่เป็นความลับอาจจะรั่วไหลไปยังบริษัทอื่นๆ ได้ง่ายกว่าก็ตาม เนื่องจากผู้ผลิตชิ้นส่วนนั้นๆ จะรับจ้างผลิตแก่หลายราย ไม่ได้ผลิตให้เฉพาะบริษัทใดบริษัทหนึ่ง

จุดเด่นสำคัญของระบบ Modular คือ ทำให้การบริหารงานคล่องตัว สามารถนำความรู้และเทคโนโลยีใหม่ๆ จากบริษัทนอกเครือมาประยุกต์ใช้ในผลิตภัณฑ์อย่างรวดเร็ว โดยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ ยิ่งทำให้การประสานงานในด้านการผลิตทำได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น แม้ว่าจะไม่ใช่ว่าบริษัทที่ใกล้ชิดในกลุ่มเดียวกัน

แม้ว่าบริษัทญี่ปุ่นยังคงเป็นผู้นำอยู่บ้างในผลิตภัณฑ์ที่การประกอบขึ้นส่วนเข้าเป็น

ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปมีความลับซับซ้อน เช่น อุตสาหกรรมรถยนต์และกล้องถ่ายรูปเฉพาะในส่วนที่เป็นระบบ Single-Lens Reflex (SLR) นั้น จึงได้รับผลกระทบน้อยกว่า อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมรถยนต์กำลังพัฒนาสู่ระบบรถยนต์ไฟฟ้า ซึ่งระบบไฟฟ้าจะอยู่ในรูปโมดูล นับเป็นบทพิสูจน์สำคัญว่าบริษัทรถยนต์ญี่ปุ่นจะรักษาความสามารถ ในการแข่งขันในอนาคตได้มากน้อยเพียงใด

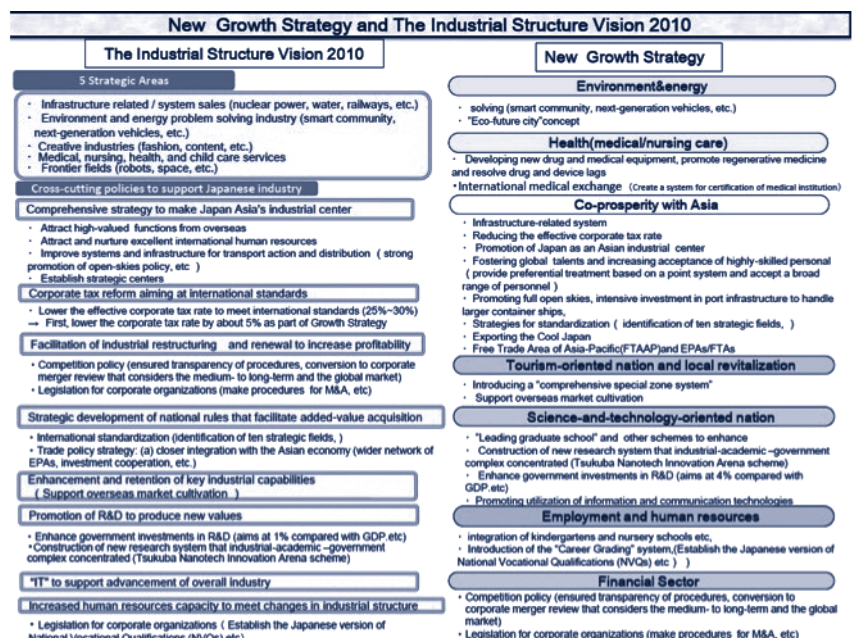
ข้อเสียเปรียบอีกประการหนึ่งของบริษัทญี่ปุ่น คือ ไม่มีระบบที่บีบบังคับให้การบริหารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นับว่าแตกต่างจากกรณีของสหรัฐฯ ที่ผู้ถือหุ้นต้องการกำไรสูง หากบริษัทไม่มีประสิทธิภาพ คณะกรรมการบริษัทจะลงมติเปลี่ยนตัวผู้บริหารซึ่งเกิดขึ้นบ่อยครั้ง ขณะที่กรณีของสหภาพยุโรปมีการรวมตัวเป็นกลุ่มเศรษฐกิจเดียวกัน บีบบังคับให้บริษัทต่างๆ ต้องพยายามปรับปรุงประสิทธิภาพเพื่อความอยู่รอด ส่วนเกาหลีใต้จะถูกบังคับโดยรัฐบาลให้ปรับปรุงประสิทธิภาพ ขณะที่กรณีของญี่ปุ่นนั้น ทั้งธนาคารและ

รัฐบาลได้ลดบทบาทในการกดดัน ระบบบริหารจัดการของบริษัทญี่ปุ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วิสัยทัศน์ใหม่ 5 อุตสาหกรรมแห่งอนาคต

ในเอกสารวิสัยทัศน์โครงสร้างอุตสาหกรรม ซึ่งเปรียบเสมือนเข็มทิศนำทางอุตสาหกรรมของญี่ปุ่น ให้หลุดพ้นไปจากความตกต่ำที่กำลังเผชิญอยู่ในขณะนี้ ได้กำหนดอุตสาหกรรมเชิงกลยุทธ์ ซึ่งจะเป็นอนาคตของเศรษฐกิจญี่ปุ่นไว้ 5 ประเภท ดังนี้

1. ธุรกิจเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานและระบบเพื่อส่งออก เช่น โรงไฟฟ้านิวเคลียร์ ระบบนำ รถไฟ ฯลฯ
2. อุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาล้างแฉดลุ่มและพลังงาน เช่น ระบบสายส่งไฟฟ้าแบบฉลาด (Smart Grid) รถยนต์แบบใหม่ ฯลฯ
3. อุตสาหกรรมวัฒนธรรม เช่น แฟชั่น เสื้อผ้า อาหาร ท่องเที่ยว ฯลฯ
4. ธุรกิจสุขภาพ การแพทย์ การดูแลผู้ป่วย ผู้สูงอายุ บริการเลี้ยงดูเด็ก

Source: Ministry of Economy, Trade and Industry, The Industrial Structure Vision 2010 (outline), June 2010

5. ธุรกิจที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เช่น ฟันยนต์ อวกาศ ฯลฯ

แนวทางเพื่อบรรลุเป้าหมายในอนาคต ได้กำหนดนโยบายสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมญี่ปุ่น หลายประการ เช่น

- กลยุทธ์แบบเบ็ดเสร็จเพื่อให้ญี่ปุ่นเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมของทวีปเอเชีย เช่น ส่งเสริมการจัดตั้งกิจกรรมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงให้มาตั้งกิจการในญี่ปุ่น ส่งเสริมให้มีบุคลากรที่มีความรู้จากต่างประเทศมาทำงานในญี่ปุ่น
- ปฏิรูปอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานนานาชาติ เช่น ลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลจากปัจจุบันร้อยละ 41 เหลือร้อยละ 25 - 30
- อำนวยความสะดวกแก่ภาคธุรกิจในการปรับโครงสร้างและการควบรวมกิจการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และทำให้ธุรกิจมีกำไรเพิ่มขึ้น เช่น ผ่อนคลายความเข้มงวดของ

กฎหมายป้องกันการผูกขาด เพื่อให้การควบรวมกิจการทำได้ง่ายขึ้น ทำให้บริษัทมีขนาดใหญ่ แข่งขันได้ในระดับนานาชาติ ปรับปรุงกฎระเบียบเพื่อให้การปรับโครงสร้างกิจการทำได้ง่ายขึ้น ส่งเสริมให้บริษัทมีกรรมการอิสระหรือกรรมการจากภายนอก

- ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา เช่น การเพิ่มการใช้จ่ายด้านวิจัยและพัฒนาของภาครัฐเป็นร้อยละ 1 ของ GDP จัดตั้งศูนย์วิจัยและพัฒนาแห่งใหม่
- ส่งเสริมระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนภาคอุตสาหกรรม เช่น ส่งเสริมบริการในรูปแบบ Cloud Computing

อนึ่ง หนังสือพิมพ์ Japan Time ฉบับวันที่ 1 มกราคม 2554 ได้ตีพิมพ์บทความเรื่อง Digital age leaves myopic Japan facing manufacturing crisis กล่าวถึงเอกสารวิสัยทัศน์โครงสร้างอุตสาหกรรม

(Industrial Structure Vision) พร้อมกับสัมภาษณ์ผู้บริหารของหน่วยราชการญี่ปุ่นและผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งสรุปความห่วงใยเกี่ยวกับภาคอุตสาหกรรมญี่ปุ่นในอนาคต โดยเฉพาะการแข่งขันจาก 2 ประเทศ

ประเทศแรก เกาหลีใต้ ซึ่งตลาดภายในประเทศมีขนาดเล็กประชาชน 45 ล้านคน จึงบีบบังคับให้บริษัทเกาหลีใต้ต้องแข่งขันในตลาดต่างประเทศ โดยมีข้อได้เปรียบสำคัญ คือ การตัดสินใจดำเนินการอย่างรวดเร็ว

ประเทศที่สอง จีน ซึ่งปัจจุบันมีการพัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยข้อได้เปรียบคือ ตลาดภายในประเทศมีขนาดใหญ่ ขณะเดียวกันบุคลิกลักษณะสำคัญของคนจีนคือ มีความคิดริเริ่มทำสิ่งใหม่ๆ ได้ดี แตกต่างจากชาวญี่ปุ่นที่จะมีความถนัดในการปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น

จึงเห็นได้ว่า การจะบรรลุวิสัยทัศน์ที่กระทรวงเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรม (METI) ของญี่ปุ่นตั้งไว้นั้น นับว่าไม่ใช่เรื่องง่าย ทั้งนี้รัฐบาลญี่ปุ่นเองก็ได้จัดทำร่างการบริหารจัดการยุทธศาสตร์เพื่อการเจริญเติบโต ในระยะ 10 ปีข้างหน้า เพราะตระหนักว่าภาวะการค้า การลงทุน และอุตสาหกรรมของโลกได้เปลี่ยนแปลงไปมาก ทั้งเป็นไปอย่างต่อเนื่อง รวดเร็ว การดำเนินการในรูปแบบเดิมนั้น คงไม่เพียงพอที่จะคงความได้เปรียบ และรักษาจุดแข็งหรืออำนาจการแข่งขันที่มีให้คงอยู่ตลอดไปได้ จำเป็นต้องปรับปรุงให้สอดคล้องกับโลกาภิวัตน์ของโลก โดยการต้องเป็นสาขาธุรกิจใหม่ๆ ที่ญี่ปุ่นก้าวหน้ากว่าชาติอื่น

เปรู... ดินแดนแห่งโอกาส และความท้าทาย

ข้อมูลเศรษฐกิจของเปรู

เปรู หรือชื่อที่เป็นทางการคือ สาธารณรัฐเปรู เป็นประเทศที่ตั้งอยู่ในทวีปอเมริกาใต้ โดยเป็นประเทศที่เศรษฐกิจดีที่สุดในกลุ่มประชาคมแอนเดียน (ANDEAN) อันประกอบด้วย เปรู โบลิเวีย โคลัมเบีย และเอกวาดอร์ มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับ 7 ในลาตินอเมริกา มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และหลากหลาย อาทิ ทองแดง เงิน ประมง ป่าไม้ และก๊าซธรรมชาติ

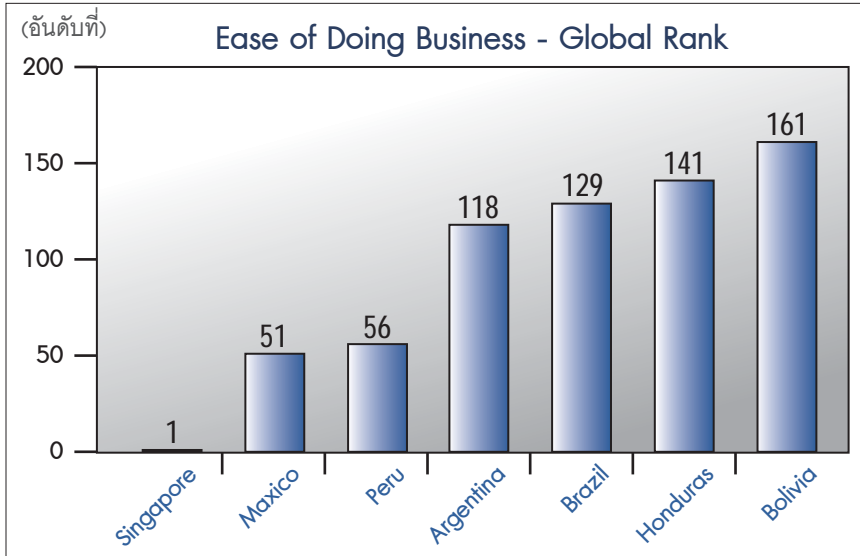
เศรษฐกิจของเปรูในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา มีการเติบโตที่มากที่สุด โดยในปี 2552 อัตราผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ หรือ GDP ขยายตัวร้อยละ 2 หรือคิดเป็น 124.9 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ โดยภาคการส่งออก โดยเฉพาะสินค้าประมง และแร่ธาตุ (ทองแดง ทองคำ และสังกะสี) ที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันปริมาณการนำเข้าของเปรูก็สูงขึ้นเช่นกัน โดยเฉพาะในสินค้าบริโภคที่มีความคงทน สินค้าทุน รวมทั้งสินค้าประเภทวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง (Intermediate goods)

นอกจากนี้ การที่เศรษฐกิจของเปรูเติบโตขึ้นมาก เป็นเพราะรัฐบาลเปรูชุดปัจจุบัน ภายใต้การนำของนาย Alan García Pérez มีนโยบายกระจายผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจไปสู่ภาคส่วนของสังคมเปรู ที่ด้อยโอกาส เพื่อเรียกเสียงสนับสนุนจากประชาชน

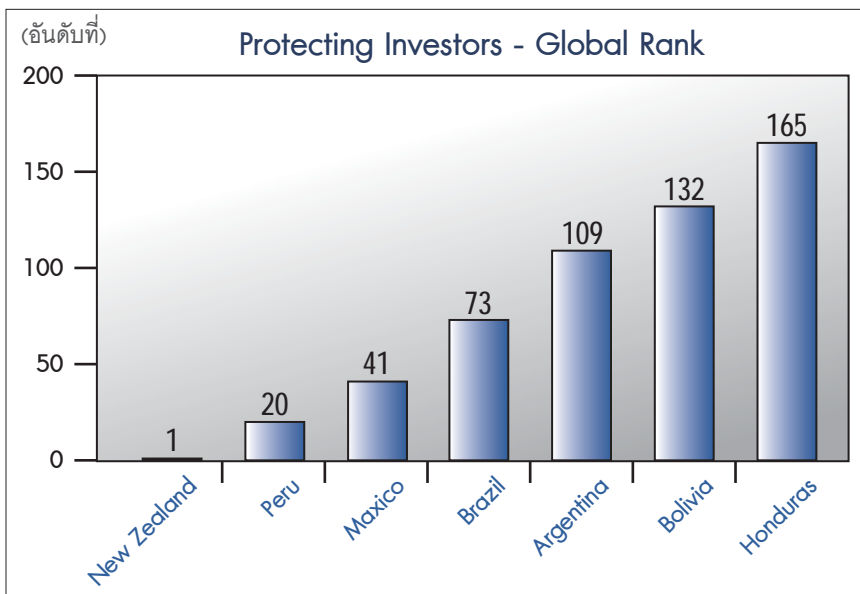
ที่ผ่านมาประสบความสำเร็จ ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เข้มแข็ง รวมถึงนโยบายส่งเสริมการลงทุนภาครัฐ ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อาทิ การสร้างที่อยู่อาศัย ระบบน้ำประปา ถนน ท่าเรือ รวมถึงท่าอากาศยาน โดยในปี 2552 รัฐบาลเปรูได้อัดฉีดงบประมาณรวม 13.2 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ในการดำเนินนโยบายดังกล่าว

จากรายงานผลการศึกษาเพื่อจัดอันดับความสะดวก ในการประกอบธุรกิจในประเทศต่างๆ ทั่วโลก (Ease of Doing Business) ประจำปี 2553 โดยธนาคารโลก (World Bank) เปรูอยู่อันดับที่ 56 จากทั้งหมด 183 ประเทศ ดีขึ้นถึง 9 อันดับ เมื่อเทียบกับปี 2552 ซึ่งอยู่ที่อันดับ 65 และในด้านการคุ้มครองการลงทุน เปรูยังอยู่ใน 20 อันดับแรกของโลกอีกด้วย

แหล่งที่มา: www.doingbusiness.org

แหล่งที่มา: www.doingbusiness.org

คู่ค้าที่สำคัญ ข้อมูลในปี 2551 สหรัฐฯ เป็นประเทศส่งออกสำคัญของเปรู (ร้อยละ 18) รองลงมาคือ จีน (ร้อยละ 14) บราซิล (ร้อยละ 8) เอกวาดอร์ (ร้อยละ 6) และ อาร์เจนตินา (ร้อยละ 5)

นักลงทุนที่สำคัญ นักลงทุนที่เข้ามาลงทุนในเปรูมากที่สุดได้แก่ สหรัฐฯ (ในอุตสาหกรรมเหมืองแร่ น้ำมันและ ก๊าซธรรมชาติ การสื่อสารโทรคมนาคม สินค้าอุปโภคบริโภค) สหราชอาณาจักร

(อุตสาหกรรมเหมืองแร่) สเปน (น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติและการสื่อสารโทรคมนาคม) ชิลี (กิจการค้าปลีก) เม็กซิโก (การสื่อสาร โทรคมนาคมและอุตสาหกรรมเหมืองแร่) รวมถึงจีน (อุตสาหกรรมเหมืองแร่)

ความตกลงการค้าเสรี (FTA) ของเปรู

1. ความตกลงการค้าเสรีทวิภาคี (bilateral)

จากรายงานผลการศึกษา เพื่อจัดอันดับความสะดวก ในการประกอบธุรกิจ ในประเทศต่างๆ ทั่วโลก ประจำปี 2553 โดยธนาคารโลก เปรูอยู่อันดับที่ 56 จากทั้งหมด 183 ประเทศ

ในปี 2552 เปรูสามารถสรุปการเจรจาทางการค้ากับสมาคมการค้าเสรีแห่งยุโรป หรือ European Free Trade Area (EFTA) ลงนามความตกลงการค้าเสรีกับจีน รวมทั้งเริ่มบังคับใช้ความตกลงการค้าเสรีที่ลงนามไปแล้วกับสหรัฐฯ แคนาดา และ สิงคโปร์ด้วย

- ขณะนี้ไทยและเปรูได้ลงนามใน พิธีสารเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 ภายใต้ พิธีสารระหว่างไทยและเปรู เพื่อ เร่งเปิดเสรีทางการค้าสินค้าและ อำนวยความสะดวกทางการค้า ปี 2548 เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2553 คาดว่าทั้งสองฝ่ายจะสามารถ บังคับใช้ความตกลงนี้ได้ภายใน ครั้งหลังของปี 2554 ทั้งนี้ไทยได้ เตรียมตารางการลดอากรขาเข้า สินค้าไว้แล้ว โดยไทยจะลดอากร ขาเข้าแก่สินค้าทั้งหมด 70 รายการ โดยแบ่งออกเป็น

1. อากรเป็นศูนย์ทันทีที่ความ ตกลงฯ มีผลบังคับใช้
2. อากรที่ทยอยลดเป็นศูนย์ สำหรับรายการอื่นที่เป็นสินค้า อ่อนไหว หรือ sensitive list อีก 30 รายการ ไทยยังไม่พร้อมจะ ลดอากรในระยะแรก

2. ความตกลงการค้าเสรีพหุภาคี (multilateral)

เปรูเป็นหนึ่งในสมาชิกของกลุ่มประชาคมแอนเดียน (ADEAN Community) ซึ่งได้มีการตกลงร่วมกันในการจัดตั้งเขตการค้าเสรีแอนเดียน (ADEAN free trade zone) และกลุ่มได้ผลักดันให้เกิดการเจรจา กับสหภาพยุโรป เมื่อเดือนกันยายนและ ธันวาคม 2550

นอกจากนี้ ภายใต้กรอบสมาคมเพื่อการรวมตัวลาตินอเมริกา (Latin American Integration Association: ALADI) เปรูได้ทำความตกลงการค้าแบบทวีภาคีกับ อาร์เจนตินา บราซิล คิวบา เม็กซิโก ปารากวัย และอุรุกวัย เพื่อสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจ

● โอกาสการลงทุนในอุตสาหกรรม และทรัพยากรธรรมชาติ ที่สำคัญของเปรู

1. อุตสาหกรรมสกัดแร่ อุตสาหกรรมเหมืองแร่ (เช่น ทองคำ ทองแดง สังกะสี เงิน ตะกั่ว ดีบุก เหล็ก โมลิบดีนัมและปิโตรเลียม)

- เป็นอุตสาหกรรมที่เปรูส่งออกเป็นหลัก (ประมาณร้อยละ 60 ของการส่งออกในโลกในปี 2552) และ

วารสารส่งเสริมการลงทุน

เป็นภาคที่มีการลงทุนใหม่ในปีเดียวกันถึง 2.8 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ

- ประธาน Peru National Society for Mining, Petroleum and Energy ได้กล่าวว่าในอีก 5-7 ปีข้างหน้า เปรูจะอัดฉีดงบประมาณมากถึง 35 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เพื่อขยายการลงทุนในเมืองแร่ที่ดำเนินการอยู่เดิม และการลงทุนใหม่ภายในประเทศ

2. การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค

- รัฐบาลเปรูมีโครงการที่จะเร่งขยายและพัฒนาระบบสาธารณูปโภคในประเทศ โดยมีการจัดทำโครงการใหญ่ๆ หลายโครงการ ซึ่งหนึ่งในนั้นรวมไปถึงท่าเรือ Callao ซึ่งเป็นท่าเรือน้ำลึกขนาดใหญ่ที่มีความทันสมัย พื้นที่ในสวนขยายบริหารจัดการโดย Dubai World Port ซึ่งรัฐบาลเปรูได้เปิดรับการลงทุน จากนักธุรกิจทั่วโลกให้เข้าไปร่วมลงทุน

เป็นโอกาสของนักลงทุนที่อาจเข้าไปตั้งศูนย์กระจายสินค้า เพื่อกระจายสินค้าไปยังประเทศในแถบลาตินอเมริกา ซึ่งมีข้อตกลงเขตการค้าเสรีร่วมกัน นอกจากนี้ยังรวมไปถึงการจัดตั้งโรงงานผลิตก๊าซธรรมชาติ (LNG plant) มูลค่า 3.5 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ทางตอนใต้ของกรุงลิมา

3. ผลิตรถยนต์ทางการเกษตร

- เปรูเป็นแหล่งเกษตรกรรมที่สำคัญ โดยมีพืชพันธุ์ท้องถิ่นมากกว่า 120 ชนิดที่ส่งขายแก่ตลาดโลก ทั้งนี้มีมันสำปะหลังเป็นหลัก เนื่องจากเปรูมีมันสำปะหลังมากกว่า 3,000 ชนิด นอกจากนี้มันสำปะหลังแล้ว

ยังมีน้ำตาลอ้อย กาแฟ ฝ้าย ข้าวโพด หน่อไม้ฝรั่ง ลูกกามู-กามู (camu-camu) และกินัว (quinoa) เป็นต้น โดยมีสหรัฐฯ เนเธอร์แลนด์ และสเปนเป็นผู้นำเข้าหลัก โดยมีสัดส่วนการนำเข้าอยู่ที่ร้อยละ 39 ร้อยละ 15 และร้อยละ 15 ตามลำดับ

4. อาหารทะเล

- ตามที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้นว่าเปรูเป็นประเทศที่มีทรัพยากรที่มีความอุดมสมบูรณ์ และหลากหลาย ซึ่งเป็นผลมาจากอิทธิพลของเทือก

เปรูเป็นประเทศที่มีทรัพยากรที่มีความอุดมสมบูรณ์ และหลากหลาย ซึ่งเป็นผลมาจากอิทธิพลของเทือกเขาแอนดีส และกระแสน้ำ

เขาแอนดิส ที่วางตัวพาดผ่านขนานกับชายฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิก และกระแสน้ำซุมโบลด์ท์หรือกระแสน้ำเย็น ที่ไหลเลียบชายฝั่งบรรจบกับกระแสน้ำอุ่นแอตแลนติก จึงทำให้เปรูมีสภาพเอื้ออำนวยต่อการทำประมง ในบริเวณชายฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิก เปรูมีสินค้าสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำจำนวนมาก โดยมีจีน เยอรมนี และญี่ปุ่นเป็นตลาดนำเข้าอาหารทะเลสำคัญ

● โอกาสและความท้าทายของไทย

- ด้านการค้า การค้าระหว่างไทยและเปรูยังมีโอกาสขยายตัวอีกมาก

เปรูเป็นคู่ค้าอันดับที่ 8 ของไทยในภูมิภาคลาตินอเมริกา (รองจากบราซิล เม็กซิโก อาร์เจนตินา ชิลี โคลัมเบีย เอกวาดอร์ และปานามา) โดยการค้าระหว่างไทยกับเปรูในปี 2552 มีมูลค่ารวม 132.42 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงจากปี 2551 ร้อยละ 59.62 ในจำนวนที่การส่งออกมีมูลค่า 96.16 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และนำเข้า 36.26 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

สำหรับปี 2553 มูลค่าการค้ารวมระหว่างเดือนมกราคม-กรกฎาคม ขยายตัวอย่างมาก โดยมีมูลค่าการค้ารวม 228.39 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่แล้วถึงร้อยละ 274.98 โดยไทยส่งออกคิดเป็นมูลค่า 166.70 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 280.15) และนำเข้าคิดเป็นมูลค่า 61.69 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 261.68)

เปรูเป็นคู่ค้าอันดับที่ 8 ของไทย ในภูมิภาคลาตินอเมริกา

สินค้าส่งออกที่สำคัญจากไทย ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องซักผ้าและเครื่องซักแห้ง ตู้เย็น ตู้แช่แข็ง และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง และเม็ดพลาสติก

สินค้านำเข้าที่สำคัญจากเปรู ได้แก่ สินแร่โลหะอื่นๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ สัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ สัตว์น้ำสด แช่แข็ง แช่เย็น แปรรูปและกึ่งสำเร็จรูป เสื้อผ้าสำเร็จรูป ผัก ผลไม้ และของปรุงแต่งที่ทำจากผักและผลไม้

- ด้านการลงทุน นักธุรกิจไทยมีโอกาสนำไปลงทุนในเปรูในธุรกิจหลายประเภท

นอกจากนี้ นักธุรกิจไทยยังมีโอกาสเข้าไปลงทุนในธุรกิจต่างๆ อาทิ ธุรกิจการท่องเที่ยว ร้านอาหาร การบริการ การ

เปรูมีความสนใจในโครงการ “ครัวไทยสู่ครัวโลก” ของไทย เนื่องจากเปรูต้องการส่งเสริมอุตสาหกรรมอาหารมาก โดยเฉพาะอาหารทะเล

ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป เป็นต้น เพื่อรองรับกับจำนวนนักท่องเที่ยวจำนวน 2 ล้านคนต่อปี

- อุตสาหกรรมอาหาร เปรูมีความสนใจในโครงการ “ครัวไทยสู่ครัวโลก” ของไทยเนื่องจากเปรูต้องการส่งเสริมอุตสาหกรรมอาหารมาก โดยเฉพาะอาหารทะเลที่มีอย่างอุดมสมบูรณ์และหลากหลาย โดยนักธุรกิจไทยอาจเข้าไปลงทุนแปรรูปอาหาร อาหารทะเลบรรจุกระป๋อง เป็นต้น
- โครงสร้างพื้นฐานของเปรู ที่สำคัญคือท่าเรือ Callao ต้องการให้นักธุรกิจไทยไปร่วมลงทุนตั้งศูนย์กระจายสินค้า ไปยังประเทศในแถบลาตินอเมริกา ซึ่งมีข้อตกลงเขตการค้าเสรีกัน ส่วนโครงสร้างพื้นฐานทั่วไปยังไม่ได้รับการพัฒนามากนัก
- อุตสาหกรรมเหมืองแร่ เนื่องจากเปรูมีแร่ที่อุดมสมบูรณ์ และมากเป็นอันดับต้นๆ ของโลก เช่น เงิน ทองคำ และรัฐบาลเปรูส่งเสริมให้นักธุรกิจต่างชาติเข้าไปลงทุน ดังนั้นจึงถือเป็นโอกาสอันดีของนักลงทุนไทยในอีกสาขาหนึ่ง
- อุตสาหกรรมสมุนไพรและอาหารเสริม เปรูมีความสนใจเป็นอย่างยิ่งในการนำเข้าวัตถุดิบสมุนไพรไทย เช่น ตะไคร้ ขิง โดยปัจจุบัน

นักธุรกิจไทยได้รับการติดต่อจาก นักธุรกิจจากเปรูบ้างแล้ว

- **อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม** ที่ผ่านมารัฐสภาเปรูที่เข้ามาลงทุนในไทย คือ บริษัท อาเจไทย จำกัด (Ajethai Co., Ltd.) ซึ่งเป็นผู้ผลิตและจำหน่ายน้ำอัดลมภายใต้ชื่อ “Big Cola” ที่มีการส่งออกไปยังประเทศอื่นในภูมิภาคเอเชียด้วย โดยไทยเป็นประเทศแรกในเอเชียที่เปรูมาลงทุนในสินค้าชนิดนี้ และมีผลการดำเนินการเป็นไปด้วยดี โดยมีแผนจะลงทุนสร้างโรงงานการผลิตแห่งใหม่ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มเติมเพื่อขยายกำลังการผลิต รวมถึงขยายชนิดสินค้าการผลิตโดยจะครอบคลุมถึงน้ำผลไม้ด้วย นอกจากนี้เปรูยังให้ความสนใจอาหารไทยแบบกล่องด้วย
- **การก่อสร้าง** เนื่องจากระบบขนส่งมวลชนของเปรู ยังไม่ได้รับการพัฒนามากนัก การลงทุนในด้าน

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่านักธุรกิจไทย สามารถเข้าไปลงทุนเพื่อเก็บเกี่ยว จากความอุดมสมบูรณ์ทางทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งเข้าไปลงทุนในภาคธุรกิจบริการในเปรูได้อีกมาก

วิศวกรรมบริการ ร่วมกับประเทศในกลุ่มลาติน น่าจะมีความเป็นไปได้มาก ในลักษณะการร่วมทุนสร้างระบบขนส่งมวลชน

- **อุตสาหกรรมสิ่งทอ** เนื่องจากเปรูเป็นประเทศที่มีอารยธรรม ด้านการทอผ้ามายาวนาน และได้พัฒนาสร้างความก้าวหน้า ในการทอผ้า ทั้งจากเส้นใยขนสัตว์ และการย้อมสีธรรมชาติที่ติดทนนาน และมีสินค้าประเภทหัตถกรรมหลากหลาย
- **อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์** ไทยน่าจะมีโอกาสเข้าไปลงทุนอีกมาก ในอุตสาหกรรมดังกล่าว เนื่องจาก รถหรือยานพาหนะในเปรูมีจำนวน

มาก แต่บริษัทผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ ยังมีไม่กี่บริษัท ซึ่งส่วนใหญ่เป็นจีนและไต้หวัน

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่านักธุรกิจไทย สามารถเข้าไปลงทุนเพื่อเก็บเกี่ยวจากความอุดมสมบูรณ์ทางทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งเข้าไปลงทุนในภาคธุรกิจบริการในเปรูได้อีกมาก โดยหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนของเปรู หรือ Proinversión ก็ให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้นักลงทุนต่างชาติ เข้าไปลงทุนโดยให้สิทธิประโยชน์ต่างๆ จึงนับได้ว่าเปรูเป็นอีกประเทศหนึ่งที่นักลงทุนไทย สามารถแสวงหาโอกาสทางการลงทุนได้ไม่ยากนัก

เรียนรู้การส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศ จากเวียดนาม

ความจำเป็นต่อการออกไปลงทุน ในต่างประเทศ

เมื่อปี 2553 รายได้จากการส่งออก
ถุงพลาสติกของบริษัทเวียดนามไปยังสหรัฐฯ
ลดลงกว่าครึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า
เนื่องจากว่ากระทรวงพาณิชย์ของสหรัฐฯ
ได้เรียกเก็บภาษี ต่อต้านการทุ่มตลาดจาก
สินค้าชนิดนี้ของเวียดนามถึงร้อยละ 50
ด้วยเหตุนี้ บริษัทผู้ผลิตถุงพลาสติกใน
เวียดนามแห่งหนึ่งที่ตั้งโรงงานอยู่ที่จังหวัด
Hai Duong จึงจำเป็นต้องออกไปลงทุนในลาว
ด้วยความใกล้ชิดทางภูมิศาสตร์ และ
ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสองประเทศ

การออกไปลงทุนในลาวย่อมต้องดี
กว่าการผลิตในเวียดนาม ที่ต้องทนแบกรับ
ภาษีส่งออกสูงถึงร้อยละ 50 แน่นอน
ตัวอย่างข้างต้นเป็นเพียงหนึ่งในอีกหลาย
ตัวอย่างที่บริษัทในเวียดนามมองเห็นโอกาส
และหาทางแก้ไขเพื่อขยายตลาดและเพิ่มกำไร

ในขณะที่ทรัพยากรธรรมชาติใน
เวียดนามเริ่มลดน้อยลง ผู้ผลิตสินแร่ใน
เวียดนามหลายโรงงาน ก็เริ่มออกไป
แสวงหาวัตถุดิบในต่างประเทศ

บริษัท PetroVietnam เป็นตัวอย่างที่ดี
รายหนึ่ง เมื่อเดือนกันยายน 2553 กลุ่ม
บริษัทได้ลงทุนในกิจการน้ำมันและก๊าซ

ธรรมชาติถึง 25 โครงการใน 17 ประเทศ
ทั่วโลก ในจำนวนนี้ 18 โครงการกำลัง
ดำเนินการด้วยมูลค่าเงินทุนจดทะเบียน
ทั้งสิ้น 2.2 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ และ
เงินลงทุนที่ดำเนินการจริง 900 ล้านดอลลาร์
สหรัฐฯ คิดเป็นร้อยละ 40 ของมูลค่าเงิน
ลงทุนในต่างประเทศทั้งสิ้นของเวียดนาม
หรือ บริษัท Vietnam Coal and Mineral
Industries Group (Vinacomin) เข้าไป
ลงทุนในลาวและกัมพูชาถึง 5 โครงการ
ด้วยเงินทุนจดทะเบียนทั้งสิ้นกว่า 25 ล้าน
เหรียญสหรัฐฯ ในขณะที่กลุ่มบริษัท Vietnam
Rubber เข้าไปลงทุนในลาวและกัมพูชา

เป็นที่ทราบกันดีว่า เวียดนาม
เพิ่งเริ่มเปิดประเทศได้ 20 ปีกว่า
แต่เวียดนามกลับประสบความสำเร็จ
ในการดึงดูดการลงทุนจาก
ต่างชาติเข้าสู่ประเทศได้อย่างมาก
จนกลายเป็นประเทศแถวหน้าใน
ปัจจุบันที่เป็นแหล่งรับการลงทุน
จากต่างชาติ

แต่ขณะเดียวกันเวียดนามก็กำลังเป็น
ประเทศผู้ส่งออกรลงทุนไปในต่างประเทศ
แล้ว ด้วยความพยายามของทั้งภาคเอกชน
และภาครัฐที่สนับสนุน แม้จะมีปัญหาใน
ด้านมาตรการและกฎหมาย แต่ก็สามารถ
ปรับเปลี่ยนแก้ไข จนเวียดนามประสบความสำเร็จ
ในการออกไปลงทุนในกว่า 35
ประเทศทั่วโลก อะไรคือความสำเร็จ อะไร
คือแรงผลักดัน และอะไรคือสิ่งที่รัฐบาล
ไทยต้องเรียนรู้

เวียดนามกำลังเป็นประเทศผู้ส่งออก
การลงทุนไปในต่างประเทศแล้ว
อะไรคือความสำเร็จ อะไรคือแรงผลักดัน
และอะไรคือสิ่งที่รัฐบาลไทยต้องเรียนรู้

16 โครงการ คิดเป็นเงินทุนจดทะเบียนทั้งสิ้น 793 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ไม่เพียงแต่ในประเทศเพื่อนบ้านเท่านั้นที่เวียดนามเข้าไปลงทุน แต่กลุ่มไปรษณีย์และโทรคมนาคมของเวียดนาม ยังได้เข้าไปลงทุนในมาเลเซีย สิงคโปร์ และลาว คิดเป็นเงินทุน 7 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในด้านพลังงานไฟฟ้าจากน้ำ เวียดนามก็ยังออกไปลงทุนในต่างประเทศ อีก 3 โครงการด้วยเงินทุนจดทะเบียน 895 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

จุดเริ่มต้นของการออกไปลงทุนในต่างประเทศ

เวียดนามเริ่มออกไปลงทุนในต่างประเทศ ครั้งแรกเมื่อปี 2532 โดยเป็นการออกไปลงทุนในญี่ปุ่น ด้วยมูลค่าประมาณครึ่ง ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และอีก 10 ปีต่อมา คือเมื่อปี 2542 รัฐบาลเวียดนามก็ได้ออก

กฎหมายว่าด้วยการจัดการการลงทุนในต่างประเทศ ซึ่งในขณะนั้นมีการลงทุนในต่างประเทศของเวียดนามทั้งสิ้น 17 โครงการ ด้วยมูลค่าเงินลงทุน 13.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

การลงทุนในต่างประเทศของเวียดนามเพิ่มมากขึ้นระหว่างปี 2549 - 2553 ในช่วงดังกล่าว เวียดนามมีการลงทุนในต่างประเทศแล้วทั้งสิ้น 410 โครงการ ด้วยมูลค่าเงินลงทุนจดทะเบียนทั้งสิ้น 7 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ (เฉพาะตัวเลขที่ได้รับการอนุมัติ) โดยที่มูลค่าเงินลงทุนของแต่ละโครงการเฉลี่ย 17 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อโครงการ

รัฐบาลเวียดนามจัดการกับเงินทุนไหลออกเหล่านี้ได้อย่างไร

ในช่วงทศวรรษที่ 90 ในขณะที่การลงทุนจากต่างชาติ เริ่มหลั่งไหลเข้าสู่เวียดนาม โครงการลงทุนโดยเฉพาะอุตสาหกรรมสิ่งทอ และผลิตเสื้อผ้าเพิ่มสูงขึ้นอย่างมาก ทำให้เวียดนามเริ่มประสบปัญหาการขาดแคลนโควตาสิ่งทอ นอกจากนี้ นโยบายการปิดป่า การห้ามทำประมงชายฝั่งทะเล และการจับปลา เพื่อปกป้องสิ่งแวดล้อมและรักษาทรัพยากรธรรมชาติ มีผลต่อบริษัทเอกชนของเวียดนามที่ดำเนินธุรกิจนี้ จึงเริ่มมีการออกไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ ลาวและกัมพูชา โดยอาศัยความช่วยเหลือของรัฐบาลจากความตกลงระหว่างกัน

รัฐบาลเวียดนามได้ออกกฎหมายที่ 22/1999/ND-CP เมื่อวันที่ 14 เมษายน 2542 ระบุแนวทาง (Guideline) และการ

จัดการของภาครัฐต่อการออกไปลงทุน ในต่างประเทศของบริษัทเวียดนาม อาจกล่าวได้ว่า 10 ปีที่ผ่านมา เวียดนามได้ออกกฎหมายการลงทุนของต่างชาติในเวียดนาม รัฐบาลเวียดนามก็ได้ออกกฎหมายว่าด้วยการออกไปลงทุนในต่างประเทศ

หลังจากที่ได้ออกกฎหมายดังกล่าวแล้วเพื่อเป็นผลในทางปฏิบัติ หน่วยงานภาครัฐและกระทรวงที่เกี่ยวข้องก็ได้ออกประกาศแนวทาง ในรายละเอียดว่าด้วยการดำเนินการในการออกไปลงทุน ในต่างประเทศของวิสาหกิจเวียดนาม (Ordinance No.05/2001/TT-BKH ลงวันที่ 30 สิงหาคม 2544 ของกระทรวงวางแผนและการลงทุน และ Ordinance 01/2001/TT-NHNN ลงวันที่ 19 มกราคม 2544 ของธนาคารชาติของเวียดนาม ว่าด้วยแนวทางในการจัดการอัตราแลกเปลี่ยนต่างประเทศ สำหรับการออกไปลงทุนในต่างประเทศ)

ปัญหากฎหมายที่รัฐบาลเวียดนามต้องเร่งแก้ไข

แม้ว่ารัฐบาลเวียดนามจะได้ออกกฎหมาย ว่าด้วยการลงทุนในต่างประเทศ ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น ซึ่งถือเป็นแนวปฏิบัติต่อภาครัฐและการดำเนินการของวิสาหกิจ ทำให้เวียดนามเริ่มออกไปลงทุนในต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น แต่ในทางปฏิบัติกฎหมายและระเบียบต่างๆ ได้ก่อให้เกิดความสับสน และยากต่อการปฏิบัติ เกิดข้อจำกัดและอุปสรรคต่างๆ ขาดความสอดคล้อง และไม่สามารถครอบคลุมการลงทุนในต่างประเทศที่หลากหลาย

ขั้นตอนในการขออนุญาตและการประเมินผลโครงการ ที่ออกไปลงทุนในต่างประเทศมีความยุ่งยาก ขั้นตอนในการขอเปลี่ยนแปลงใบอนุญาตลงทุนไม่โปร่งใส ขาดกลไกในการรายงานผล และการให้ข้อมูลแก่ภาครัฐว่าด้วยการดำเนินโครงการลงทุน รวมถึงขาดกลไกในการให้คำชี้แนะต่อ

การลงทุนในต่างประเทศของเวียดนาม
เพิ่มมากขึ้นระหว่างปี 2549 - 2553
ในช่วงดังกล่าว เวียดนามมีการลงทุน
ในต่างประเทศแล้วทั้งสิ้น 410 โครงการ

การลงทุนในต่างประเทศ ระบบการสร้างความร่วมมือในการจัดการ ต่อการออกไปลงทุนในต่างประเทศขาดรายละเอียดและไม่โปร่งใส นอกจากนี้ กฎหมายว่าด้วยการออกไปลงทุนในต่างประเทศดังกล่าว ยังคงไม่ได้นำไปปฏิบัติอย่างจริงจังและยังไม่สมบูรณ์

ด้วยเหตุนี้ ในปี 2548 รัฐบาลเวียดนาม จึงได้ปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบเสียใหม่ และได้รับการอนุมัติจากสภาแห่งชาติซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อเดือนกรกฎาคม 2549 เป็นกฤษฎีกา No. 78/2006/ND-CP ว่าด้วยการออกไปลงทุนต่างประเทศของวิสาหกิจเวียดนาม และประกาศใช้เมื่อวันที่ 9 กันยายน 2549 โดยหลักคือ ทำให้การดำเนินการสอดคล้องกับความเป็นจริง มีรายละเอียดและมีสาระที่ถูกต้องมากขึ้น ปรับปรุงการดำเนินการในการจัดการของภาครัฐให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และทำให้ขั้นตอนต่างๆ ง่ายขึ้น

แม้จะมีการแก้ไขกฎระเบียบต่างๆ เพื่อให้เอื้อต่อการลงทุนในต่างประเทศของวิสาหกิจเวียดนามแล้ว แต่รัฐบาลกลับประสบปัญหาในการติดตามผล

ทั้งนี้ กฤษฎีกาดังกล่าวให้สิทธิแก่วิสาหกิจเวียดนาม ในการออกไปลงทุนต่างประเทศในทุกภาคเศรษฐกิจ ให้สิทธิในการรับผิดชอบกิจการของตนเอง และให้สิทธิในการเลือกรูปแบบโครงสร้างองค์กรของตนเอง รวมถึงรูปแบบการลงทุนที่เหมาะสม ต่อความต้องการของธุรกิจของตนเองและได้รับการคุ้มครองโดยกฎหมายต่างๆ ของเวียดนาม ลดขั้นตอนในการที่

ต้องขออนุญาตจากภาครัฐให้เหลือน้อยที่สุด เพื่อให้เกิดความเป็นอิสระในการดำเนินธุรกิจ รวมถึงภาครัฐทำหน้าที่เสมือนผู้อำนวยการความสะดวกโดยจะเน้นที่การเจรจาทำความเข้าใจระดับทวิและพหุภาคีกับประเทศต่างๆ ที่เวียดนามมีศักยภาพที่จะออกไปลงทุน

โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้มีหลักการว่าด้วยการปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง (Most Favoured Nation) และการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ (National Treatment) นอกจากนั้น กฤษฎีกาดังกล่าวยังระบุถึงความรับผิดชอบ และบูรณาการระหว่างหน่วยงานภาครัฐต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักลงทุนและภาคธุรกิจ การดำเนินการเพื่อการบูรณาการเป็นผลสัมฤทธิ์ และมีบทลงโทษหากไม่ปฏิบัติตามกฤษฎีกาดังกล่าวอย่างเหมาะสม

แม้จะมีการแก้ไขกฎระเบียบต่างๆ เพื่อให้เอื้อต่อการลงทุนในต่างประเทศของวิสาหกิจเวียดนามแล้ว แต่รัฐบาลกลับประสบปัญหาในการติดตามผล เพราะจากรายงานของกระทรวงวางแผนและการลงทุนของเวียดนามกล่าวว่า กำลังพิจารณาออกมาตรการใหม่ๆ เพื่อดูแลการลงทุนในต่างประเทศของเวียดนาม เนื่องจากปัจจุบันการลงทุนในต่างประเทศของเวียดนามเพิ่มขึ้นอย่างมากอยู่ที่ประมาณ 1 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เมื่อปี 2553 และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 2.2 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปีหน้า แต่จากจำนวนโครงการทั้งสิ้น 558 โครงการที่ออกไปลงทุนในต่างประเทศ ร้อยละ 70 เป็นวิสาหกิจของรัฐ และในจำนวนนี้ มีเพียง 300 โครงการเท่านั้น ที่ยื่นรายงานประจำปีต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งบริษัทที่รายงานส่วนใหญ่เป็นวิสาหกิจขนาดใหญ่เท่านั้น

ทำให้รัฐบาลเวียดนามเกิดความยุ่งยากในการติดตามผล อีกทั้งบางบริษัทก็ไม่ได้ส่งผลกำไรกลับเข้าไปในเวียดนาม ในบางกรณี

การลงทุนในต่างประเทศของเวียดนามเพิ่มขึ้นอย่างมาก อยู่ที่ประมาณ 1 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เมื่อปี 2553 และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 2.2 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ

บริษัทส่งออกเงินลงทุนไปยังต่างประเทศเพื่อใช้ในโครงการ แต่โครงการหยุดดำเนินการก่อนกำหนดเวลา และนักลงทุนเวียดนามก็ไม่ได้รายงานผลว่า ได้ดำเนินการเกี่ยวกับเงินที่โอนไปแล้วอย่างไร ซึ่งในเรื่องนี้ รัฐบาลเวียดนามเกรงว่าหากไม่สามารถดูแลเงินทุนที่โอนออกไปต่างประเทศได้แล้ว อาจจะทำให้ประเทศไม่สามารถควบคุมเงินตราต่างประเทศที่ไหลออกไปนอกประเทศผ่านช่องทางนี้ได้

รัฐบาลเวียดนามกล่าวว่า จากสถิติที่รวบรวมได้ ผลกำไรสะสมที่ได้รับจากโครงการลงทุนในต่างประเทศทั้ง 300 โครงการที่รายงานต่อรัฐบาล มีการโอนเงินกลับเข้าเวียดนามแล้วเป็นมูลค่า 39 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ซึ่งหมายถึงว่า โครงการต่างๆ ได้รับผลกำไรต่ำมากคิดเป็นเพียงร้อยละ 0.46 ในช่วงระหว่างปี 2532-2553 ในขณะที่วิสาหกิจขนาดใหญ่ของรัฐ ได้แก่ PetroVietnam, Vinacomin, Viettel,

Song Da Corporation และ Vietnam Rubber Group ได้โอนเงินออกไปลงทุนในต่างประเทศทั้งสิ้น 1.24 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เพื่อใช้ในโครงการลงทุน และส่วนใหญ่ยังไม่สามารถทำกำไร

การประเมินผลจากความสำเร็จของเวียดนาม

อาจกล่าวได้ว่า การออกไปลงทุนในต่างประเทศของเวียดนาม อยู่ในช่วงเวลาที่เหมาะสมที่การลงทุนทางตรงจากต่างชาติในโลก เริ่มลดน้อยลงจากผลวิกฤติเศรษฐกิจโลก และทำให้ภาคเอกชนเวียดนามสามารถปรับตัวรับกับวิกฤติดังกล่าวได้อย่างทันท่วงที

จนถึงปัจจุบัน เวียดนามออกไปลงทุนในกว่า 35 ประเทศทั่วโลก ธุรกิจที่ออกไปลงทุนในต่างประเทศส่วนใหญ่ ได้แก่ ภาคเกษตร ป่าไม้และประมง เช่น การปลูกยางพาราและเม็ดมะม่วงหิมพานต์ในลาว คิดเป็นร้อยละ 40 ของมูลค่าเงินลงทุนในต่างประเทศทั้งสิ้น และร้อยละ 27 ของจำนวนโครงการทั้งสิ้น ส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในประเทศใกล้เคียง (กลุ่มบริษัท Vietnam Rubber Group ของเวียดนามมีแผนที่จะออกไปปลูกยางพาราในประเทศลาว กัมพูชา และพม่าให้ได้ถึง 100,000 เฮกตาร์ภายในปี 2555 และมีแผนจะขยายการลงทุนออกไปยังประเทศแอฟริกาได้ด้วย)

วารสารส่งเสริมการลงทุน

รองลงมาคือ ภาคอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 38 ของมูลค่าการลงทุนในต่างประเทศทั้งสิ้น และคิดเป็นร้อยละ 36 ของจำนวนโครงการทั้งสิ้น รวมถึงอุตสาหกรรมหนัก เช่น น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ และเหมืองแร่ ในดามัสกัสและภาคบริการ คิดเป็นร้อยละ 22 จากมูลค่าเงินลงทุนในต่างประเทศทั้งสิ้น และร้อยละ 38 ของจำนวนโครงการทั้งสิ้น ซึ่งมีการลงทุนไปไกลถึงสหรัฐฯ เป็นต้น

เวียดนามกลายเป็น
นักลงทุนรายใหญ่
อันดับสองในลาวรองจากจีน
แซงหน้าไทยซึ่งเคยเป็นนักลงทุน
รายใหญ่อันดับหนึ่งมาช้านาน

ความสำเร็จดังกล่าวของภาครัฐบาลเวียดนามในการผลักดัน และช่วยเหลือนักลงทุนเวียดนามให้ออกไปลงทุนในต่างประเทศ ทำให้ในปี 2553 เวียดนามกลายเป็นนักลงทุนรายใหญ่อันดับสองในลาวรองจากจีน แซงหน้าไทยซึ่งเคยเป็นนักลงทุนรายใหญ่อันดับหนึ่งมาช้านาน

เวียดนามถือว่าเป็นผู้นำด้านการลงทุนในลาวในกิจการพลังงานและเหมืองแร่ ทั้งนี้ ด้วยความสัมพันธ์ที่ดีของรัฐบาลทั้งสองประเทศ ปัจจุบัน เวียดนามเข้าไปลงทุนในลาวในกิจการพลังงานถึง 30

โครงการ และเหมืองแร่ 46 โครงการ มูลค่า 120 ล้านเหรียญสหรัฐฯ (ตัวเลขถึงสิ้นปี 2551) นอกจากนี้ ยังมีการลงทุนอื่นๆ อีก เช่น ธนาคาร การเงินและประกันภัยบริการ เกษตรและป่าไม้

เป็นที่คาดการณ์ว่า รัฐบาลเวียดนามจะยังคงเดินหน้า สนับสนุนการลงทุนในต่างประเทศต่อไป โดยการปรับปรุงกลไกและนโยบายในเรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อให้วิสาหกิจของตนสามารถขยายตลาดประหยัดค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้า และใช้ประโยชน์สูงสุดจากผลของการรวมตัวทางเศรษฐกิจที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต และสอดคล้องกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศ วิสาหกิจของเวียดนามจะมีศักยภาพสูงขึ้น ทั้งในเรื่องการเงินและเทคโนโลยีในการลงทุนในต่างประเทศ

เรียนรู้จากเวียดนามแล้ว ย้อนกลับมาดูไทย บทเรียนที่ยังไม่ได้เริ่มเขียน

อาจกล่าวได้ว่า เวียดนามเริ่มการส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศอย่างเป็นรูปธรรมแล้ว และเป็นการเริ่มต้นการส่งเสริมการออกไปในต่างประเทศที่ช้ากว่าประเทศไทยมาก แต่ผลในทางปฏิบัติแตกต่างกันมาก ขณะเดียวกันเวียดนามเพิ่งเริ่มเปิดรับการลงทุน แต่ปัจจุบันกลายเป็นประเทศแถวหน้าที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติ และได้ใช้การส่งเสริมให้วิสาหกิจ

ของตนออกไปลงทุนในต่างประเทศ โดยใช้ประโยชน์จากสิ่งที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งความสัมพันธ์ระดับประเทศ งบประมาณ และนโยบาย

ในขณะที่ประเทศไทย ได้เริ่มแนวคิดในการส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ ตั้งแต่สมัยที่ไทยมีนโยบายเปลี่ยนสนามรบเป็นสนามการค้า ในเวลานั้นบีโอไอได้รับมอบหมาย และมีการดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องกว่า 20 ปีโดยไม่มีกฎหมายรองรับการดำเนินการของสำนักงานฯ

แต่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศครั้งแรกเมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2540 โดยมีการประชุมครั้งแรกสมัยพลเอกชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกรัฐมนตรี โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการชุดดังกล่าว แต่มีการประชุมไปเพียงครั้งเดียว ซึ่งในครั้งนั้น ได้มีข้อเสนอเรื่องการให้สิทธิประโยชน์ต่อการลงทุนไทยในต่างประเทศ

ในขณะที่ยังไม่มีหน่วยงานใดทั้งภาครัฐและเอกชน เสนอมาตรการหรือความช่วยเหลือใดๆ ต่อการลงทุนในต่างประเทศ แต่บีโอไอก็ยังดำเนินกิจกรรมมาได้จนถึงปัจจุบัน ในลักษณะของการอำนวยความสะดวกการจัดคณะไปเยือนประเทศเพื่อนบ้านที่มีศักยภาพ ซึ่งก็ถือได้ว่าบีโอไอเป็นหน่วยงานแรกของไทยที่เริ่มกิจกรรมดังกล่าว ในขณะที่ภาคเอกชนยังไม่ตื่นตัวมากเหมือนในขณะนี้

จนถึงปัจจุบันบีโอไอน่าจะได้จัดคณะไปเยือนประเทศเป้าหมาย ในกลุ่มอินโดจีน และประเทศเป้าหมายอื่นมาแล้วเกือบ 100 คณะ มีนักลงทุนร่วมกิจกรรมไปแล้วเกือบ 1,000 คน แต่ไทยก็ยังไม่ได้ให้สิทธิประโยชน์ใดๆ แก่นักลงทุนไทยที่ออกไปลงทุนในต่างประเทศ และยังไม่มีความหมายรองรับในการดำเนินการดังกล่าว

ในขณะที่ไทยเป็นนักลงทุนอันดับหนึ่งในลาว (ตัวเลขสะสม) เป็นอันดับห้าใน

จนถึงปัจจุบันบีโอไอน่าจะได้จัดคณะไปเยือนประเทศเป้าหมายในกลุ่มอินโดจีนและประเทศเป้าหมายอื่นมาแล้วเกือบ 100 คณะ
แต่ยังไม่ได้ให้สิทธิประโยชน์ใดๆ แก่นักลงทุน
และยังไม่มีความหมายรองรับในการดำเนินการดังกล่าว

กัมพูชา อันดับเก้าในเวียดนาม สิทธิประโยชน์ด้านภาษีเริ่มทยอยออกมาเป็นระยะๆ จากกระทรวงการคลัง จนอาจกล่าวได้ว่า การลงทุนไทยในต่างประเทศได้รับการสนับสนุนส่วนหนึ่งจากสิทธิประโยชน์ด้านภาษี ซึ่งอาจจะเพียงพอแล้วในระดับหนึ่ง เพียงแต่ขั้นตอนในการดำเนินการอาจจะต้องมีการพิจารณาทบทวนให้สะดวกหรือสอดคล้องกับความต้องการมากกว่า และอาจจะไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงสิทธิประโยชน์อื่นใดเพิ่มเติมอีกแล้วในขณะนี้ หากจำเป็นต้องเลือกจัดลำดับความสำคัญในการดำเนินการของภาครัฐก่อนหลัง

สิ่งที่หน่วยงานไทยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งภาคเอกชนทั้งหลาย ควรจะต้องพิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบคือ สิ่งสำคัญที่จะผลักดันให้เกิดการลงทุนในต่างประเทศอย่างแท้จริง ในภาวะการณ์ขณะนี้คืออะไร การเสียเวลากับการร่างกฎหมาย เพื่อให้การดำเนินการของหน่วยงานราชการไทยหน่วยงานหนึ่งทำงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย เข้าเกินไปหรือไม่ เป็นการเสียเวลาและเสียงบประมาณมากกว่า จะมุ่งประเด็นที่การพิจารณาถึงความต้องการแท้จริงของนักลงทุนไทยหรือไม่

การกระจายงบประมาณเพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมการลงทุนไทย ไปยังประเทศต่างๆ ทั่วโลก ทั้งที่ทราบว่ามีศักยภาพของไทยมีเพียง 4-5 ประเทศ ทำให้งบประมาณเหล่านั้นสูญเปล่าหรือไม่ การจัดลำดับความสำคัญของประเทศเป้าหมาย และอุตสาหกรรมที่เรียกว่า ขาดศักยภาพกำลังที่ดินและต้องดิ้นรนเพื่อผลิตสินค้าให้

แข่งกับตลาดโลกได้เป็นสิ่งจำเป็นสูงสุด ที่รัฐบาลและหน่วยงานไทยที่เกี่ยวข้องต้องทำหรือไม่ การตั้งศูนย์บ่มเพาะนักธุรกิจไทย เพื่อให้สามารถเข้าไปทำธุรกิจในประเทศเป้าหมาย ที่มีศักยภาพเหล่านี้ได้เป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องรีบดำเนินการในขณะนี้ ไม่ใช่รออีกสองหรือสามปี หรือแย่งกันทำงานระหว่างกระทรวงต่างๆ และภาคเอกชน จนกลายเป็นว่าเราไม่รู้จักคำว่าทำงานอย่างบูรณาการ

การจัดสัมมนาเพื่อระดมความคิดเห็นจากภาคเอกชน และไม่นำความคิดเห็นดังกล่าวมาพิจารณาใช้ประโยชน์ ย่อมทำให้สูญเสียงบประมาณ และเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์ การที่ภาคเอกชนแสดงความเห็นว่า ต้องการข้อมูลเชิงลึก หมายถึงอะไร ในเมื่อแต่ละอุตสาหกรรมมีความแตกต่างกัน และแต่ละอุตสาหกรรม ก็มีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต้องพิจารณาอีกมาก ดังนั้น อะไรคือ การจัดทำข้อมูลเพื่อสนองความต้องการของนักลงทุน อาจจะไม่มีความสำเร็จใดที่ไม่ต้องลงทุน

บทเรียนจากเวียดนาม
อาจจะทำให้ประเทศไทย
ต้องพิจารณา การยกเวน
มาตรการและนโยบายต่างๆ
การระดมความคิดเห็น
จากภาคเอกชน
และกำหนดความเหมาะสม

บทเรียนจากเวียดนาม อาจจะทำให้ประเทศไทยต้องพิจารณาว่า

1. การจัดทำกลไกและนโยบาย เพื่อพิจารณาอนุมัติโครงการลงทุนในต่างประเทศ (สำหรับโครงการขนาดใหญ่) ขั้นตอนการอนุมัติ การรายงานและเก็บรวบรวมสถิติ และปัญหาอุปสรรคต่างๆ อย่างเป็นรูปธรรมเป็นสิ่งจำเป็น รวมถึงการมีบทลงโทษสำหรับนักลงทุนที่ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบต่างๆ ที่ได้กำหนดขึ้น

2. การทบทวนมาตรการและนโยบายต่างๆ ที่มีอยู่ของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง หรือภาคเอกชนว่า มีประสิทธิภาพเพียงพอ ก่อให้เกิดปัญหามากน้อยเพียงใด และต้องปรับปรุงอย่างไร และมีกระบวนการปรับปรุงอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

3. การระดมความคิดเห็นจากภาคเอกชน ที่เป็นผู้ลงทุนต่ออุตสาหกรรม ที่จำเป็นต้องออกไปลงทุนในต่างประเทศ ประเทศที่มีศักยภาพรองรับการลงทุน และข้อเสนอต่อภาครัฐ เพื่อผลักดันในระดับประเทศ เช่น กิจการธนาคาร เหมืองแร่ โรงไฟฟ้า หรือกิจการขนาดใหญ่ต่างๆ ที่ต้องใช้ระดับผู้บริหารประเทศเป็นผู้ผลักดัน และกำหนดเป้าหมายและแผนการอย่างชัดเจน เพื่อการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่มีมาตรการรองรับ และช่วยเหลือสำหรับนักลงทุนรายย่อย

4. การพิจารณากำหนดความเหมาะสมในการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมการลงทุนไทย ในต่างประเทศอย่างเป็นบูรณาการ สิ่งใดควรจะเป็นการดำเนินการของภาครัฐ หรือ

ภาคเอกชน เช่น การจัดคณะเยือนประเทศเป้าหมาย อาจจะกำหนดให้ภาคเอกชนเป็นผู้ดำเนินการเองได้ เพราะสถาบันภาคเอกชนในปัจจุบันมีความเข้มแข็ง และมีความสัมพันธ์กับหน่วยงานในประเทศเป้าหมาย มากกว่าเมื่อกว่า 20 ปีที่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องพึ่งภาครัฐในการติดต่อหน่วยงานราชการของประเทศนั้นๆ

ในขณะที่หน่วยงานภาครัฐก็ควรจะเน้นที่การส่งเสริมการลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ ที่ต้องใช้ความสัมพันธ์ระดับประเทศหรือผู้บริหารประเทศเป็นผู้ผลักดัน รวมถึงกำหนดนโยบายและมาตรการต่างๆ เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับการลงทุนในต่างประเทศ เช่น การประกันความเสี่ยงที่เกิดจากการลงทุน โดยหน่วยงานของรัฐเป็นผู้ค้ำประกัน ไม่ใช่ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย การจัดหาแหล่งเงินทุน การจัดตั้งและบริหารกองทุนเพื่อการลงทุนหรือเริ่มธุรกิจ ในต่างประเทศ การให้เงินกู้แก่ธุรกิจที่ต้องการทดลองเปิดตลาดในต่างประเทศ เพื่อนำไปสู่การลงทุนในอนาคต การจับคู่ธุรกิจโดยเน้นที่การจับคู่ธุรกิจ เพื่อการลงทุนไม่ใช่การค้า (ซึ่งเป็นงานหลักของกระทรวงพาณิชย์)

5. หน่วยงานของภาครัฐ ทำหน้าที่ช่วยเหลือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น จากการเข้าไปลงทุนในต่างประเทศ โดยบริษัทที่ได้รับการจดทะเบียนการออกไปลงทุนในต่างประเทศ และรายงานผลการดำเนินการอย่างถูกต้องสม่ำเสมอ จะได้รับการพิจารณาให้การช่วยเหลือเป็นลำดับแรก รวมถึงการผลักดันให้เกิดการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมกับประเทศที่ไทยออกไปลงทุน เพื่อการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการลงทุน

6. กระทรวงแรงงานของไทย ให้การฝึกอบรมแก่แรงงานในประเทศที่ไทยออกไปลงทุน เพื่อให้ได้แรงงานที่มีคุณภาพทำงาน หรือการแลกเปลี่ยนบุคลากรของหน่วยงานรัฐของไทย กับประเทศผู้รับการลงทุน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดี และเกิดทัศนคติที่ดีต่อนักลงทุนไทย ทั้งนี้อาจจะไม่ใช่ในรูปแบบของการฝึกอบรม แต่เป็นการแลกเปลี่ยนการเยือน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ

7. การใช้เวทีการเจรจาในระดับทวิภาคี และพหุภาคี เช่น GMS, ASEAN ในการผลักดันเป้าหมาย และนโยบายของไทยในการสนับสนุนการลงทุนไทยในต่างประเทศ ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งสิ่งนี้ย่อมต้องอาศัย

ข้าราชการไทยที่มีประสิทธิภาพในการเจรจา และรู้เป้าหมายในการดำเนินการ และ ผลักดันให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

8. สิทธิประโยชน์ เป็นสิ่งที่หน่วยงาน ไทยสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ของ ประเทศเพื่อนบ้านที่ประสบความสำเร็จใน

สิทธิประโยชน์ เป็นสิ่งที่หน่วยงานไทย สามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ ของประเทศเพื่อนบ้าน ที่ประสบความสำเร็จ ในการส่งเสริมการลงทุน

การส่งเสริมการลงทุนของตนในต่างประเทศ เช่น ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ไต้หวัน และจีน รวมทั้งจากข้อเท็จจริง

กระทรวงการคลังก็ได้ดำเนินการให้สิทธิ ดังกล่าวแล้วหลายเรื่อง เช่น ผู้ประกอบการ ไทยสามารถเครดิตภาษีที่เสียไปแล้วใน ต่างประเทศ ได้ไม่เกินจำนวนภาษีที่ต้อง เสียในไทย และยกเว้นภาษีเงินปันผลที่ เสียไปแล้วในต่างประเทศได้ตามเงื่อนไขที่ กำหนด หรือสามารถหักค่าใช้จ่ายในการ ลงทุนในต่างประเทศ มาหักลดหย่อนภาษี เงินได้นิติบุคคลได้ตามจริง หรืออาจจะต้อง ติดตามกรมศุลกากรที่พิจารณากฎหมาย เพื่อ ยกเว้นอากรขาเข้ากรณีผู้ประกอบการไทย ไปตั้งโรงงานในต่างประเทศ เพื่อผลิตสินค้า กึ่งสำเร็จรูปโดยใช้วัตถุดิบของไทยและนำ เข้ามาผลิตต่อในประเทศไทย เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม มาตรการต่างๆ หาก ผู้ประกอบการภาคเอกชนเห็นว่า เป็นปัญหา ในทางปฏิบัติ และร้องเรียนต่อภาครัฐ หน่วยงานของรัฐก็ควรจะต้องเร่งพิจารณาแก้ไข ปัญหาโดยด่วน และถือเป็นการกิจสำคัญที่ ต้องดำเนินการ

ข้อสำคัญคือ การสร้างข้าราชการไทย ให้มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งจะดำเนินการ ตามมาตรการ และนโยบายต่างๆ ที่ริเริ่มขึ้น และบูรณาการกัน ทั้งเรื่องนโยบาย มาตรการ และการดำเนินการระหว่างหน่วยงานรัฐ ทุกหน่วยที่เกี่ยวข้องและภาคเอกชน เท่านั้น การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศก็ สามารถจะบรรลุผลสำเร็จได้

อัลเฟรด คาร์ห์

บิดาแห่งการลดกฎระเบียบ

ดร.อัลเฟรด คาร์ห์

ดร.อัลเฟรด คาร์ห์ ผู้สร้างตำนานอันยิ่งใหญ่ในการเปิดเสรีธุรกิจการบินของโลก โดยได้รับฉายาว่าเป็นบิดาแห่งการลดกฎระเบียบ ในธุรกิจบริการการบินได้เสียชีวิตลงในวันที่ 27 ธันวาคม 2553 ขณะมีอายุ 93 ปี

ดร.คาร์ห์ สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี สาขาเศรษฐศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยนิวยอร์ก ซึ่งความจริงแล้วเขาวางแผนจะเรียนในสาขาศิลปะการละคร แต่เนื่องจากช่วงนั้นทั่วโลกเผชิญกับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ ทำให้เปลี่ยนใจมาสนใจสาขาเศรษฐศาสตร์ จนสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยเดียวกัน และจบปริญญาเอกสาขาเศรษฐศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยเยล

วารสารส่งเสริมการลงทุน

เขาเคยดำรงตำแหน่งเป็นนักเศรษฐศาสตร์ประจำสถาบันวิจัย Brookings Institution ทำงานในกองป้องกันการผูกขาดในกระทรวงยุติธรรมของสหรัฐฯ เป็นศาสตราจารย์สาขาเศรษฐศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยคอร์เนล จากนั้นในปี 2513 ได้เขียนหนังสือชื่อ “เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยการลดกฎระเบียบของทางราชการ” โดยกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานี้ และได้รับตำแหน่งเป็นคณบดีวิทยาลัยศิลปะศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยคอร์เนล

จากความรู้ทางวิชาการในสาขาลดกฎระเบียบทางราชการดังกล่าวข้างต้น ทำให้เขาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นประธานคณะกรรมการควบคุมบริการสาธารณูปโภค (New York Public Service Commission) ของมลรัฐนิวยอร์กเมื่อปี 2517 เพื่อทำหน้าที่กำกับดูแล การบริการสาธารณูปโภคด้านต่างๆ เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ฯลฯ

ดร. คาร์ห์ได้วิเคราะห์ว่า การที่ผู้ใช้ไฟฟ้าจะจ่ายค่าไฟฟ้าในอัตราต่อหน่วยเท่ากัน ไม่ว่าจะใช้ไฟฟ้าช่วงใดของวันหรือฤดูกาลใดนั้น นับเป็นการสูญเสียทางเศรษฐกิจ เนื่องจากต้นทุนการผลิตไฟฟ้าในแต่ละช่วงเวลาจะแตกต่างกัน โดยในช่วงที่ความต้องการใช้ไฟฟ้าสูงสุด (Peak) จะมีต้นทุนการผลิตไฟฟ้าส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (Marginal Cost) ในอัตราสูง ในขณะที่ช่วงที่ใช้ไฟฟ้าน้อย (Off Peak) จะมีต้นทุนการผลิตไฟฟ้าส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้ายต่ำกว่า

จากการวิเคราะห์เชิงเศรษฐศาสตร์ดังกล่าวข้างต้น ดร.คาร์ห์จึงสร้างนวัตกรรมใหม่ คือ คิดค่าไฟฟ้าในช่วง Peak ในราคาสูง และช่วง Off Peak ในราคาต่ำลง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้กำลังผลิตของโรงไฟฟ้า และสอดคล้องกับหลักเศรษฐศาสตร์ที่กำหนดราคาให้จุดดุลยภาพระหว่างอุปสงค์และอุปทาน ซึ่งอยู่ที่ระดับต้นทุนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (Marginal Cost Pricing)

รูปแบบการคิดค่าไฟฟ้าตามระยะเวลาที่ใช้ ทำให้ทั้งบริษัทผลิตและจำหน่ายไฟฟ้า และผู้ใช้ไฟฟ้า สามารถลดต้นทุนลงได้อย่างมาก เนื่องจากผู้ใช้ไฟฟ้าหันไปใช้ไฟในช่วง Off Peak ซึ่งค่าไฟฟ้ามีอัตราต่ำ

ดร. คาร์ห์ จึงสร้างนวัตกรรมใหม่ คือ คิดค่าไฟฟ้าในช่วง Peak ในราคาสูง และช่วง Off Peak ในราคาต่ำลง ซึ่งปัจจุบันระบบการคิดค่าไฟฟ้าแบบนี้ได้นิยมใช้แพร่หลาย

ทำให้บริษัทผลิตไฟฟ้าสามารถใช้กำลังผลิตไฟฟ้าอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งปัจจุบันระบบการคิดค่าไฟฟ้าแบบนี้ได้นิยมใช้แพร่หลายไปทั่วโลก

เก็บค่าบริการสอบถามเลขหมายโทรศัพท์

ดร.คานยังได้ยกเลิกบริการสอบถามเลขหมายโทรศัพท์โดยไม่คิดมูลค่า เห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่สมเหตุสมผล ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ และก่อให้เกิดการสูญเสียโดยไม่จำเป็น เนื่องจากการให้บริการโดยไม่คิดมูลค่าแบบนี้ บริษัทผู้ให้บริการโทรศัพท์ต้องสูญเสียค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรและต้องลงทุนในด้านอุปกรณ์ต่างๆ มากมาย ทำให้ต้องนำต้นทุนนี้ไปเพิ่มในค่าบริการต่างๆ ที่ความจริงแล้ว ผู้ใช้โทรศัพท์สามารถค้นหาหมายเลขด้วยตนเองจากสมุดรายนามผู้ใช้โทรศัพท์ได้อยู่แล้ว ดังนั้น เขาจึงเสนอให้มีการเก็บค่าบริการสอบถามหมายเลขโทรศัพท์ในอัตราครั้งละ 10 เซนต์

แต่ข้อเสนอข้างต้นได้ส่งผลให้เกิดการประท้วงมากมาย ทำให้ ดร.คานต้องแก้ไขสถานการณ์ โดยวิเคราะห์ว่าบริษัทจะสามารถลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในด้านนี้ได้เป็นจำนวนมาก หากเลิกให้บริการโดยไม่คิดมูลค่า แต่เพื่อลดแรงกดดัน เขาได้เสนอให้บริษัทลดค่าบริการโทรศัพท์ลง 30 เซนต์ต่อเดือน เพื่อแลกกับการเก็บค่าบริการสอบถามหมายเลข

เปิดเสรีธุรกิจการบิน

รัฐบาลสหรัฐฯ ในสมัยประธานาธิบดีจิมมี คาร์เตอร์ ได้แต่งตั้งให้เขามาดำรงตำแหน่งประธานกรรมการคณะกรรมการการบินพลเรือน เขาก็ได้ปฏิวัติอุตสาหกรรมการบินครั้งใหญ่เช่นเดียวกัน

โครงสร้างธุรกิจสายการบินในช่วงนั้นมีภาวะเบียดจำกัดการแข่งขัน โดยควบคุมทั้งเส้นทางบินและราคาค่าโดยสาร ทางกาตั้งเป้าหมายว่าหากเครื่องบินมีผู้โดยสารในสัดส่วนร้อยละ 55 ของที่นั่งทั้งหมดแล้วสายการบินจะมีผลตอบแทนการลงทุนร้อยละ 12 ต่อปี พร้อมกำหนดว่ากรณีเส้นทางบินเดียวกัน สายการบินต้องจำหน่ายตั๋วในราคาเท่ากัน ห้ามทำการตัดราคากัน ทำให้ไม่สามารถลดค่าโดยสารเป็นกรณีพิเศษเพื่อส่งเสริมการขายได้ แม้ว่าเที่ยวบินนั้นๆ จะไม่มีผู้โดยสาร

ขณะเดียวกันสายการบินไม่ค่อยสนใจต้นทุนนัก เมื่อมีปัญหาต้องจ่ายค่าจ้างแรงงานเพิ่มขึ้นจากแรงกดดันของสหภาพ

แรงงาน ก็ไปขอขึ้นค่าโดยสารจากรัฐบาลเพื่อชดเชยต้นทุนที่เพิ่มขึ้น ทำให้ค่าจ้างแรงงานในสายการบินสูงเกือบเป็น 2 เท่าของอัตราเฉลี่ยของอุตสาหกรรมทั่วไป ทั้งนี้ในช่วงนั้นบุคลากรในสาขาวิชาชีพที่มีการจ่ายค่าจ้างแรงงานสูงมี 2 กลุ่ม คือ แพทย์และกัปตันเครื่องบิน โดยขณะที่แพทย์ทำงาน 41 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ แต่กัปตันทำงานเพียง 22 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ทำให้ตัวโดยสารในช่วงนั้นมีราคาค่อนข้างแพง ดังนั้น จึงมีเฉพาะชนชั้นกลางขึ้นไปเท่านั้นที่สามารถใช้บริการเดินทางโดยเครื่องบินได้

ดร.คานซึ่งเมื่อเข้ารับตำแหน่งประธานกรรมการคณะกรรมการการบินพลเรือนนั้น ไม่มีความรู้เกี่ยวกับธุรกิจการบินแม้แต่เพียง "สิ่งที่มีต้นทุนส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (Marginal Cost) ที่มีปึก" เท่านั้น ซึ่งในธุรกิจสายการบินนั้น หากผู้โดยสารไม่เต็มลำแล้ว ต้นทุนส่วนเพิ่มของการที่จะบรรจุผู้โดยสารเพิ่มขึ้น 1 คน ต่ำมาก แทบจะเท่ากับศูนย์

เขามีความเชื่อมั่นอย่างแน่วแน่ในทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ว่า หากต้องการให้ธุรกิจการบินมีประสิทธิภาพในการให้บริการแก่

เป็นที่ทราบโดยทั่วไปว่า
หน่วยราชการนั้น
ตั้งง่าย แต่ยุบยาก
ผลงานชิ้นนี้ทำให้เขา
ได้รับฉายาว่าเป็น
บิดาแห่งการลดกฎระเบียบ
ในธุรกิจบริการการบิน

ผู้โดยสารแล้ว ต้องเปิดการแข่งขันเสรี เพื่อกระตุ้นให้เพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินการ ซึ่งในขณะนั้นนับเป็นแนวคิดที่แปลกเป็นอย่างมาก โดยอนุญาตให้ก่อตั้งสายการบินใหม่ และให้สายการบินกำหนดเส้นทางการบินและค่าโดยสารโดยเสรี

นอกจากนั้นยังได้ผลักดันให้กฎหมายที่ลดกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันผ่านรัฐสภาเมื่อเดือนตุลาคม 2521 ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ ยังได้บัญญัติให้ยุบเลิกหน่วยงานคณะกรรมการการบินพลเรือนที่เขาเป็นประธานกรรมการอยู่ในขณะนั้นในเวลาต่อมาด้วย เนื่องจากเขาเห็นว่าหน่วยงานเช่นนี้ไม่จำเป็นอีกต่อไปสำหรับโลกแห่งการเปิดเสรีทางการบิน ซึ่งนับเป็นเรื่องแปลกอีกเช่นกัน เนื่องจากเป็นที่ทราบโดยทั่วไปว่า หน่วยราชการนั้นตั้งง่าย แต่ยุบยาก ผลงานชิ้นนี้ทำให้เขาได้รับฉายาว่าเป็นบิดาแห่งการลดกฎระเบียบในธุรกิจบริการการบิน

การปรับตัวครั้งใหญ่ หลังการเปิดเสรี

การเปิดเสรีในธุรกิจบริการการบินทำให้การแข่งขันระหว่างสายการบินต่างๆ เข้มข้นขึ้น ส่งผลให้สายการบินบางแห่งที่เคยยิ่งใหญ่ในอดีต เช่น Pan Am, Eastern

สายการบิน Southwest Airlines ผู้นำในธุรกิจสายการบินต้นทุนต่ำของโลก

Airlines ฯลฯ ซึ่งไม่สามารถปรับตัวเข้ากับการแข่งขันที่สูงขึ้นได้ ต้องประสบปัญหาทางการเงินและเลิกกิจการไป ส่วนสายการบิน TWA ซึ่งในอดีตเคยยิ่งใหญ่เช่นกัน ประสบปัญหาทางการเงิน ต่อมาได้ถูกสายการบินอเมริกันแอร์ไลน์ซื้อกิจการ

ขณะเดียวกันก็เกิดนวัตกรรมใหม่ในสหรัฐฯ คือ สายการบินต้นทุนต่ำ (Low-Cost Carriers - LCCs) ขึ้น กล่าวคือ เป็นสายการบินราคาถูก ทำให้การเดินทางโดยเครื่องบินไม่ใช่อภิสิทธิ์สำหรับชนชั้นสูงอีกต่อไป ประชาชนทั่วไปก็สามารถเดินทางโดยเครื่องบินได้ ส่งผลให้สายการบินรูปแบบใหม่นี้ แข่งขันไม่เฉพาะกับสายการบินอื่นๆ เท่านั้น แต่ยังรวมถึงแข่งขันในตลาดเดียวกันกับรถโดยสารประจำทางและรถไฟอีกด้วย

เดิมธุรกิจสายการบินราคาต่ำมักอยู่ในเฉพาะภูมิภาคอเมริกาเหนือเท่านั้น โดยสายการบินในรูปแบบนี้ ที่มีชื่อเสียงมากในสหรัฐฯ คือ Southwest Airlines ต่อมาได้ขยายมายังเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

โดยสายการบินแอร์เอเชียของมาเลเซีย นับเป็นผู้บุกเบิกทำตลาดอย่างจริงจัง เริ่มเปิดบริการในมาเลเซียเป็นครั้งแรก เมื่อเดือนธันวาคม 2544

เมื่อเริ่มแรกสายการบินแอร์เอเชีย ได้ถูกคาดหวังว่าจะขาดทุนและเลิกกิจการภายในระยะเวลาเพียงแค่ 3 เดือนเท่านั้น แต่ปรากฏว่าสามารถลบค่าลบประมาณได้ แทนที่จะเลิกกิจการอย่างที่คาดการณ์ไว้ กลับขยายกิจการอย่างรวดเร็วภายใต้คำขวัญที่ว่า "Now Everyone Can Fly." หรือ "ปัจจุบันทุกคนสามารถเดินทางโดยเครื่องบินได้"

การควบคุมการเคลื่อนย้ายเงินทุน เครื่องมือในการสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

วิกฤติเศรษฐกิจในช่วงที่ผ่านมา ได้สอนบทเรียนหลายประการ โดยเฉพาะบทเรียนสำคัญเกี่ยวกับ Impossible Trinity หรือสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ 3 ประการ ซึ่งเป็นแนวคิดด้านทฤษฎีทางการเงินระหว่างประเทศ และความสำคัญของการควบคุมการเคลื่อนย้ายเงินทุนต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ในชื่อ แบบจำลองมันเดล - เฟลมมิ่ง (Mundell-Fleming model) ได้รับการพัฒนาขึ้นมาตั้งแต่ทศวรรษที่ 1960 โดยบุคคล 2 ท่านในเวลาพร้อมๆ กัน คือ ดร. โรเบิร์ต มันเดล (Robert Mundell) ศาสตราจารย์แห่งมหาวิทยาลัยโคโลัมเบียและได้รับรางวัลโนเบลสาขาเศรษฐศาสตร์เมื่อปี 2552 และนายมาร์คัส เฟลมมิ่ง (Marcus Fleming) อดีตรองผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยแห่งกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ซึ่งเสียชีวิตเมื่อปี

2519 มิฉะนั้นเขาอาจจะได้รับรางวัลโนเบลพร้อมกับ ดร.มันเดล เพราะรางวัลโนเบลจะมอบให้กับบุคคลที่ยังมีชีวิตอยู่เท่านั้น

ทฤษฎี Mundell-Fleming model ได้กำหนดหลักการที่เรียกว่า Impossible Trinity หรือ "สิ่งที่เป็นไปไม่ได้ 3 ประการ" กล่าวคือเป็นไปไม่ได้ที่ประเทศใดประเทศหนึ่ง จะดำเนินนโยบายเศรษฐกิจใน 3 ด้านไปพร้อมๆ กัน คือ ใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศแบบคงที่ มีนโยบายการเงินที่อิสระ และปล่อยให้มีการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศอย่างเสรีโดยไม่มี การควบคุม

เนื่องจากการดำเนินนโยบายในด้านหนึ่ง จะกระทบต่อประสิทธิภาพของนโยบายในด้านอื่นๆ ดังนั้น จึงสามารถดำเนินนโยบายไปพร้อมๆ กันได้อย่างมาก 2 นโยบายเท่านั้น และหากต้องการสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจผ่านนโยบายการเงินและควบคุมอัตราแลกเปลี่ยนแล้ว จำเป็นต้องมีมาตรการควบคุมการเคลื่อนย้ายเงินทุน

พัฒนาการของระบบอัตราแลกเปลี่ยน จากมาตรฐานทองคำสู่ Bretton Woods

สำหรับระบบการเงินระหว่างประเทศของโลกนั้น เดิมใช้มาตรฐานทองคำ (Gold Standard) เป็นตัวกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนโดยเมื่อประมาณปี 2400 สหราชอาณาจักรเป็นมหาอำนาจของโลก เงินปอนด์นับเป็นสกุลเงินสำคัญที่สุดของโลก ทำให้กรุงลอนดอนเป็นศูนย์กลางทางการเงินสำคัญที่สุดของโลก

ภายใต้มาตรฐานทองคำ โลกต้องเผชิญกับวิกฤติเศรษฐกิจตกต่ำหลายครั้ง โดยในช่วงนั้นรัฐบาลประเทศต่างๆ จะมุ่งเน้นในด้านอัตราแลกเปลี่ยนแบบคงที่และเปิดเสรีการเคลื่อนย้ายเงินทุน ทำให้ไม่สามารถดำเนินนโยบายการเงินให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจของประเทศได้

เพื่อปรับปรุงระบบการเงินระหว่างประเทศให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ในช่วงปลายสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้มีการประชุมกัน

เป็นไปไม่ได้ที่ประเทศใดประเทศหนึ่ง จะดำเนินนโยบายเศรษฐกิจ 3 ด้าน ไปพร้อมๆ กัน คือ ใช้อัตราแลกเปลี่ยนแบบคงที่มีนโยบายการเงินที่อิสระ และมีการเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรี

บรรยากาศการประชุมของผู้แทน 44 ประเทศ ณ โรงแรม Mount Washington ที่เมืองพักตากอากาศ Bretton Woods ในมลรัฐนิวแฮมป์เชียร์ของสหรัฐฯ เมื่อปี 2487

ของผู้แทน 44 ประเทศ ณ โรงแรม เมาทิงวอชิงตัน (Mount Washington) ที่เมืองพักตากอากาศเบรตตัน วูดส์ (Bretton Woods) ในมลรัฐนิวแฮมป์เชียร์ของสหรัฐฯ เมื่อปี 2487 และลงนามเกี่ยวกับระบบการเงินระหว่างประเทศใหม่ที่เรียกตามสถานที่ประชุมว่าระบบ Bretton Woods หรือระบบดอลลาร์ / มาตรฐานทองคำ (Dollar/Gold Standard) ซึ่งได้นำมาใช้อย่างแพร่หลายทั่วโลกนับตั้งแต่สิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 เมื่อปี 2488

ภายใต้ระบบ Bretton Woods แต่ละประเทศจะกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราของตนแบบคงที่ โดยอิงอยู่กับเงินดอลลาร์สหรัฐฯ โดยสหรัฐฯ กำหนดให้ค่าเงินเหรียญสหรัฐฯ เมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าทองคำเอาไว้ที่ระดับคงที่ พร้อมกับมีการควบคุมการเคลื่อนย้ายเงิน ทำให้แต่ละประเทศสามารถดำเนินนโยบายการเงินอย่างอิสระ

ภายใต้ระบบ Bretton Woods แต่ละประเทศจะกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราของตนแบบคงที่ โดยอิงอยู่กับเงินดอลลาร์สหรัฐฯ โดยสหรัฐฯ กำหนดให้ค่าเงินเหรียญสหรัฐฯ เมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าทองคำเอาไว้ที่ระดับคงที่

แต่ระบบ Bretton Woods ได้พังทลายลงในปี 2514 เนื่องจากสหรัฐฯ ขาดดุลบัญชีเดินสะพัดเป็นเงินมหาศาลจนไม่สามารถรักษาค่าเงินเหรียญสหรัฐฯ เมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าทองคำเอาไว้ที่ระดับคงที่เอาไว้ได้ จึงยกเลิกการผูกติดเงินเหรียญสหรัฐฯ กับทองคำเมื่อปี 2514

การเปิดเสรีเศรษฐกิจตามแนวทางฉันทามติวอชิงตัน

จากนั้นแนวคิดด้านการเงินระหว่างประเทศได้เปลี่ยนถ่ายมาสู่แนวคิดใหม่คือ การเปิดเสรีทางเศรษฐกิจ โดยมีการผ่อนคลายนโยบายการกีดกันดูแล ลดกฎระเบียบต่างๆ แปรรูปรัฐวิสาหกิจ รวมถึงเปิดเสรีการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศด้วย โดยเชื่อว่าเป็นแนวทางที่จะก่อให้เกิดผลดีแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งประเทศผู้ส่งออกเงินทุนและประเทศผู้รับเงินลงทุน

ต่อมานายจอห์น วิลเลียมสัน (John Williamson) ได้ประมวลนโยบาย การเปิดเสรีทางเศรษฐกิจเหล่านี้ และตั้งชื่อว่า “ฉันทามติวอชิงตัน” หรือ “Washington Consensus” เนื่องจากเป็นแนวคิดร่วมกันของสถาบันมั่นคงของโลกทางเศรษฐกิจ ซึ่งมีสถานที่ตั้ง ณ กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. เช่น กระทรวงการคลังสหรัฐฯ กองทุนการเงินระหว่างประเทศ ธนาคารโลก ฯลฯ ทำให้กลายเป็นคำศัพท์ซึ่งได้รับความนิยมเรียกขานอย่างแพร่หลาย

จอห์น วิลเลียมสัน ได้ประมวลนโยบายการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจเหล่านี้ และตั้งชื่อว่า “ฉันทามติวอชิงตัน” เนื่องจากเป็นแนวคิดของสถาบันทางเศรษฐกิจ ซึ่งตั้งอยู่ที่ กรุงวอชิงตัน ดี.ซี.

นักเศรษฐศาสตร์บางคนไม่เห็นด้วยกับแนวคิดเปิดเสรีการเคลื่อนย้ายเงินทุนเท่าใดนัก โดยหวั่นเกรงว่าจะส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ โดยภายหลังระบบ Bretton Woods ล่มสลายลงเพียง 1 ปีเท่านั้น กล่าวคือ ในปี 2515 ศ. เจมส์ โทบิน แห่งมหาวิทยาลัยเยล ซึ่งต่อมาได้รับรางวัลโนเบลสาขาเศรษฐศาสตร์ ในปี 2524 ได้เสนอแนะว่า ธนาคารกลางของประเทศขนาดเล็กควรควบคุมการเคลื่อนย้ายเงินทุนผ่านมาตรการเก็บภาษีจากธุรกรรมแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศในลักษณะ Spot Transaction จากเงินตราสกุลหนึ่งไปอีกสกุลหนึ่ง เพื่อลดการเคลื่อนย้ายเงินทุนระยะสั้นและการเก็งกำไรในอัตราแลกเปลี่ยน ทำให้สามารถดำเนินนโยบายส่งเสริมการค้าเสรีโดยไม่ต้องกังวลว่าจะได้รับผลกระทบจากการเคลื่อนย้ายเงินทุนระยะสั้น ซึ่งต่อมา

เรียกว่าแพร่หลายว่า Tobin Tax แต่คำแนะนำข้างต้นแทบไม่มีใครสนใจ ดำเนินการตามแต่อย่างใด

ไทยกับชิลี เส้นทางที่เลือกกับ พลที่แตกต่าง

สำหรับกรณีของไทยเดิมกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนแบบคงที่ พร้อมกับการควบคุมการเงินที่อิสระ แต่มีการควบคุมการเคลื่อนย้ายเงินทุน แต่ต่อมาได้เดินตามแนวความคิด Washington Consensus โดยเปิดให้เงินทุนเคลื่อนย้ายเงินทุนค่อนข้างเสรี ขณะเดียวกันยังคงกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนแบบคงที่เอาไว้

ไทยได้เดินตามแนวความคิด Washington ส่งผลระบอบนโยบายการเงิน ทำให้มีการเคลื่อนย้ายเงินทุนจำนวนมาก เข้ามาเก็งกำไรในประเทศ อันนำมาสู่เศรษฐกิจฟองสบู่

การดำเนินนโยบายข้างต้น ส่งผลกระทบท่อนโยบายการเงินทำให้ไม่เป็นอิสระเหมือนกับในอดีต เนื่องจากมีการเคลื่อนย้ายเงินทุนจำนวนมากเข้ามาเก็งกำไรในประเทศไทย อันนำมาสู่ปรากฏการณ์

เศรษฐกิจฟองสบู่ทั้งในภาคอสังหาริมทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ นับตั้งแต่ปี 2531 เป็นต้นมา

ในช่วงนั้นหลายฝ่ายต่างรำววยจากการซื้อขายที่ดินและหุ้นในระยะเวลารวดเร็ว แม้มีสัญญาณเตือนเกี่ยวกับความหายนะว่า จะคืบคลานมาถึงในอนาคต แต่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกลับไม่ดำเนินการใดตั้งแต่เนิ่นๆ ทำให้ฟองสบู่เติบโตขึ้นเรื่อยๆ

เมื่อเศรษฐกิจไทยแสดงสัญญาณอ่อนแอลงในปี 2539 ทั้งในส่วนมูลค่าส่งออกไม่เพิ่มขึ้น เปรียบเทียบในช่วงก่อนหน้านี้อันเพิ่มขึ้นมากถึงปีละร้อยละ 20 ขณะที่ดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุลต่อเนื่องมากกว่าร้อยละ 5 ของ GDP ทำให้นักเก็งกำไรค่าเงินบาททยอยถอนตัวออก

ขณะเดียวกันมีความพยายามปกป้องค่าของเงินบาท โดยใช้เงินทุนสำรองระหว่างประเทศเกือบหมด จากนั้นฟองสบู่ขนาดใหญ่

เปื้อฟองสบู่ขนาดใหญ่ได้แตกลง ประเทศแทบจะสิ้นเนื้อประดาตัว ชั่วพริบตา

ก็ได้แตกลง กลายเป็นวิกฤติเศรษฐกิจต้มยำกุ้งเมื่อปี 2540 สถานการณ์จึงรุนแรงมาก ประเทศแทบจะสิ้นเนื้อประดาตัวชั่วพริบตาเช่นเดียวกัน

ส่วนชิลีได้เผชิญกับปัญหาการไหลเข้าของเงินทุนจำนวนมากในช่วงเวลาใกล้เคียงกับไทย แต่ธนาคารกลางของประเทศชิลีได้กำหนดมาตรการควบคุมในรูปแบบ Unremunerated Reserve Requirement (URR) เมื่อเดือนมิถุนายน 2534 โดยบังคับให้นำเงินร้อยละ 20 (ต่อมาในเดือนกรกฎาคม 2535 เพิ่มเป็นร้อยละ 30) ของเงินทุนไหลเข้าไปฝากไว้กับธนาคารกลางโดยไม่ได้รับดอกเบี้ย เริ่มแรกกำหนดให้ฝากเป็นเวลา 90 วัน ต่อมาขยายระยะเวลาเป็น 1 ปี

มาตรการของประเทศชิลีความจริงแล้วใกล้เคียงกับแนวคิด Tobin Tax เนื่องจากค่าเสียโอกาสของเงินทุนที่ฝากกับธนาคารกลางโดยไม่มีดอกเบี้ย ก็เปรียบเสมือนกับเป็นภาษีตามแนวคิดของ Tobin Tax โดยมาตรการประสบผลสำเร็จ ทำให้ประเทศชิลีสามารถหลีกเลี่ยงปัญหาเศรษฐกิจฟองสบู่ต่อมาได้ยกเลิกมาตรการกันสำรองนี้ เมื่อปี 2541

ความเสื่อมของฉันทามติ วอชิงตัน

วิกฤติการณ์ต้มยำกุ้งในครั้งนั้น ได้สิ้นคลอนแนวคิดฉันทามติวอชิงตันเป็นอย่างมาก เนื่องจากประเทศที่เปิดเสรีให้เคลื่อนย้ายเงินทุนไม่สามารถรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจเอาไว้เหมือนกับที่โฆษณา กล่าวอ้างไว้ในเชิงทฤษฎี

ขณะเดียวกัน ดร.พอล ครูกแมน ศาสตราจารย์เศรษฐศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยปรีนซ์ตัน ซึ่งต่อมาได้รับรางวัลโนเบลสาขาเศรษฐศาสตร์ในปี 2551 ได้ให้คำแนะนำว่า การควบคุมการเคลื่อนย้ายเงินทุนเป็นมาตรการหนึ่งซึ่งสามารถหยิบมาใช้ได้ในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจ แต่ไม่มีใครรับฟัง โดยต่างสนใจดำเนินการตามแนวทาง การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจระดับมหภาคอย่างมีวินัย (Macro Prudential) ที่เสนอแนะเชิงบังคับโดยไอเอ็มเอฟเท่านั้น ยกเว้นนายกรัฐมนตรีมหาเธร์ของมาเลเซียเท่านั้น ที่ใส่ใจกับข้อเสนอแนะของ ดร.ครูกแมน

ในช่วงนั้นมาเลเซียได้เผชิญวิกฤติครั้งใหญ่จนมีการหวั่นเกรงว่ามาเลเซียจะเป็นประเทศต่อไปที่จะต้องเข้าไอเอ็มเอฟ ถัดจากไทย อินโดนีเซีย และเกาหลีใต้ แต่มาเลเซียได้ตัดสินใจครั้งสำคัญที่จะดำเนินนโยบายเศรษฐกิจตามคำแนะนำของ ดร.ครูกแมน โดยรัฐบาลมาเลเซียภายใต้ ดร.มหาเธร์ ซึ่งดำรงตำแหน่ง

นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้ออกมาตรการควบคุมการเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเบ็ดเสร็จ เมื่อเดือนกันยายน 2541 ประกอบด้วย

- กำหนดให้นักลงทุนต่างชาติที่นำเงินเข้ามาในประเทศ จะต้องไม่นำเงินทุนดังกล่าวออกนอกประเทศภายในเวลาอย่างน้อย 1 ปี
- ควบคุมอย่างเข้มงวดเกี่ยวกับจำนวนเงินริงกิตที่จะนำออกนอกประเทศ และการให้สินเชื่อเป็นเงินสกุลริงกิตแก่ชาวต่างประเทศ
- กำหนดให้เงินริงกิตทั้งหมดที่อยู่ภายนอกประเทศ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปธนบัตรหรือบัญชีเงินฝากนั้น ได้กำหนดว่าต้องนำกลับเข้าประเทศภายใน 1 เดือน โดยเงินริงกิตที่ยังหลงเหลืออยู่นอกประเทศนั้น จะถือว่าไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย
- กำหนดค่าเงินริงกิตของมาเลเซียให้ผูกติดกับค่าเงินเหรียญสหรัฐที่ระดับ 3.8 ริงกิตต่อเหรียญสหรัฐ จนถึงปี 2548 จึงได้ยกเลิกการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนแบบคงที่
- ห้ามการค้าระหว่างประเทศในสกุลเงินริงกิต

ในช่วงนั้นไอเอ็มเอฟ วิจารณ์นโยบายเศรษฐกิจของมาเลเซียอย่างมากว่าจะนำพาประเทศไปสู่ความล่มจม แต่ผลกลับตรงกันข้าม มาเลเซียสามารถฝ่าวิกฤติได้ โดยไม่ต้องพึ่งพาไอเอ็มเอฟแต่อย่างใด กาลเวลาได้พิสูจน์แล้วว่าเป็นนโยบายที่ถูกต้อง

สำหรับประเทศไทยเมื่อเผชิญกับการไหลเข้าของเงินร้อนในช่วง 4 ปีที่แล้ว ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ออกมาตรการคล้ายคลึงกับของประเทศชิลี เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2549 โดยกำหนดให้สถาบันการเงินที่รับซื้อหรือแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

ดร.พอล ครูกแมน ศาสตราจารย์เศรษฐศาสตร์
แห่งมหาวิทยาลัยปรีนซ์ตัน

เป็นเงินบาท ต้องกันเงินสำรองเป็นเงินตราต่างประเทศไว้ร้อยละ 30 ของเงินตราต่างประเทศดังกล่าว

สำหรับเงินส่วนที่เหลือร้อยละ 70 ให้รับซื้อหรือแลกเปลี่ยนเป็นเงินบาทให้แก่ลูกค้า โดยลูกค้าจะขอคืนเงินที่กันสำรองคืนได้ ก็ต่อเมื่อครบกำหนด 1 ปีเท่านั้น โดยหากต้องการนำเงินทุนกลับก่อนกำหนด จะได้รับเงินคืนเพียง 2 ใน 3 ของเงินที่กันสำรองร้อยละ 30 เท่านั้น มาตรการข้างต้นแม้ทำให้ตลาดหุ้นของไทยตกวันเดียวกว่า 100 จุด เป็นมูลค่าตลาดกว่า 8 แสนล้านบาท แต่ส่งผลดีทำให้สามารถรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะอัตราแลกเปลี่ยนได้เป็นอย่างดี

นายจอร์จ ไชรอส ถึงกับพยากรณ์เมื่อเดือนตุลาคม 2553 ว่ามาตรการควบคุมการเคลื่อนย้ายเงินทุนจะนิยมใช้ในประเทศต่างๆ อย่างแพร่หลายมากยิ่งขึ้นในช่วง 2 - 3 ปีข้างหน้า ขณะที่นาย Christian Noyer ผู้ว่าการธนาคารกลางยุโรปได้ให้ทัศนะว่า แทนที่แต่ละประเทศจะดำเนินมาตรการควบคุมการเคลื่อนย้ายเงินทุนแบบต่างคนต่างทำ ควรมีความร่วมมือประสานงานระหว่างประเทศในด้านนี้

ในช่วงนั้นไอเอ็มเอฟ
วิจารณ์นโยบายเศรษฐกิจ
ของมาเลเซีย ว่าจะนำพาประเทศ
ไปสู่ความล่มจม
แต่ผลกลับตรงกันข้าม
กาลเวลาได้พิสูจน์แล้วว่าเป็น
นโยบายที่ถูกต้อง

ปัจจุบัน หลายประเทศทั่วโลกได้แสดงความสนใจ ให้นำมาตรการควบคุมการเคลื่อนย้ายเงินทุนเป็นการเพิ่มเติม ตัวอย่างคือ เกาหลีใต้ ซึ่งดำเนินนโยบายควบคุมการเคลื่อนย้ายเงินทุนในรูปแบบจำกัดการลงทุนของธนาคารเกาหลีใต้ และสาขาของธนาคารต่างประเทศที่จะลงทุน ในตราสารอนุพันธ์ในด้านอัตราแลกเปลี่ยน และล่าสุดเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2553 หน่วยราชการของเกาหลีใต้ได้ประกาศแผนการ ที่จะเรียกเก็บภาษีจากหนี้ที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศของสถาบันการเงินในประเทศ และสาขาของธนาคารต่างประเทศที่ตั้งในเกาหลีใต้ ยกเว้นหนี้ในรูปเงินรับฝากเท่านั้น เพื่อควบคุมการเคลื่อนย้ายเงินทุนเข้าประเทศ

ส่วนนาง Christina Liu รัฐมนตรีประจำสภาวางแผนและพัฒนาเศรษฐกิจของไต้หวัน ได้ให้ทัศนะเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2553 ว่าควรที่จะมาหารือกันว่า ควรกำหนดมาตรการควบคุมการเคลื่อนย้ายเงินทุนหรือไม่และอย่างไร เนื่องจากในช่วง 8 เดือนที่ผ่านมา ธนาคารกลางของไต้หวันต้องเข้าแทรกแซง โดยซื้อเงินเหรียญสหรัฐฯ แทบทุกวัน เพื่อไม่ให้ค่าเงินเหรียญไต้หวันสูงเกินไป แต่ก็ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าใดนัก โดยในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา ค่าเงินไต้หวันแข็งตัวร้อยละ 5.5 เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเงินเหรียญสหรัฐฯ

G20 เห็นชอบการควบคุมการเคลื่อนย้ายเงินทุน

ไอเอ็มเอฟ ได้เปลี่ยนจากการวิพากษ์วิจารณ์มาเป็นการชมเชย นโยบายแก้ไขวิกฤติเศรษฐกิจของมาเลเซียในช่วงวิกฤติต้มยำกุ้งว่าดีเยี่ยมมาก นับเป็นเครื่องมือทางนโยบายอย่างหนึ่งที่สามารถหยิบยกมาใช้ในช่วงวิกฤติ ยิ่งไปกว่านั้น ต่อมาไอเอ็มเอฟยังได้เปลี่ยนท่าทีในด้านนี้อีกครั้งหนึ่ง โดย

มองว่าการควบคุมการเคลื่อนย้ายเงินทุนเหมาะสม ที่จะนำมาใช้ไม่เฉพาะเมื่อเผชิญกับวิกฤติเศรษฐกิจแล้วเท่านั้น แม้ประเทศที่ยังไม่เผชิญกับวิกฤติ ก็สามารถที่จะใช้การควบคุมการเคลื่อนย้ายเงินทุน เป็นมาตรการทางเลือกหนึ่งได้

ส่วนการประชุมประเทศกลุ่ม G20 ที่กรุงโซล เกาหลีใต้ ระหว่างวันที่ 11 - 12 พฤศจิกายน 2553 ผู้นำประเทศต่างๆ ได้ลงนามในแถลงการณ์โซล ซึ่งหลายฝ่ายเรียกขานอย่างไม่เป็นทางการในชื่อว่า "ฉันทามติโซล" หรือ "Seoul Consensus" โดยผู้นำกลุ่ม G20 ต่างเห็นพ้องกันถึงปัญหาที่ประเทศต่างๆ ประสบอยู่เกี่ยวกับปัญหาอัตราแลกเปลี่ยนแข็งค่าขึ้น โดยไม่มีเหตุผลสมควรจากสาเหตุการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

การควบคุมการเคลื่อนย้าย
เงินทุน สามารถเลือกมาใช้ได้
เพื่อแก้ไขปัญหาเงินทุนไหลเข้า
จำนวนมาก

นอกจากนี้ ผู้นำกลุ่ม G20 ยังได้เห็นพ้องกันว่า มาตรการควบคุมการเคลื่อนย้ายเงินทุน นับเป็นสิ่งที่สามารถเลือกใช้เพื่อแก้ไขปัญหาล่วงหน้า รวมถึงเห็นพร้อมจะร่วมกันดำเนินการเพิ่มเติม เพื่อปรับปรุงระบบการเงินระหว่างประเทศ ให้มีเสถียรภาพ

และยืดหยุ่นมากยิ่งขึ้น แทนที่จะเปิดเสรีอย่างสุดโต่ง นับเป็นบทพิสูจน์สำคัญอีกบทหนึ่ง ถึงการเสื่อมถอยของแนวคิดฉันทามติวอชิงตัน

ล่าสุดธนาคารพัฒนาแห่งเอเชียได้ออกรายงาน Asia Economic Monitor เมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2553 เกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจของภูมิภาคเอเชียตะวันออก ก็ได้เสนอแนะว่า การควบคุมการเคลื่อนย้ายเงินทุนสามารถเลือกมาใช้ได้ เพื่อแก้ไขปัญหาเงินทุนไหลเข้าประเทศจำนวนมาก โดยกล่าวว่าประเทศเหล่านี้อาจจะใช้มาตรการต่างๆ ทั้งความมีวินัยในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจระดับมหภาค อัตราแลกเปลี่ยนที่ยืดหยุ่น ระบบการเงินที่ยืดหยุ่น รวมถึงควบคุมการเคลื่อนย้ายเงินทุน (Capital Control) เป็นการชั่วคราว

ในกรณีของประเทศไทยนั้น รัฐบาลและธนาคารแห่งประเทศไทย ได้ดำเนินการนโยบายควบคุมเงินทุนเคลื่อนย้ายที่ไม่รุนแรง เพื่อให้ภาคเอกชนปรับตัวจากกระแสเงินทุนไหลเข้ามาอย่างมาก โดยการทำสัญญาการซื้อขายอัตราแลกเปลี่ยนล่วงหน้า ในขณะที่เดียวกันภาครัฐอาจเปลี่ยนวิกฤติให้เป็นโอกาส ในการเร่งการลงทุนในต่างประเทศ โดยเฉพาะการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งจะเป็นการเพิ่มโอกาสให้เศรษฐกิจได้เติบโตอย่างยั่งยืน

บทเรียนจากภาพยนตร์ “วอลล์สตรีท เงินอำมหิต”

เมื่อไม่นานมานี้ มีภาพยนตร์เรื่องหนึ่งที่เป็นข่าวเกรียวกราวคือ เรื่อง วอลล์สตรีท ภาค 2 ที่ใช้ชื่อภาษาไทยว่า “วอลล์สตรีทเงินอำมหิต” หรือมีชื่อภาษาอังกฤษว่า “Wall Street: Money Never Sleeps” ซึ่งมี โอลิเวอร์ สโตน เป็นผู้กำกับการแสดง ตัวละครเอกคือ ไมเคิล ดักลาส ดาราเจ้าบทบาทชื่อดัง รับบทเป็นกอร์ดอน เก็คโค ซึ่งความจริงแล้วเมื่อภาคแรก นายทุนซึ่งเป็นบริษัทภาพยนตร์ต้องการจะให้วอเรน เบตตี แสดงเป็นเก็คโค แต่ได้รับการปฏิเสธ ในด้านของผู้กำกับโอลิเวอร์ สโตน ต้องการให้ริชาร์ด เกียร์ เล่นบทนี้ แต่ก็ได้รับการปฏิเสธเช่นกัน ในที่สุดได้เลือกไมเคิล ดักลาส มาเล่นบทนี้แทน

ไมเคิล ดักลาส สวมบทบาทนี้ได้ยอดเยี่ยม ทำให้เขาคว่ารางวัลออสการ์ในฐานะดาราแสดงนำฝ่ายชายยอดเยี่ยมจากในภาพยนตร์เรื่อง วอลล์สตรีท ภาคแรกเมื่อปี 2530 ซึ่งนับเป็นภาพยนตร์ที่ประสบความสำเร็จมากทั้งในด้านรางวัลและรายได้ เป็นการลบภาพลักษณ์ที่ว่า ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาในลักษณะคมฉื่อนคมในทางธุรกิจจะไม่ประสบความสำเร็จ

วารสารส่งเสริมการลงทุน

สำหรับเรื่องราวในภาคแรก นายเก็คโคเป็นตัวโกง เป็นสุดยอดนักเล่นหุ้นในตลาดหุ้นวอลล์สตรีทของนครนิวยอร์ก ที่ทำทุกอย่างไม่ว่าจะถูกกฎหมายหรือไม่ก็ตาม เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลภายในแสวงหากำไรในตลาดหุ้นสหรัฐฯ

สมุนคนสำคัญของเขา คือ นายบัดฟอกซ์ แสดงโดยนายชาลี ชิน มีหน้าที่ในการหาข้อมูลภายในจากบรรดาเพื่อนฝูง รวมถึงไปซื้อกิจการบริษัททำธุรกิจให้บริการทำความสะอาดสำนักงาน เพื่อให้สามารถเข้าไปรีดค้นเอกสารลับของบริษัทต่างๆ โดยไม่มีใครสงสัย สำหรับศัตรูคนสำคัญซึ่งเป็นฝ่ายธรรมะ คือ ท่านเซอร์ลอเรนซ์ ไวลด์แมน นำแสดงโดยเทอเรนซ์ สแตมป์

ภาพยนตร์ในภาคแรกได้นำเสนอคำพูดของนายเก็คโคที่อมตะตลอดกาลสำหรับภาพยนตร์ฮอลลีวูด ที่ต่อมาภายหลังกลายเป็นคำพูดที่อ้างอิงกันแพร่หลายว่า “Greed is good” หรือ “ความโลภเป็นสิ่งที่ดี” โดยเขาได้กล่าวคำนี้เมื่อตอนเข้าร่วมการประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัท Teldar Paper ดังนี้

ทำทุกอย่างไม่ว่าจะถูกกฎหมายหรือไม่ก็ตาม เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลภายใน สำหรับใช้ในการแสวงหากำไรในตลาดหุ้นสหรัฐฯ

โปสเตอร์ภาพยนตร์ เรื่อง วอลล์สตรีท ภาค 1

คำพูดที่อมตะตลอดกาลสำหรับภาพยนตร์ฮอลลีวูดที่ต่อมาภายหลังกลายเป็นคำพูดที่อ้างอิงกันแพร่หลายว่า “Greed is good” หรือ “ความโลภเป็นสิ่งที่ดี”

“...ท่านสุภาพสตรีและสุภาพบุรุษ คำว่าความโลภ เนื่องจากไม่สามารถเสาะหาคำที่เหมาะสมกว่านี้ได้ เป็นสิ่งที่ดี ความโลภเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ความโลภทำให้การดำเนินการประสบความสำเร็จ ความโลภช่วยสร้างความชัดเจนและทำให้เราเจาะเข้าถึงสาระของวิญญานแห่งวิวัฒนาการ

ความโลภทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นความโลภต่อชีวิต ความโลภต่อเงิน ความโลภต่อความรัก ความโลภต่อความรู้ ต่างล้วนทำให้มวลมนุษยชาติปรับตัวดีขึ้น และความโลภ คำพูดของผมเอาไว้ จะช่วยเหลือสร้างความอยู่รอดไม่เฉพาะบริษัท Teldar Paper เท่านั้น แต่รวมถึงทำให้บริษัทที่มีชื่อว่า ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีระบบ

การบริหารงานบกพร่อง ให้สามารถอยู่รอดด้วยเช่นเดียวกัน”

แม้เป็นตัวโกง กลับชนะใจผู้ชมอย่างล้นหลาม

พร้อมกันนี้ นายเกิดโคได้กล่าวในที่ประชุมผู้ถือหุ้นโดยวิพากษ์วิจารณ์จุดบกพร่องของระบบทุนนิยมสหรัฐฯ ที่ทำให้เศรษฐกิจอ่อนแอลง ดังนี้

“สหรัฐฯ กลายเป็นประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจชั้นสอง มีการขาดดุลการค้าและขาดดุลงบประมาณจำนวนมากจนน่าตกใจ ทั้งๆ ที่ในอดีตเมื่อเศรษฐกิจเป็นตลาดแบบแข่งขันเสรี สหรัฐฯ เป็นประเทศอุตสาหกรรมใหญ่อันดับ 1 ของโลก โดยในช่วงนั้นตระกูลคาร์เนกี ตระกูลเมลลอน ฯลฯ ซึ่งเป็นบุคคลที่สร้างอาณาจักรอุตสาหกรรมอันยิ่งใหญ่ขึ้น เนื่องจากผู้บริหารได้รับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น บริหารอย่างเต็มความสามารถ เนื่องจากเป็นการลงทุนโดยเงินทุนของตนเอง

ไมเคิล ดักลาส กับบทบาทเกิดโคในภาพยนตร์เรื่อง วอลสตรีท ภาคแรก ซึ่งได้รับความนิยมอย่างล้นหลาม และทำให้เขาได้รับรางวัลออสการ์ในปี 2530

แต่ผู้บริหารของบริษัทต่างๆ ในปัจจุบันไม่ได้ถือหุ้นในบริษัท โดยผู้บริหารที่ประชุมผู้ถือหุ้นในวันนี้ ถือหุ้นรวมกันไม่ถึงร้อยละ 3 ของบริษัท แล้วเอาเงินเดือนค่าจ้างจำนวนมากไปเก็บไว้ที่ไหน ทำไม่ไม่นำมาลงทุนในหุ้นของบริษัท Teldar Paper พวกเขาทำทั้งหลายซึ่งผู้ถือหุ้น นับเป็นเจ้าของบริษัทแห่งนี้ ตัวท่านได้ถูกล้อโกงโดยบรรดาผู้บริหารเหล่านี้ ซึ่งใช้จ่ายเงินของบริษัทอย่างฟุ่มเฟือยในด้านต่างๆ ทั้งนำไปจัดเลี้ยงอาหารกลางวันของบริษัท และกำหนดในสัญญาให้บริษัทจ่ายเงินจำนวนมากหากถูกปลดออกจากบริษัท”

สำหรับตอนจบในภาคแรก นายเกิดโคกำลังถูกทางการรวบรวมหลักฐาน เพื่อจับกุมในข้อหาค้าหุ้นอย่างผิดกฎหมายโดยอาศัยข้อมูลภายใน (Insider Trading)

สำหรับตัวละครหลัก คือ นายเกิดโคนั้นมีความคล้ายกับนายอิวาน โบสกี ยอดนักแก๊งค์ในในตลาดหุ้นสหรัฐฯ ในช่วงประมาณปี 2525 - 2529 และต้องติดคุกเช่นเดียวกับกับนายเกิดโค

แม้ นายบัต ฟอกซ์ จะเป็นพระเอก ส่วนนายเกิดโคเป็นตัวโกง แต่นายเกิดโคกลับได้รับความนิยมจากผู้ชมอย่างล้นหลาม มีบรรดาโบรกเกอร์ได้กล่าวว่าที่ตัดสินใจประกอบอาชีพนี้ เนื่องจากประทับใจกับบทบาทของเกิดโคในภาพยนตร์เรื่องนี้ สำหรับตัวนายไมเคิล ดักลาส แม้ต่อมาได้แสดงบทอื่นๆ มากมาย แต่คนก็จะกล่าวถึงเขาในบทของเกิดโค

ออกจากคุกในสภาพที่เดียวดาย

สำหรับในภาคที่ 2 เป็นการเล่าเรื่องเหตุการณ์ภายหลังจากที่นายเกิดโคติดคุกนานถึง 8 ปี พันโทชอกออกมาเมื่อปี 2544 แทบจะไม่มีคามยิ่งใหญ่หลงเหลืออยู่เลย ต้องเดินทางกลับบ้านเองในสภาพเดียวดาย

แตกต่างจากนักโทษคนอื่นๆ ที่แม้ยากจนแต่มีญาติพี่น้องมารอรับ

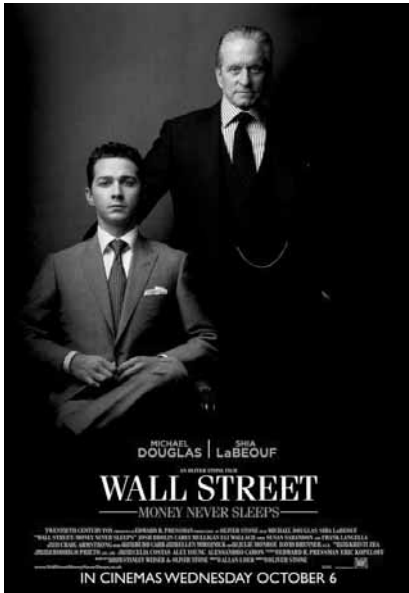
แต่ในอีก 7 ปีต่อมา คือ ปี 2551 ช่วงก่อนเกิดวิกฤติเศรษฐกิจ Subprime นายเกิดโคกลายเป็นชาวเกียวกวาวอีกครั้งหนึ่ง เมื่อได้เขียนหนังสือชื่อ “Is Greed Good” หรือ “ความโลภดีหรือไม่” โดยมีฉากเด่นในภาพยนตร์ ภาคที่ 2 ที่น่าสนใจ คือจากที่นายเกิดโคได้ไปบรรยายที่มหาวิทยาลัย Fordham เพื่อส่งเสริมการขายหนังสือของเขา

เขากล่าวกับผู้ฟังที่เป็นคนวัยหนุ่มสาวว่าในขณะที่พวกคุณยิ้มอย่างมีความสุข แต่พวกคุณยังไม่รู้หรอกว่ากำลังจะกลายเป็นคนรุ่นใหม่ที่เรียกว่า “นินจา” (NINJA Generation) ซึ่งไม่ใช่ นินจาในภาพยนตร์ ซามูไรญี่ปุ่น แต่เป็นนินจาที่ย่อมาจากคำว่า “ไม่มีรายได้ ไม่มีงานทำ ไม่มีทรัพย์สิน” (No Income, No Job, No Assets - NINJA)

นายเกิดโคเห็นว่า การเก็งกำไร เป็นมารดาของความชั่วร้ายทั้งหมด

เขากล่าวว่ามีคนมาถามเพื่อเตือนความจำว่าเขาเคยพูดว่า “ความโลภเป็นสิ่งที่ดี” ซึ่งปัจจุบันได้กลายเป็นคำที่ถูกกฎหมายและได้ยอมรับกันเป็นการทั่วไปแล้ว ทุกคนต่างล้วนมีความโลภ โดยเฉพาะก่อให้เกิดการเก็งกำไร ซึ่งนายเกิดโคเห็นว่าเป็น “มารดาของความชั่วร้ายทั้งหมด” ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจการเงินของสหรัฐฯ พร้อมกับพยากรณ์ล่วงหน้าถึงความหายนะที่กำลังจะมาถึง

ความจริงแล้วบทภาพยนตร์เรื่องนี้เขียนขึ้นภายหลังจากวิกฤติเศรษฐกิจนี้ด้วยคุณภาพ (Subprime) เมื่อปี 2552 ดังนั้นจึงไม่ใช่การพยากรณ์ แต่เป็นการให้อธิบาย

โปสเตอร์ภาพยนตร์ เรื่อง วอลล์สตรีท ภาค 2

ถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นับเป็นอีกมุมมองที่น่าสนใจ โดยการบรรยายในเรื่องที่สลับซับซ้อน ให้กลายเป็นเรื่องเข้าใจง่าย

ทุกคนต่างมีความโลภ อยากรวยทางลัด

ประการแรก ทุกคนต่างมีความโลภอยากรวยทางลัด โดยเฉพาะในภาคอสังหาริมทรัพย์ ทุกคนต่างคาดหวังว่าราคาอสังหาริมทรัพย์จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ พร้อมยกตัวอย่างถึงบาร์เทนเดอร์ที่ไปเก็งกำไรผอนบ้านถึง 3 หลัง โดยไม่ต้องจ่ายเงินดาวน์ ทั้งๆ ที่ตนเองไม่มีกำลังที่จะไปผ่อนส่ง

การที่สถาบันการเงินเหล่านี้ ปล่อยสินเชื่อด้อยคุณภาพแก่บุคคลเหล่านี้ ไม่ได้เป็นพฤติกรรมที่ไร้เหตุผลแต่อย่างใด เนื่องจากเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถผลิภาวะความเสี่ยงไปยังบุคคลอื่นได้โดยผ่านกลไกการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ (Securitization) และเมื่อจำหน่ายตราสารหนี้ออกไปก็สามารถถ่ายโอนความเสี่ยงสินเชื่อด้อยทั้งหมดออกจากงบดุลของสถาบันการเงินไปยังนักลงทุนที่ซื้อตราสารหนี้ก่อนนั้นๆ

วารสารส่งเสริมการลงทุน

นายนายเก็ทโคได้กล่าวไว้ในภาพยนตร์ว่า
ทั่วโลกมีเพียงแค่ 75 คนเท่านั้น
ที่เข้าใจตราสารเหล่านี้อย่างลึกซึ้ง
พร้อมกับกล่าวว่าความหมายที่แท้จริง
ของตราสารเหล่านี้ คือ “อาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง”

ประการที่สอง ภายหลังเหตุการณ์ก่อวินาศกรรมอาคารเวิลด์เทรดเซ็นเตอร์ เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2544 ธนาคารกลางสหรัฐฯ ได้ลดอัตราดอกเบี้ยเหลือเพียงร้อยละ 1 เพื่อกระตุ้นการจับจ่ายใช้สอย ให้ประชาชนลดการออมและก่อหนี้ผูกพันมากขึ้น

เขากล่าวโดยยกตัวอย่างว่า บิตามารดาของผู้เข้าฟังบรรยาย ได้เอาบ้านเรือนของตนเอง ซึ่งเดิมจำนองไว้ในราคา 200,000 เหรียญสหรัฐฯ ไปรีไฟแนนซ์เพื่อเพิ่มวงเงินหนี้เป็น 250,000 เหรียญสหรัฐฯ แล้วเอาเงินที่ได้เพิ่มขึ้น 50,000 เหรียญสหรัฐฯ ไปใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย เช่น ซื้อโทรทัศน์จอพลาสมา โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ รถยนต์แบบหรูหรามีราคาแพง ฯลฯ รวมถึงคิดจะซื้อบ้านหลังที่สองอีกด้วย

ประการที่สาม ระบบการเงินได้พัฒนานวัตกรรม เกี่ยวกับตราสารทางการเงินใหม่ๆ มากมาย เป็นต้นว่า Collateralized Mortgage Obligation (CMO), Collateralized Debt Obligations (CDO), Structured Investment Vehicle (SIV), Mortgage-Backed Securities (MBS) ฯลฯ

ปัญหาสำคัญของตราสารเหล่านี้ คือมีความสลับซับซ้อนมาก ทำให้ยากในการประเมินความเสี่ยง ขณะเดียวกันมีการซื้อ

ตราสารเหล่านี้โดยปราศจากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินความเสี่ยงนั้นๆ โดยนายเก็ทโคได้กล่าวไว้ในภาพยนตร์ว่าทั่วโลกมีเพียงแค่ 75 คนเท่านั้น ที่เข้าใจตราสารเหล่านี้อย่างลึกซึ้ง พร้อมกับกล่าวว่าความหมายที่แท้จริงของตราสารเหล่านี้ คือ “อาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง” (Weapons of Mass Destruction - WMD)

วิจารณ์ธนาคารฉ้อฉลระดับ สาธยาย

ประการที่สี่ ภาคบริการทางการเงินซึ่งความจริงแล้วเป็นเพียงการอำนวยความสะดวกเท่านั้น โดยเป็นธุรกิจที่หมุนเงินไปมา ไม่ได้ผลิตสินค้าเป็นรูปธรรมแต่อย่างใด แต่กลับเป็นภาคธุรกิจที่มีกำไรในปี 2550 เป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 40 ของกำไรของบริษัททั้งหมดในสหรัฐฯ

ความเสี่ยงของระบบธนาคารที่เพิ่มสูงขึ้นมากในระยะหลัง โดยธนาคารมองเห็นว่าผู้บริหารกองทุน Hedge Fund ที่ทำธุรกิจเก็งกำไรแบบมีความเสี่ยงสูง สร้างรายได้มากมายถึง 50 - 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขณะที่ชีวิตของตนเองกลับน่าเบื่อเนื่องจากทำธุรกิจแบบความเสี่ยงต่ำ ก่อให้เกิดความโลภอยากทำธุรกิจแบบมีความเสี่ยงสูง เพื่อให้ร่ำรวยเช่นเดียวกันบ้าง

จากทัศนคติข้างต้น ธนาคารได้เริ่มนำเงินฝากของประชาชนไปลงทุนเก็งกำไรในด้านต่างๆ แทนที่จะนำมาปล่อยสินเชื่อ ทำให้มีอัตราหนี้สินต่อส่วนผู้ถือหุ้นของธนาคารเพิ่มสูงมากถึง 40 - 50 เท่าของ

เป็นรูปแบบการดำเนินธุรกิจ
ที่ล้มละลาย ซึ่งเป็นพิษ
เป็นอันตราย
และได้แพร่กระจายไปทั่วโลก

เงินทุนของตนเอง โดยนายเก็คโคเรียกขานว่าเป็นระบบ “ธนาคารที่ฉีดยากระตุ้นประเภทสเตอรอยด์” (Steroid Banking)

จากประเด็นดังกล่าวข้างต้น เขาจึงเห็นว่าระบบเศรษฐกิจการเงินข้างต้นเป็นรูปแบบการดำเนินธุรกิจที่ล้มละลาย (Bankrupt Business Model) ซึ่งเป็นพิษ เป็นอันตราย และได้แพร่กระจายไปทั่วโลก เปรียบเสมือนกับการแพร่กระจายของเซลล์มะเร็ง ซึ่งเป็นโรคภัยไข้เจ็บที่เราจำเป็นต้องร่วมมือกันกำจัดออกไป สำหรับวิธีการกำจัดโรคภัยนี้มี 3 คำเท่านั้น คือ “Buy My Book” หรือ “ซื้อหนังสือของผม”

วิกฤติการณ์ของบริษัท Keller Zabel Investments

สำหรับพระรองในภาพยนตร์เรื่องนี้ คือ เจค มัวร์ รับบทโดยนายไซอา ลาบฟ์ เป็นวาณิชธนกรในบริษัทวาณิชธนกิจ Keller Zabel Investments โดยเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านพลังงานทดแทน และเป็นแฟนกับวินนี่ (แคร์รี่ มัลลิแกน) ลูกสาวของเก็คโค

บริษัทวาณิชธนกิจ Keller Zabel Investments อยู่ในภาวะใกล้ล้มละลายเนื่องจากถือสินทรัพย์ที่เรียกว่า “ตราสารหนี้ด้อยคุณภาพที่เป็นพิษ” จำนวนมาก ซึ่งตราสารเหล่านี้ไม่ปรากฏในงบการเงินแต่อย่างใด ซึ่งว่าไปแล้วบริษัทแห่งนี้มีความคล้ายกับบริษัทวาณิชธนกิจ Bear Stearns

ซึ่งล้มลงก่อนหน้าเกิดวิกฤติ Subprime ไม่นานนัก

นายหลุยส์ ซาเบล ผู้บริหารของบริษัทแห่งนี้ ต้องไปประชุมหารือกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ผู้ว่าการธนาคารกลางสหรัฐฯ สาขานิวยอร์ก และผู้บริหารของสถาบันการเงินชั้นนำ ณ ธนาคารกลางสหรัฐฯ สาขานิวยอร์ก เพื่อร้องขอความช่วยเหลือเพื่อพยุงกิจการเอาไว้ มิฉะนั้นจะส่งผลกระทบต่อทำให้พนักงานของบริษัทจำนวนมากถึง 15,000 คน ต้องตกงาน

แต่การขอความช่วยเหลือในการประชุมครั้งนั้นได้ถูกขัดขวางโดย คือ นายเบิร์ตตัน เจมส์ หุ้นส่วนคนหนึ่งในบริษัทวาณิชธนกิจ

ขายหุ้นอย่างลับๆ เอาไว้ล่วงหน้าจำนวนมากในราคาสูง ภายใต้กองทุนลับชื่อ Locust Fund ที่ตั้งอยู่ที่หมู่เกาะเคย์แมน

Churchill Schwartz แสดงโดยจอช โบรลิน โดยนายเบิร์ตตันนับเป็นบุคคลสำคัญ ที่ในอดีตอยู่เบื้องหลังในการนำหลักฐานไปให้ทางการ จนทำให้นายเก็คโคต้องเข้าคุก โดยมีลักษณะสุขุมเยือกเย็นกว่านายเก็คโค ขณะเดียวกันก็มีความทะเยอทะยานสูง ต้องการจะทำกำไรมากที่สุด ไม่ว่าหุ้นจะขึ้นหรือลงก็ตาม

ในด้านตัวละครแล้ว นายเบิร์ตตันมีบุคลิกคล้ายกับผู้บริหารสำคัญของธนาคารเจพีมอร์แกนเชส แต่ลักษณะของรูปแบบธุรกิจของบริษัทวาณิชธนกิจ Churchill Schwartz คล้ายกับบริษัทโกลด์แมนแซกค์

สร้างกำไร ไม่ว่าหุ้นจะขึ้นหรือลง

นายเบิร์ตตันได้พยายามกีดขวางทางการไม่ให้ช่วยเหลือบริษัทวาณิชธนกิจ Keller Zabel Investments โดยอ้างว่าจะก่อให้เกิดปัญหาในด้าน Moral Hazard ซึ่งจะทำให้ทางการต้องช่วยเหลือสถาบันการเงินอื่นๆ ติดตามมา เนื่องจากเหตุผลหลายประการ

ประการแรก ต้องการสร้างกำไรจากการล่มสลายของบริษัท Keller Zabel Investments โดยเป็นผู้ปล่อยข่าวลือเกี่ยวกับบริษัทแห่งนี้ พร้อมกับได้ขายหุ้นบริษัท Keller Zabel Investments อย่างลับๆ เอาไว้ล่วงหน้าจำนวนมากในราคาสูง ภายใต้กองทุนลับชื่อ Locust Fund ที่ตั้งอยู่ที่หมู่เกาะเคย์แมน โดยเป็นกองทุนของส่วนตัว ไม่เกี่ยวกับบริษัทวาณิชธนกิจ Churchill Schwartz แต่อย่างใด ทั้งนี้ ได้เสนอซื้อหุ้นบริษัท Keller Zabel

Investments ในราคาต่ำเพียง 2 เหรียญสหรัฐฯ จากราคาหุ้นเดิมในเดือนก่อนหน้าที่สูงถึง 79 เหรียญสหรัฐฯ ในที่สุดตกลงกันได้ที่ราคา 3 เหรียญสหรัฐฯ

ประการที่สอง เพื่อล้างแค้นที่เมื่อ 8 ปีก่อนหน้านี้ บริษัททวานิชธนกิจ Churchill Schwartz ของนายเบิร์ตตันประสบปัญหาจากฟองสบู่แตกของหุ้นดอทคอม (Dot-com Bubble) ต้องไปขอรับความช่วยเหลือจากสถาบันการเงินต่างๆ ซึ่งได้ร่วมมือช่วยเหลือสถาบันการเงินละ 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ แต่บริษัททวานิชธนกิจ Keller Zabel Investments ปฏิเสธที่จะร่วมมือด้วยในครั้งนั้น

ร่วมมือกันโค่นนายเบิร์ตตัน เพื่อชำระแค้น

นายซาเบลผู้บริหารของบริษัททวานิชธนกิจ Keller Zabel Investments ถูกบีบบังคับให้ฆ่าตัวตาย ภายหลังเสียชีวิตไม่นานนัก เกิดวิกฤติเศรษฐกิจ Subprime และราคาหุ้นตกต่ำลงมาก แต่แทนที่นายเบิร์ตตันซึ่งเคยขัดขวางการให้ความช่วยเหลือแก่บริษัท Keller Zabel Investments โดยอ้างเหตุผล Moral Hazard ในครั้งนี้กลับร้องขอรับความช่วยเหลือจากทางการเสียเอง

นายเบิร์ตตันได้อ้างเหตุผลในการขอรับความช่วยเหลือว่า สถาบันการเงินเหล่านี้ใหญ่เกินกว่าที่จะปล่อยให้ล้ม และรัฐบาลจำเป็นต้องฟื้นฟูความเชื่อมั่นในระบบการเงินของประเทศโดยเร็ว โดยหากไม่ช่วยเหลือเพื่อให้เลือดหยุดไหลแล้ว สถาบันการเงินครึ่งหนึ่งที่ร่วมประชุมจะล้มลงภายใน 3 วัน และจะล้มลงเกือบทั้งหมดภายใน 5 วัน ซึ่งรัฐบาลและธนาคารกลางจำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือมากเป็นประวัติการณ์ เป็นเงินหลายร้อยพันล้านเหรียญสหรัฐฯ

ในที่สุดนายเก็คโคและนายมัวร์ได้ร่วมมือกันโค่นนายเบิร์ตตันเพื่อชำระแค้น โดยทำการค้นคว้าข้อมูลและเปิดเผยความชั่วร้ายผ่านเว็บไซต์ Frozen Truth ของลูกสาว

นายเก็คโค ว่าทำการค้าหุ้นอย่างลับๆ อย่างผิดกฎหมายผ่าน Locust Fund ซึ่งเป็นบัญชีของตนเอง ซึ่งนายเบิร์ตตันเห็นว่าเป็นเว็บไซต์ไม่มีชื่อเสียง ทำอะไรเขาไม่ได้

การเปิดเผยข้อมูลได้ทำให้นายเบิร์ตตันถูกปลดออกจากบริษัท แม้ว่าจะมีความรู้ความสามารถสร้างกำไรแก่บริษัทมากมาย นอกจากนี้ ยังถูกทางการสอบสวนเพื่อดำเนินคดีในข้อหาผิดกฎหมายหลายคดีอีกด้วย ทั้งผิดกฎหมายหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ในด้านการปั่นหุ้น และผิดกฎหมายในด้านหนีภาษี

สำหรับในตอนจบ นายเก็คโคซึ่งเมื่อครั้งร่ำรวย ได้ฝากเงินอย่างลับๆ ไว้ในธนาคารสวิสเซอร์แลนด์ 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สำหรับลูกสาว แต่เมื่อสถานการณ์บีบบังคับได้นำเงินนี้มาเป็นของตนเอง จากนั้นก่อตั้งบริษัทการเงินขึ้นที่กรุงลอนดอน และเล่นหุ้นแบบเก็งกำไรว่าตลาดหุ้นจะตกต่ำในเวลาไม่นานนัก เขามีรายได้เพิ่มขึ้นมากกว่า 1,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ จึงแบ่งเงิน 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ มาใช้คืนให้แก่ลูกสาวและสามี ที่ตั้งใจจะนำเงินนี้ไปสนับสนุนโครงการวิจัยและพัฒนาพลังงานนิวเคลียร์แบบฟิวชั่น

สอนบทเรียนสำคัญหลายประการ

ภาพยนตร์เรื่อง วอลล์สตรีท ทั้ง 2 ภาค ได้สอนบทเรียนหลายประการ ดังนี้

ประการแรก การเปิดเผยความชั่วร้ายทางอินเทอร์เน็ตนั้น แม้ผ่านเว็บไซต์ขนาดเล็กที่ดูผิวเผินยังไม่มีชื่อเสียงติดตลาดก็ตาม แต่สามารถเผยแพร่ข้อมูลอย่างรวดเร็วจนเราคาดไม่ถึง

บางครั้งคุณอาจเป็นเพียงสถาบันที่แห่งเดียวที่จะมีเวลาว่างให้คิดไตร่ตรอง และก่อให้เกิดสติสัมปชัญญะขึ้น

นายเบิร์ตตัน เจมส์ คุนส์ ส่วนในบริษัททวานิชธนกิจ Churchill Schwartz คู่ปรับคนสำคัญของนายเก็คโค

ประการที่สอง ผู้ฉลาดสามารถทำอะไรได้เสมอ ไม่ว่าราคาหุ้นจะขึ้นหรือลงก็ตาม ขณะที่บรรดาผู้รู้่น้อยก็就会被เอาเปรียบวันยังค่ำ หรือที่ตรงกับสุภาษิตไทยที่ว่า “คนโง่ย่อมเป็นเหยื่อของคนฉลาด”

ประการที่สาม การเก็งกำไรในตลาดหุ้นนั้น ข้อมูลภายในนับเป็นปัจจัยสำคัญ โดยนายเก็คโคได้กล่าวว่า “สินค้าที่มีมูลค่าสูงที่สุด คือ ข้อมูลข่าวสาร”

ประการที่สี่ การซื้อขายหลักทรัพย์โดยใช้ข้อมูลภายใน ถือเป็นอาชญากรรมถึงขั้นติดคุกได้

ประการที่ห้า การติดคุก ก็ไม่ได้เลวร้ายเสมอไป นายเก็คโคกล่าวว่า มีหลายสิ่งหลายอย่างที่เราเรียนรู้จากคุก ต้องขอขอบคุณคนที่ส่งเข้าไป กล่าวคือ การเรียนรู้ว่าเงินไม่ใช่สินทรัพย์สำคัญที่สุดในชีวิต แต่เป็นเวลาของเราที่กำลังจะหมดไป และการที่เขากลายเป็นคนฉลาดหลักแหลมสามารถพยากรณ์ถึงวิกฤติการณ์ทางการเงินที่กำลังจะมาถึงนั้น สาเหตุหนึ่งอาจจะมาจากที่ติดคุกเป็นเวลานาน

บางทีคุณอาจเป็นเพียงสถานที่แห่งเดียวเท่านั้นที่จะมีเวลาว่างให้นึกคิดไตร่ตรอง และก่อให้เกิดสติสัมปชัญญะขึ้น เมื่อมองผ่านกรงขังออกไปภายนอกแล้ว อาจมีคำถามตนเองว่า “คนอยู่นอกคุคนั้น มันบ้าหรือเปล่า”

กิจการบีโอไอ

ใช้แรงงานต่างชาติไร้ฝีมือได้หรือ

ทุกประเทศมีแรงงานสองจำพวก พวกหนึ่งเป็นแรงงานไร้ฝีมือ อีกพวกหนึ่งเป็นแรงงานมีฝีมือหรือผู้เชี่ยวชาญ ขณะที่ปัจจุบันมีการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศมากขึ้น กลายเป็นแรงงานต่างชาติ ในอีกประเทศหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นแรงงานต่างชาติไร้ฝีมือ หรือแรงงานต่างชาติมีฝีมือก็ได้

โดยส่วนใหญ่เป็นการเคลื่อนย้ายแรงงานจากประเทศกำลังพัฒนาไปยังประเทศพัฒนาแล้ว หรือจากประเทศด้อยพัฒนาไปยังประเทศกำลังพัฒนา ในทางกลับกันประเทศกำลังพัฒนา และประเทศด้อยพัฒนาก็ต้องการนำเข้าผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศมาสนับสนุนการพัฒนา ส่งผลต่อสถานการณ์แรงงานในประเทศไทยและต่างประเทศ หากเป็นแรงงานต่างชาติไร้ฝีมือที่เข้ามาทำงาน ในกิจการบีโอไอในประเทศไทยจะทำได้หรือไม่

สถานการณ์แรงงานในประเทศไทย

เศรษฐกิจไทยฟื้นตัวมากในช่วงปลายปี 2552 มีการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น ปัญหาการว่างงานคลี่คลายลง อัตราการว่างงานเหลือเพียงร้อยละ 1

รายงานของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เมื่อต้นปี 2553 สรุปว่า ประเทศไทยมีแนวโน้มขาดแคลนแรงงานใน 5 - 10 ปีข้างหน้า เนื่องจากเข้าสู่ภาวะสังคมผู้สูงอายุอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้กำลังคนในวัยทำงาน (กลุ่มอายุ 25 - 39 ปี) มีสัดส่วนลดลง ขณะที่กลุ่มอายุ 45 - 59 ปี จะทยอยเกษียณอายุ

ปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาขาดแคลนแรงงานพื้นฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงงานในอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อาหารและยานยนต์ เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจถดถอยช่วงปลายปี 2551 ต่อเนื่องถึงต้นปี 2552 ลูกจ้างส่วนหนึ่งถูกเลิกจ้าง ภายหลังเมื่อสถานการณ์ดีขึ้น ลูกจ้างบางส่วนที่ถูกเลิกจ้างไม่กลับมาทำงานอุตสาหกรรม แต่ย้ายไปสู่ภาคเกษตรกรรม หรือประกอบธุรกิจส่วนตัว

สถานการณ์การจ้างแรงงานต่างชาติไร้ฝีมือของประเทศไทย

นโยบายแรงงานต่างชาติไร้ฝีมือมีตั้งแต่ก่อนปี 2544 โดยมีการผ่อนผันให้แรงงานต่างชาติไร้ฝีมือทำงานได้ในบางกิจการ บางพื้นที่ ด้วยการขึ้นทะเบียน จัดทำบันทึกความเข้าใจด้วยการจ้างงานกับประเทศเพื่อนบ้าน (ลาวปี 2545 กัมพูชาปี 2546 และพม่าปี 2546) รวมถึงการพิสูจน์สัญชาติแรงงานเพื่อออกเอกสารรับรองให้ได้สถานะเข้าเมืองถูกกฎหมาย

ปัจจุบันคาดว่า มีแรงงานต่างชาติไร้ฝีมือทั้งถูกและผิดกฎหมายประมาณ 2.5 ล้านคน โดยมีแรงงานต่างชาติไร้ฝีมืออีก 1.5 ล้านคน ยังไม่ดำเนินการจดทะเบียน ส่วนที่จดทะเบียนแล้วเป็นแรงงานสัญชาติพม่าสัดส่วนร้อยละ 74 กัมพูชาร้อยละ 14 และลาวร้อยละ 12

สถานการณ์การจ้างแรงงานต่างชาติในประเทศไทย

ญี่ปุ่น ยินดีรับแรงงานต่างชาติที่มีทักษะ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี ขณะที่ลังเลในการรับแรงงานต่างชาติที่ไร้ทักษะ ด้วยเกรงว่าวิสาหกิจจะไม่ปรับปรุงประสิทธิภาพเครื่องจักรเพื่อประหยัดพลังงาน

รายงานของสภาพัฒนาฯ สรุปว่า
ประเทศไทยมีแนวโน้มขาดแคลนแรงงาน
ในอนาคต 5 - 10 ปีข้างหน้า
เนื่องจากเข้าสู่ภาวะสังคมผู้สูงอายุอย่างรวดเร็ว
ส่งผลให้กำลังคนในวัยทำงานมีสัดส่วนลดลง

ไม่ปรับปรุงสภาพการทำงานเพื่อชักจูงคนญี่ปุ่นมาทำงาน ไม่พัฒนานวัตกรรมไปสู่ธุรกิจที่มีส่วนต่างกำไรสูง และใช้แรงงานไร้ทักษะลดลง รวมทั้งไม่ปรับปรุงเพื่อสร้างโอกาสการทำงานแก่ผู้สูงอายุ

เกาหลีใต้ อนุญาตให้จ้างแรงงานต่างชาติมีฝีมืออย่างถูกกฎหมาย 7 กลุ่มคือ อาจารย์ ผู้สอนภาษาต่างประเทศ นักวิจัย ผู้ให้การฝึกอบรมทางเทคโนโลยี นักศิลปะ และบันเทิง และผู้เกี่ยวข้องกับกิจกรรมพิเศษ

สำหรับแรงงานต่างชาติไร้ฝีมือ ปี 2546 มีกฎหมายผ่อนคลายการจ้างงาน คือ Act Concerning the Employment Permit for Migrant Workers หรือเรียกว่า กฎหมาย Employment Permit System (EPS) ให้ธุรกิจสามารถจ้างแรงงานต่างชาติไร้ทักษะได้ หากกระทรวงแรงงานเห็นชอบ โดยให้ครั้งละไม่เกิน 1 ปี แต่สามารถขยายได้ถึง 3 ปี ซึ่งจะอนุญาตเพื่อการทำงานในอุตสาหกรรม การผลิต เพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ ภัตตาคาร บริการทำความสะอาด บริการสวัสดิการสังคม บริการสนับสนุนธุรกิจ พยาบาล และแม่บ้าน โดยมีสิทธิ์เท่ากับแรงงานเกาหลีใต้ทุกกรณี

สิงคโปร์ ส่งเสริมให้คนสิงคโปร์ทำงานเพิ่มขึ้น โดยเพิ่มอายุการเกษียณจาก 55 ปี

เป็น 60 ปีในปี 2536 และเป็น 63 ปีในปี 2542 ก่อตั้ง Skills Development Fund สนับสนุนทั้งผู้ที่ไม่ได้ทำงาน หรือเกษียณแล้วที่ต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานอีกครั้งหนึ่ง อีกทั้งส่งเสริมให้บริษัทจ้างงานแม่บ้าน และผู้สูงอายุชาวสิงคโปร์ในลักษณะพาร์ทไทม์

ปัจจุบันแรงงานต่างชาติในสิงคโปร์มีสัดส่วนถึงเกือบ 1 ใน 3 ของการจ้างงาน จนกระทั่งเดือนกุมภาพันธ์ 2553 รัฐบาลได้ประกาศแผนบริหารจัดการ เกี่ยวกับการพึ่งพาแรงงานต่างด้าว (Managing our Dependence on Foreign Workers) เพื่อรักษาสมดุล โดยต้องไม่มีแรงงานต่างชาติไร้ฝีมือจำนวนมากเกินไป มิฉะนั้นอาจทำให้ธุรกิจไม่ตื่นตัว ยกระดับกิจการของตนเอง รวมถึงไม่พัฒนาทักษะบุคลากรไปสู่ธุรกิจที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น ส่งผลกระทบระยะยาว

รัฐบาลสิงคโปร์ใช้กลไกตลาด และ วัฏจักรเศรษฐกิจกำหนดจำนวนแรงงานต่างชาติไร้ฝีมือ มีการเก็บค่าธรรมเนียมการใช้แรงงานต่างชาติไร้ฝีมือ และจะค่อยๆ เพิ่มอัตราค่าธรรมเนียม โดยจะประกาศล่วงหน้า

ผลดี ของการใช้
แรงงานต่างชาติไร้ฝีมือ
เป็นทางเลือกในการสร้าง
ความสามารถใน
การแข่งขันระยะสั้น
ผลเสีย เกิดการแย่งงานอาจนำ
มาซึ่งปัญหาอาชญากรรม
และความมั่นคงของประเทศ

มาเลเซีย มีกฎระเบียบเข้มงวดบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2552 เป็นต้นมา กำหนดให้ธุรกิจต้องประกาศตำแหน่งงานว่างก่อน 2 เดือน เพื่อรับสมัครชาวมาเลเซีย ก่อน หากไม่มีผู้สมัครจึงจะจ้างแรงงานต่างชาติไร้ฝีมือได้ โดยจะมีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการใช้แรงงานต่างชาติไร้ฝีมือ และมีเงื่อนไขการทำงาน เช่น ต้องจ้างแรงงานต่างชาติไม่เกินจำนวนแรงงานมาเลเซีย เป็นต้น

ผลดี-ผลเสียของการใช้แรงงานต่างชาติไร้ฝีมือของไทย

ผลดี เป็นทางเลือกในการสร้างความสามารถในการแข่งขันระยะสั้น ด้วยค่าแรงงานไม่สูงนัก ก่อนพัฒนาสู่ธุรกิจที่ใช้แรงงานมีทักษะ และมีฝีมือมากขึ้น โดยไม่ส่งผลกระทบต่อการทำงานคนไทย เนื่องจากอัตราการว่างงานค่อนข้างต่ำ

ผลเสีย เกิดการแย่งงาน อุพทานแรงงานเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ค่าจ้างแรงงานไทยลดลง อีกทั้งอาจนำมาซึ่งปัญหาอาชญากรรม และความมั่นคงของประเทศ รวมถึงภาวการณ์คลั่งด้านบริการสาธารณสุข และยังมีผลกระทบเรื่องลูกหลานแรงงานต่างชาติที่เกิด และเติบโตในประเทศไทยที่เข้าเรียน และได้รับบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานต่างๆ

นิยามของงานกรรมกร

บัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ พ.ศ. 2522 (1) งานกรรมกร แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2548 ไม่ใช่บังคับแก่คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ภายใต้ข้อตกลงว่าด้วยการจ้างแรงงานระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งชาติอื่น และคนต่างด้าวที่ได้รับการกำหนดสถานะให้เป็นคนเข้าเมืองโดยชอบด้วยกฎหมาย และมีใบสำคัญถิ่นที่อยู่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

นอกจากนั้น กรมการจัดหางานได้มีหนังสือลงวันที่ 4 กันยายน 2552 ที่ความ "งานกรรมกร" ว่า ไม่มีนิยามในกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว จึงนำความหมายทั่วไปตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 มาพิจารณา โดยให้ความหมายว่า คนงาน ลูกจ้างที่ใช้แรงงาน จำพวกที่ไม่ใช่ทาส อีกทั้งศัพท์แรงงานก็ให้นิยามว่า ผู้ทำงานใช้กำลังกายมากกว่ากำลังความคิดและฝีมือ

ดังนั้น พนักงานผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ หรือในอุตสาหกรรมอื่นๆ ที่มีทักษะและความสามารถเฉพาะ จึงไม่เข้าข่ายที่จะอนุญาตให้แรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานภายใต้ข้อตกลงข้างต้น

ช่างฝีมือและผู้ชำนาญการตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุน

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ที่มีบีโอไอเป็นหน่วยงานรองรับกฎหมายฉบับนี้ ตามมาตรา 25 กล่าวถึงเฉพาะช่างฝีมือ และผู้ชำนาญการในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากบีโอไอ จะสามารถปฏิบัติงานตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ตามจำนวน และกำหนดเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักรที่บีโอไอกำหนด แม้ว่าเกินอัตรา จำนวน หรือระยะเวลาตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง โดยมีมาตรา 26 กำหนดกรณีการทำงานเฉพาะตำแหน่งหน้าที่การงาน ที่คณะกรรมการส่งเสริมฯ ให้ความเห็นชอบ ตลอดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร

กฎหมายส่งเสริมฯ ไม่ได้ให้นิยามของช่างฝีมือ และผู้ชำนาญการไว้ แต่เป็นบุคลากรต่างชาติระดับที่มีความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญ จึงเป็นกลุ่มเฉพาะไม่ใช่แรงงานต่างชาติไร้ฝีมือ

กิจการบีโอไอมีแรงงานต่างชาติไร้ฝีมือได้หรือไม่

แรงงานต่างชาติไร้ฝีมือไม่เข้าข่ายช่างฝีมือ และผู้ชำนาญการตามบทบัญญัติของกฎหมายส่งเสริมฯ อีกทั้งหากเป็นการ

เพื่อลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานระดับปฏิบัติการ ในภาคอุตสาหกรรม อนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือในโครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ได้

ทำงานในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ หรือ อุตสาหกรรมอื่นที่ต้องใช้ทักษะเฉพาะก็ไม่สามารถนำข้อตกลงว่าด้วยการจ้างแรงงานระหว่างประเทศไทยกับพม่า กัมพูชา และลาว ที่ได้รับยกเว้นให้คนต่างด้าวทำได้นั้นมาใช้

อย่างไรก็ตาม เพื่อลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานระดับปฏิบัติการในภาคอุตสาหกรรมของโครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ประกาศปีโอไอที่ ป. 4/2553 ลงวันที่ 8 ตุลาคม 2553 เรื่อง การอนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือในโครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ที่อาศัยอำนาจตาม มาตรา 11 มาตรา 16 และมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมฯ จึงประกาศหลักเกณฑ์ 6 ข้อ ดังนี้

1. ต้องเป็นบริษัทที่ลงทุนในประเทศไทยมากกว่า 20 ปี มีสินทรัพย์รวมมากกว่า 10,000 ล้านบาท และจ้างงานรวมมากกว่า 10,000 คน
2. ต้องเป็นโครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ อยู่เต็มสิ้นสุดการได้รับสิทธิประโยชน์ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลแล้ว และจำเป็นต้องจ้างแรงงานเพิ่มในโครงการ โดยปีโอไอจะอนุญาตให้จ้างแรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือได้ไม่เกินร้อยละ 15 ของจำนวนคนงานที่จ้างเพิ่มในโครงการนั้น

3. ต้องเป็นกิจการอุตสาหกรรมเท่านั้น ไม่ครอบคลุมธุรกิจเกษตรกรรม และธุรกิจบริการ

4. ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย และระเบียบเกี่ยวกับการใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือในด้านต่างๆ ของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

5. ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ปีโอไอกำหนด และต้องยื่นขออนุญาตต่อปีโอไอก่อนการใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือในโครงการ

6. หลักเกณฑ์ข้างต้นเป็นแนวทางการพิจารณาอนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือ ทั้งนี้ปีโอไออาจประกาศยกเลิกหรือปรับลดจำนวนแรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือได้ตามความเหมาะสม เมื่อหมดความจำเป็นหรือสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป

ดังนั้น กิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ สามารถจ้างแรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือได้ หากเข้าหลักเกณฑ์ข้างต้นทั้งหมด และมาตรการตามประกาศให้ใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือในโครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ นี้ น่าจะบรรเทาปัญหาแรงงานที่เกิดขึ้นได้บ้าง

คิดถึง การลงทุน

คิดถึง ปีโอไอ

ผู้ใดก็ตามที่ลงทุนในประเทศไทย ไม่มีใครที่ไม่รู้จักปีโอไอ เนื่องจาก ปีโอไอเป็นหน่วยงานที่ให้การส่งเสริมการลงทุนแก่ผู้ประกอบการซึ่งจะเข้ามาดำเนินการในราชอาณาจักร โดยให้สิทธิและประโยชน์โดยตรงต่อนักลงทุน

ปัจจุบันการส่งเสริมการลงทุนอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 เคยมีการแก้ไข 2 ครั้ง คือ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 และพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544 กฎหมายส่งเสริมการลงทุน เป็นกฎหมายหลักที่กำหนดในเรื่องการให้สิทธิ

นักลงทุนไม่ว่าใครก็ตาม
ย่อมต้องรักปีโอไอ
อย่างแน่นอน

และประโยชน์แก่ผู้ลงทุน และอำนวยความสะดวกให้แก่นักลงทุน เพื่อกระตุ้นให้เกิดการลงทุนทางเศรษฐกิจ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

กฎหมายส่งเสริมการลงทุนให้สิทธิประโยชน์ 2 กลุ่ม อันได้แก่

กลุ่มที่ 1 สิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากร

กลุ่มที่ 2 ที่ไม่เกี่ยวกับภาษีอากร ตลอดจนหลักประกันและความคุ้มครองให้กับนักลงทุน โดยปีโอไอเป็นหน่วยงานหลักของรัฐบาลที่รับผิดชอบ ในด้านการดำเนินงานและชักจูงการลงทุน โดยมีการนำเสนอนโยบายการส่งเสริมการลงทุนให้แก่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ออกกฎ ระเบียบ และวิธีปฏิบัติต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนในการขอรับการส่งเสริมการลงทุน รวมถึงการจัดกิจกรรมส่งเสริมการลงทุน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการลงทุนเพิ่มมากขึ้น

อำนาจและหน้าที่

ปีโอไอได้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน สามารถอนุมัติการให้สิทธิประโยชน์ต่างๆ ทั้งในด้านการยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรและอื่นๆ เช่น การให้หลักประกันแก่

กฎหมายส่งเสริมการลงทุน
ให้สิทธิประโยชน์ 2 กลุ่ม ได้แก่
สิทธิและประโยชน์
ที่เกี่ยวกับภาษีอากร
และที่ไม่เกี่ยวกับภาษีอากร

โครงการลงทุนต่างๆ ที่มีคุณสมบัติตามเป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ นอกเหนือจากสิทธิประโยชน์ดังกล่าวแล้ว ปีโอไอยังให้บริการด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจ แก่นักลงทุนและผู้สนใจ ตั้งแต่การให้คำแนะนำแก่นักลงทุน ในขั้นตอนขอรับการส่งเสริมฯ และการขอใบอนุญาตต่างๆ การหาผู้ร่วมลงทุน ตลอดจนช่วยเหลือนักลงทุนไทยที่สนใจลงทุนในต่างประเทศ โดยมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(2) ดำเนินการโฆษณาเผยแพร่ บรรยายการการลงทุน และชักจูงให้มีการ ลงทุนในกิจการที่สำคัญและเป็นประโยชน์ ในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง ของประเทศ

(3) จัดให้มีศูนย์บริการลงทุนสำหรับผู้สนใจลงทุนและผู้ลงทุน ในการจัดให้ได้มา ซึ่งการอนุญาตและการให้ใช้บริการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการลงทุน ซึ่งรวมถึงการอำนวยความสะดวก และให้ความช่วยเหลือแก่ ผู้สนใจลงทุนในการเตรียมโครงการลงทุน การหาผู้ร่วมลงทุน และการดำเนินการ ตามโครงการลงทุน

(4) วิเคราะห์โครงการขอรับการ ส่งเสริมฯ ตรวจสอบและควบคุม ตลอดจน ประเมินผลการลงทุนตามโครงการที่ได้รับ การส่งเสริมฯ

(5) ศึกษาค้นคว้าหาช่องทางในการลงทุน จัดทำรายงานความเหมาะสมของการลงทุน และวางแผนส่งเสริมการลงทุน

(6) ศึกษา และรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในราชอาณาจักร

การบริหารงานภายใต้พระราชบัญญัติ ส่งเสริมการลงทุน อยู่ในรูปแบบของ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน โดยมี

นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน และประกอบด้วยรัฐมนตรีเศรษฐกิจ ข้าราชการระดับสูง ตัวแทนจากองค์กรเอกชนชั้นนำและ นักวิชาการ เป็นคณะกรรมการและที่ปรึกษา ซึ่งได้แก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง อุตสาหกรรมเป็นรองประธาน ผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกิน 10 คน ซึ่งนายกรัฐมนตรี แต่งตั้งเป็นกรรมการ กับมีเลขาธิการเป็น กรรมการและเลขานุการ นายกรัฐมนตรี อาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกไม่เกิน 5 คน เป็นที่ปรึกษาได้ โดยกรรมการหรือที่ปรึกษาจะอยู่ในตำแหน่งคราวละ 2 ปี อย่างไรก็ตามการบริหารงานภายในปีโอไอ มีเลขาธิการเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

ทั้งนี้หน่วยงานปีโอไอ จะขึ้นตรงต่อ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม โดยมีเลขาธิการ เป็นหัวหน้าส่วนราชการ ประกอบด้วย ข้าราชการพลเรือนสามัญ อื่นๆ เพื่อดูแลงานด้านการส่งเสริมการลงทุนต่างๆ

สำหรับโครงการที่ให้การส่งเสริมการลงทุนนั้น ปีโอไอจะให้การส่งเสริมฯ ในโครงการต่างๆ ดังนี้

- สร้างเสริมประสิทธิภาพทาง อุตสาหกรรมและเทคโนโลยีแก่ ประเทศไทย

- ใช้ทรัพยากรภายในประเทศ
- ก่อให้เกิดโอกาสการสร้างงาน
- พัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐานและ อุตสาหกรรมสนับสนุน
- ก่อให้เกิดการสงวน และ/หรือ แสวงหาเงินตราต่างประเทศ
- ก่อให้เกิดพัฒนาการทางเศรษฐกิจ ในส่วนภูมิภาค
- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
- ลดปัญหาสิ่งแวดล้อม

อย่างไรก็ตาม เกณฑ์การกำหนดให้ ส่งเสริมการลงทุนนั้น กิจการใดที่คณะกรรมการฯ จะพึงให้การส่งเสริมการลงทุนได้ ต้องเป็นกิจการที่สำคัญและเป็นประโยชน์ ในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง ของประเทศ กิจการผลิตเพื่อส่งออกไป จำหน่ายต่างประเทศ กิจการที่ใช้ทุน แรงงาน หรือบริการในอัตราสูง หรือกิจการที่ใช้ ผลิตผลการเกษตร หรือทรัพยากรธรรมชาติ

เป็นวัตถุดิบ ซึ่งเห็นว่ากิจการนั้นยังไม่มีในราชอาณาจักร หรือมีในราชอาณาจักรแต่ยังไม่เพียงพอ หรือกรรมวิธีการผลิตยังไม่ทันสมัย

ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ จะต้องออกประกาศ กำหนดประเภทและขนาดของกิจการ ที่จะให้การส่งเสริมฯ โดยจะกำหนดเงื่อนไขในการให้การส่งเสริมฯ ไว้ด้วยก็ได้ และเมื่อออกประกาศแล้วจะแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกเงื่อนไขดังกล่าวในเวลาใดก็ได้

**ผู้ที่ประสงค์จะเป็น
ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ต้องเป็น
บริษัท มูลนิธิ หรือสหกรณ์
ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายเท่านั้น**

หากคณะกรรมการฯ พิจารณาเห็นว่ากิจการใดที่ได้ประกาศให้การส่งเสริมฯ หมดความจำเป็นที่จะต้องให้การส่งเสริมฯ ต่อไปแล้ว คณะกรรมการฯ จะประกาศงดให้การส่งเสริมฯ กิจการนั้นไว้ชั่วคราว หรือเป็นการถาวรก็ได้ ซึ่งผู้ที่ประสงค์จะเป็นผู้ได้รับการส่งเสริมฯ นั้น ต้องยื่นคำขอรับการส่งเสริมฯ ต่อบีไอไอ ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ต้องเป็นบริษัท มูลนิธิ หรือสหกรณ์ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายเท่านั้น

โครงการลงทุนที่คณะกรรมการฯ จะให้การส่งเสริมฯ ได้ ต้องเป็นโครงการลงทุนที่มีความเหมาะสมทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี ทั้งนี้ จะพิจารณาถึง

(1) จำนวนผู้ผลิตและกำลังผลิตในกิจการที่มีอยู่แล้วในราชอาณาจักร เปรียบเทียบกับประมาณการ ความต้องการ และขนาดกำลังผลิตที่จะส่งเสริมให้เกิดหรือเพิ่มขึ้น

(2) โอกาสที่กิจการนั้นจะขยายตลาดให้แก่ผลิตภัณฑ์ หรือผลิตผลที่ผลิต

หรือประกอบได้ในราชอาณาจักร และที่จะสนับสนุนให้มีการผลิตหรือประกอบในราชอาณาจักร

(3) ปริมาณและอัตราการใช้ทรัพยากร รวมทั้งทุน วัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นและแรงงานหรือบริการอย่างอื่นที่มีอยู่ในราชอาณาจักร

(4) จำนวนเงินตราต่างประเทศที่จะประหยัดหรือสงวนไว้ได้ และที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักร

(5) ความเหมาะสมของกรรมวิธีการผลิตหรือประกอบ

โดยโครงการลงทุนที่คณะกรรมการฯ จะให้การส่งเสริมฯ ได้ ต้องเป็นโครงการลงทุนที่มีมาตรการอันสมควร ที่จะป้องกันและควบคุมมิให้เกิดผลเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีพของประชาชนและความสมบูรณ์สืบไปของมนุษย์และธรรมชาติด้วย

ในกรณีที่คณะกรรมการฯ พิจารณาเห็นสมควรให้การส่งเสริมฯ แก่ผู้ขอรับการส่งเสริมฯ รายใดแล้ว คณะกรรมการฯ จะกำหนดเงื่อนไขไว้ในบัตรส่งเสริม เพื่อให้ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ รายนั้น ต้องรายงานใน

**คณะกรรมการฯ
จะกำหนดเงื่อนไข
ไว้ในบัตรส่งเสริม
เพื่อให้ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ
ปฏิบัติในเรื่องใด
เรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่อง**

เรื่องใด เรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่อง ดังต่อไปนี้

- (1) จำนวนทุนและแหล่งที่มาของทุน
- (2) สัญชาติและจำนวนผู้ถือหุ้น
- (3) ขนาดของกิจการซึ่งรวมถึงชนิดผลิตภัณฑ์ ผลิตผลหรือการให้บริการ กรรมวิธีการผลิตหรือประกอบ และกำลังผลิตหรือประกอบ
- (4) ปริมาณวัตถุดิบภายในประเทศที่จะต้องใช้
- (5) สัญชาติและจำนวนคนงาน ช่างฝีมือ และผู้ชำนาญการ
- (6) การฝึกและใช้กำลังคนในการปฏิบัติงาน
- (7) การป้องกันและควบคุมมิให้เกิดผลเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(8) ระยะเวลาที่จะต้องเริ่มปฏิบัติ ตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ

(9) ระยะเวลาที่จะต้องสั่งซื้อเครื่องจักร

(10) ระยะเวลาที่จะต้องนำเครื่องจักร เข้ามาในราชอาณาจักร

(11) ระยะเวลาที่จะต้องส่งเครื่องจักร ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร กลับออกไป ภายหลังเมื่อใช้งานเสร็จแล้ว

(12) การขยายระยะเวลาตาม (8) (9) (10) และ (11)

(13) วันเปิดดำเนินการ

(14) การรายงานผลการปฏิบัติงาน ตามโครงการและการดำเนินงาน

(15) การรายงานผลการปฏิบัติงาน ของช่างฝีมือ และผู้ชำนาญการซึ่งเป็นคน ต่างต่างว่า ได้ฝึกอบรมให้คนไทยได้รับความรู้ความชำนาญเพียงไร

(16) การกำหนดให้ผลิตภัณฑ์หรือ ผลผลิตที่ผลิต ประกอบ หรือส่งออกเป็น ไปตามมาตรฐานที่คณะกรรมการหรือทาง ราชการกำหนด

(17) การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ หรือ ผลผลิตที่ผลิตหรือประกอบ หรือการ ให้บริการ

(18) การส่งออกซึ่งผลิตภัณฑ์หรือ ผลผลิตที่ผลิตหรือประกอบ

(19) การให้เงิน หนังสือสัญญา คำประกันของธนาคาร หลักทรัพย์รัฐบาล ไทย หรือหลักประกันอื่นที่คณะกรรมการ เห็นสมควร มอบแก่บีโอไอเพื่อเป็นประกัน ในการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการ กำหนด

สิทธิและประโยชน์ถือเป็นหัวใจของ การให้การส่งเสริมฯ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

1. สิทธิและประโยชน์ที่ไม่ใช่ ภาษีอากร

1.1 การเข้าเมืองของคนต่างด้าว ให้ คนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อ

ศึกษาลู่ทางการลงทุนหรือกระทำการอื่นใด ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการลงทุน ได้ตาม กำหนดระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักร เท่าที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร และให้ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ได้รับอนุญาต นำคนต่างด้าวซึ่งเป็น

(1) ช่างฝีมือ

(2) ผู้ชำนาญการ

(3) คู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ใน อุปการะของบุคคลใน (1) และ (2) เข้ามา ในราชอาณาจักรได้ตามจำนวน และ กำหนดระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักร เท่าที่คณะกรรมการฯ พิจารณาเห็นสมควร

1.2 การทำงานของคนต่างด้าว ให้ คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาต และคนต่างด้าว ซึ่งเป็นช่างฝีมือ หรือผู้ชำนาญการที่ได้รับ อนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร ได้รับ อนุญาตทำงานเฉพาะตำแหน่งหน้าที่การ ทำงานที่คณะกรรมการฯ ให้ความเห็นชอบ ตลอดระยะเวลา เท่าที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ ในราชอาณาจักร

1.3 การถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดิน จะ ได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดิน เพื่อประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ตามจำนวนที่คณะกรรมการฯ พิจารณา เห็นสมควร

2. สิทธิและประโยชน์ด้าน ภาษีอากร

2.1 การยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร จะได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร ตามที่คณะกรรมการฯ พิจารณานอมนุมัติ แต่เครื่องจักรนั้นต้องไม่เป็นเครื่องจักร ที่ผลิตหรือประกอบได้ในราชอาณาจักร ซึ่งมีคุณภาพใกล้เคียงกันกับชนิดที่ผลิตใน ต่างประเทศ และมีปริมาณเพียงพอที่จะ จัดหามาใช้ได้

ได้รับยกเว้นอากรขาเข้า สำหรับเครื่องจักร แต่ต้องไม่เป็นเครื่องจักร ที่ผลิตหรือประกอบได้ ในราชอาณาจักร ซึ่งมีคุณภาพใกล้เคียงกับ กับชนิดที่ผลิตในต่างประเทศ

2.2 การลดหย่อนอากรขาเข้าเครื่องจักร จะให้การส่งเสริมฯ แก่กิจการนั้น หรือ ผู้ขอรับการส่งเสริมฯ รายนั้นและรายต่อๆ ไป โดยให้ได้รับลดหย่อนอากรขาเข้า สำหรับ เครื่องจักรเพียงกึ่งหนึ่ง หรือจะไม่ให้ได้รับ ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรเลย ก็ได้

2.3 การค้าประกันอาคารขาเข้าเครื่องจักร และวัตถุดิบก่อนการได้รับบัตรส่งเสริม บรรดาเครื่องจักร วัตถุดิบ หรือวัสดุจำเป็นซึ่งเป็นของที่สั่ง หรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร และเป็นของที่พึงได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอาคารขาเข้า คณะกรรมการฯ มีอำนาจสั่งกรมศุลกากรส่งมอบของนั้น ให้แก่ผู้ขอรับการส่งเสริมฯ โดยถือเอาการค้าประกันของธนาคารพาณิชย์ ในราชอาณาจักรแทนการวางเงิน เป็นประกันการชำระอาคารขาเข้าได้

2.4 การได้รับยกเว้นอาคารขาเข้าเครื่องจักรย้อนหลัง กรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขเกี่ยวกับการนำเครื่องจักรเข้ามาในราชอาณาจักร หรือการยกเว้นหรือลดหย่อนอาคารขาเข้าสำหรับเครื่องจักรตามที่กำหนดไว้ในบัตรส่งเสริม เมื่อคณะกรรมการฯ เห็นว่ามีเหตุอันควรแก้ไข เงื่อนไขนั้น ให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจแก้ไขเงื่อนไขนั้นได้ และถ้าได้มีการนำเครื่องจักรนั้นเข้ามาโดยขอด้วยกฎหมายว่าด้วยศุลกากรแล้ว คณะกรรมการฯ จะกำหนดให้การแก้ไขนั้นมีผลย้อนหลังไปจนถึงวันนำเข้าก็ได้

ทั้งนี้ การใช้เครื่องจักรที่ได้รับสิทธิและประโยชน์ กฎหมายกำหนดเวลาไว้ ซึ่งต้องไม่น้อยกว่า 5 ปีแต่ไม่เกิน 15 ปี โดยห้ามมิให้ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ

(1) ใช้เครื่องจักรที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ได้รับยกเว้น หรือลดหย่อนอาคารขาเข้าเพื่อการอื่นนอกจากกิจการที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ได้รับการส่งเสริม หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้เครื่องจักรนั้น

(2) ย้ายโรงงานหรือสถานที่ประกอบกิจการไปตั้งหรือดำเนินการในท้องที่อื่นนอกจากที่กำหนดในบัตรส่งเสริม

2.5 การลดหย่อนอาคารขาเข้าวัตถุดิบ ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ได้รับลดหย่อนอาคารขาเข้า ไม่เกินร้อยละ 90 ของอัตราปกติสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็น ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้ผลิต ผสม หรือ

ประกอบในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ มีกำหนดเวลารวบรวมไม่เกิน 1 ปีนับแต่วันที่คณะกรรมการฯ กำหนด แต่วัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นนั้น ต้องไม่เป็นของที่ผลิตหรือมีกำเนิดในราชอาณาจักร ซึ่งมีคุณภาพใกล้เคียงกันกับชนิดที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักร และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการ กำหนดเวลาไม่เกิน 8 ปี นับแต่วันที่มีรายได้จากการประกอบกิจการ

2.6 การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการ ที่ได้รับการส่งเสริมฯ ตามที่คณะกรรมการฯ กำหนด ทั้งนี้ ให้พิจารณากำหนดเป็นสัดส่วนของเงินลงทุน โดยไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน ซึ่งต้องมีกำหนดเวลาไม่เกิน 8 ปี นับแต่วันที่มีรายได้จากการประกอบกิจการนั้น

ในกรณีที่กิจการใดเป็นกิจการ ที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อประเทศ เป็นพิเศษตามที่คณะกรรมการฯ กำหนด ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ในกิจการดังกล่าวได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการ ที่ได้รับการส่งเสริมฯ มีกำหนดเวลา ตามที่คณะกรรมการฯ กำหนด ซึ่งต้องไม่เกิน 8 ปี นับแต่วันที่มีรายได้จากการประกอบกิจการนั้น

2.7 การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับค่าแห่งสิทธิ ค่าแห่งกิวติวัลส์ ค่าแห่งลิขสิทธิ์ หรือสิทธิอย่างอื่นจากผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ตามสัญญา ที่ได้รับความ

เห็นชอบจากคณะกรรมการฯ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลมีกำหนดระยะเวลา 5 ปี นับแต่วันที่ได้รับส่งเสริมฯ เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ

2.8 การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับเงินปันผล เงินปันผลจากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ซึ่งได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ ตลอดระยะเวลาที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้น

2.9 การได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนในอัตราร้อยละ 50 ของอัตราปกติมีกำหนดเวลาไม่เกิน 5 ปี โดยนับจากวันที่กำหนดระยะเวลา การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้สิ้นสุดลง หรือนับจากวันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการ ที่ได้รับการส่งเสริมฯ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

2.10 การยกเว้นอาคารขาเข้าสำหรับวัตถุดิบ

(1) การยกเว้นอาคารขาเข้า สำหรับวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นที่ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศเพื่อใช้ ผลิต ผสม หรือประกอบผลิตภัณฑ์หรือผลิตผล เฉพาะที่ใช้ในการส่งออก

(2) การยกเว้นอากรขาเข้า สำหรับของที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ นำเข้ามาเพื่อส่งกลับออกไป

(3) การยกเว้นอากรขาออก สำหรับผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ผลิตหรือประกอบ

(4) การอนุญาตให้หักเงินได้พึงประเมินในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ 5 ของรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อน จากการส่งออกซึ่งผลิตภัณฑ์ หรือผลิตภัณฑ์ที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ผลิต หรือประกอบ โดยไม่รวมค่าประกันภัยและค่าขนส่งนอกประเทศ

3. สิทธิประโยชน์อื่นๆ

3.1 การหักค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม

(1) การอนุญาตให้หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปาสองเท่า ของจำนวน

อนุญาตให้หักค่าขนส่ง
ค่าไฟฟ้า และค่าประปาสองเท่า
ของจำนวนเงินที่จ่าย
ในการประกอบกิจการ
ที่ได้รับการส่งเสริมฯ

เงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ได้เสียไปเป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคล

(2) การอนุญาตให้หักเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ในการติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก ในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการฯ พิจารณากำหนดจากกำไรสุทธิรวมทั้งสิ้นไม่เกินร้อยละ 25 ของเงินที่ลงทุนแล้วในการนั้น โดยผู้ได้รับการส่งเสริมฯ จะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่ง หรือหลายปีก็ได้ภายใน 10 ปี นับแต่วันที่มีรายได้จากการลงทุน

3.2 การนำหรือส่งเงินออกนอกราชอาณาจักร เป็นเงินตราต่างประเทศที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ หรือผู้ลงทุนในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ซึ่งมีภูมิลำเนาในนอกราชอาณาจักร จะได้รับอนุญาตให้นำหรือส่งเงินออกนอกราชอาณาจักร เป็นเงินตราต่างประเทศได้ เมื่อเงินนั้นเป็น

(1) เงินทุนที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ นำเข้ามาในราชอาณาจักร และเงินปันผลหรือผลประโยชน์อื่นที่เกิดจากเงินทุนนั้น

(2) เงินกู้ต่างประเทศที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ นำมาลงทุน ในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ตามสัญญาที่คณะกรรมการฯ ให้ความเห็นชอบ รวมทั้งดอกเบี้ยของเงินกู้ต่างประเทศนั้น

(3) เงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ มีข้อผูกพันกับต่างประเทศ ตามสัญญาเกี่ยวกับการใช้สิทธิและบริการต่างๆ ในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ และสัญญานั้นได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการฯ

ในกรณีที่ระยะเวลาในดุลการชำระเงินต้องประสบความยุ่งยาก จำเป็นต้องสงวนเงินตราต่างประเทศให้มีสำรองไว้ตามสมควร ธนาคารแห่งประเทศไทยจะจำกัดการนำหรือส่งเงินนั้นออกนอกราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว เพื่อผลดังกล่าวนั้นก็จะได้แต่จะไม่จำกัดการส่งเงินทุน ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรต่ำกว่าร้อยละ 20 ต่อปี ถ้าการส่งเงินนั้นกระทำภายหลังจากที่นำเข้ามาแล้วเป็นเวลา 2 ปี และจะไม่จำกัดการส่งเงินปันผลต่ำกว่าร้อยละ 15 ต่อปี ของเงินทุนที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร

ยังให้หลักประกันและ
การคุ้มครอง เช่น
ไม่โอนกิจการของผู้ได้รับ
การส่งเสริมฯ มาเป็นของรัฐ
ไม่ทำการผูกขาดการ
จำหน่ายผลิตภัณฑ์

นอกจากนั้น รัฐเองยังให้หลักประกัน และการคุ้มครอง แก่ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมฯ เช่น

1. รัฐจะไม่โอนกิจการของผู้ได้รับการส่งเสริมฯ มาเป็นของรัฐ

2. รัฐจะไม่ประกอบกิจการขึ้นใหม่ แข่งขันกับผู้ได้รับการส่งเสริมฯ

3. รัฐจะไม่ทำการผูกขาดการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ หรือผลิตผลชนิดเดียวกัน หรือคล้ายคลึงกันกับผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ผลิตหรือประกอบได้

4. รัฐจะไม่ควบคุมราคาจำหน่ายของผลิตภัณฑ์ หรือผลิตผลที่ได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ เว้นแต่ในกรณีจำเป็นในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ แต่จะไม่กำหนดราคาจำหน่ายให้ต่ำกว่าราคา ที่คณะกรรมการฯ เห็นสมควร

5. ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ จะได้รับอนุญาตให้ส่งสินค้าไปออกนอกราชอาณาจักรได้เสมอไป ซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมฯ เว้นแต่ในกรณีจำเป็นในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ

6. รัฐจะไม่อนุญาตให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจ นำเข้ามาในราชอาณาจักร โดยให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้า ซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลชนิดใด ที่คณะกรรมการฯ พิจารณาเห็นว่า เป็นชนิดเดียวกันกับผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ผลิตหรือประกอบได้ โดยมีคุณภาพใกล้เคียงกัน และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

เพื่อเป็นการบรรเทาปัญหา หากผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ต้องการความช่วยเหลือในการดำเนินการ จึงได้กำหนดการคุ้มครอง ซึ่งจะพิจารณาตามความเหมาะสม ไว้ดังนี้

1. ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ประสบปัญหา หรืออุปสรรคในการดำเนินการที่ได้รับการส่งเสริมฯ และร้องเรียน

ให้คณะกรรมการฯ ช่วยเหลือ ให้ประธานกรรมการ (นายกรัฐมนตรี) มีอำนาจสั่งให้ความช่วยเหลือไปตามความเหมาะสม หรือสั่งให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการช่วยเหลือต่อไปโดยมิชักช้า

2. ในกรณีที่โครงสร้าง อัตรา หรือวิธีการจัดเก็บภาษีอากร ค่าบริการ หรือค่าธรรมเนียม เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนที่พึงให้การส่งเสริมฯ หรือที่ให้การส่งเสริมฯ ไปแล้ว ไม่ว่าจะมิผู้ร้องเรียนขอให้คณะกรรมการฯ ช่วยเหลือหรือไม่ก็ตาม ให้ประธานกรรมการฯ มีอำนาจสั่งส่วนราชการ องค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการแก้ไขต่อไป

3. ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจใด ได้รับคำสั่งจากประธานกรรมการฯ ตามข้อ 1 หรือข้อ 2 ต้องพิจารณาดำเนินการช่วยเหลือ หรือแก้ไขให้เป็นไปตามคำสั่งดังกล่าว ถ้าเห็นว่าจะไม่อาจปฏิบัติตามได้ ให้รายงานประธานกรรมการทราบ พร้อมด้วยเหตุผลภายใน 15 วันนับแต่วันได้รับคำสั่ง

จากที่กล่าวมาทั้งหมด จะเห็นได้ว่า โครงสร้างของพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนนั้น เอื้อต่อผู้ที่สนใจลงทุนโดยตรงในประเทศ อันจะทำให้เอื้อต่อการสนใจลงทุน ของนักลงทุนต่างชาติ อันทำให้บุคคลเหล่านั้นเมื่อคิดถึงการลงทุน คิดถึงประเทศและปีโอไอในที่สุด ตามสโลแกนที่ว่า "Think Asia, Invest Thailand"

นานาสาระกับ บีไอไอ

นโยบายส่งเสริมแก่กิจการที่ ประกอบการอยู่เดิม ให้ได้รับ สิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 36 (1) และ (2)

1. ถ้ามีบีไอไอจึงต้องมีมาตรการ
ให้การส่งเสริมแก่กิจการที่ประกอบ-
การอยู่เดิมเพื่อให้ได้รับสิทธิและ
ประโยชน์ตามมาตรา 36 (1) และ (2)

ตอบ มาตรการให้การส่งเสริมแก่
กิจการที่ประกอบการอยู่เดิม ให้ได้รับสิทธิ
และประโยชน์ยกเว้นอากรนำเข้าวัตถุดิบ
และวัสดุจำเป็น สำหรับการผลิตเพื่อส่งออก
ตามมาตรา 36 (1) และ (2) เริ่มมี
การประกาศใช้เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ
หลังจากเกิดวิกฤติเศรษฐกิจในปี 2540
มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือเรื่องสภาพ
คล่องแก่ผู้ประกอบการให้สามารถนำเข้า
วัตถุดิบได้ โดยไม่มีภาระดอกเบี้ยในกรณี
ต้องชำระอากรวัตถุดิบก่อน และไม่ต้อง
เสียค่าธรรมเนียมในการใช้หนังสือ
ค้าประกันของธนาคาร ที่ผ่านมาบีไอไอ
มีมาตรการในลักษณะนี้มาแล้วหลายครั้ง
กับหลายประเภทอุตสาหกรรม โดย
พิจารณาจากความเหมาะสมและความ
จำเป็นของแต่ละประเภทอุตสาหกรรม ใน
การนำวัตถุดิบเข้ามาผลิตเพื่อส่งออก

2. มาตรการให้การส่งเสริมแก่กิจการ
ที่ประกอบการอยู่เดิม เพื่อให้ได้รับ
สิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 36 (1)
และ (2) สามารถขอรับการส่งเสริมฯ
ได้ตลอดไปหรือไม่

ตอบ มาตรการดังกล่าวเป็นมาตรการ
ชั่วคราว บีไอไอจะมีประกาศเป็นครั้งๆ ไป
แต่ครั้งจะมีกำหนดระยะเวลาในการยื่น
คำขอว่าจะยื่นภายในเมื่อใด

3. ปัจจุบันมีประเภทกิจการใดบ้าง
ที่สามารถขอรับการส่งเสริมฯ ตาม
มาตรการให้การส่งเสริมแก่กิจการที่
ประกอบการอยู่เดิมเพื่อให้ได้รับสิทธิ
และประโยชน์ตามมาตรา 36 (1) และ
(2) ได้

ตอบ ปัจจุบันมีประกาศการให้การ
ส่งเสริมฯ ตามมาตรการให้การส่งเสริมแก่
กิจการที่ประกอบการอยู่เดิม เพื่อให้ได้รับ
สิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 36 (1) และ
(2) ที่ยังมีผลบังคับใช้อยู่ 2 ประกาศ ดังนี้

1. ประกาศคณะกรรมการส่งเสริม
การลงทุนที่ 3/2553 ลงวันที่ 23 เมษายน
2553 เรื่อง การให้การส่งเสริมแก่กิจการที่

ประกอบการอยู่เดิมให้ได้รับสิทธิและ
ประโยชน์ตามมาตรา 36 (1) และ (2)

ประกาศนี้จะครอบคลุมผู้ประกอบการ
ที่ดำเนินการอยู่เดิมใน 4 กลุ่มอุตสาหกรรม
ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมสนับสนุน ส่วนใหญ่มี
การส่งผ่านชิ้นส่วนมากกว่า 1 รายการก่อน
การส่งออกได้แก่

- อุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานพาหนะ
- อุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกหรือเคลือบด้วยพลาสติก
- อุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วน
- อุตสาหกรรมผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและชิ้นส่วน

ประกาศนี้มีผลบังคับใช้สำหรับ คำขอรับการส่งเสริมฯ ที่ยื่นตั้งแต่วันที่ 10 มีนาคม 2553 เป็นต้นไป (ไม่ได้มีการกำหนดเวลาสิ้นสุดมาตรการนี้)

2. ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 1/2554 ลงวันที่ 17 มกราคม 2554 เรื่อง การให้การส่งเสริมแก่กิจการที่ประกอบการอยู่เดิม ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 36 (1) และ (2) ตามมาตรการบรรเทาผลกระทบจากการแข็งค่าของเงินบาท ให้สามารถนำเข้าวัตถุดิบและวัสดุจำเป็น รวมทั้งของที่นำเข้าไปเพื่อส่งกลับออกไปโดยไม่มีภาระภาษีอากร

ประกาศนี้จะครอบคลุมผู้ประกอบการที่ดำเนินการอยู่เดิมใน 10 กลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบได้แก่

- อุตสาหกรรมผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป
- อุตสาหกรรมผลิตเครื่องหนัง
- อุตสาหกรรมผลิตรองเท้า
- อุตสาหกรรมผลิตเครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่ง
- อุตสาหกรรมผลิตสิ่งทอ (นอกเหนือจากเสื้อผ้าสำเร็จรูป)
- อุตสาหกรรมผลิตของเล่นเด็ก
- อุตสาหกรรมผลิตเครื่องกีฬา
- อุตสาหกรรมผลิตอัญมณีและเครื่องประดับ
- อุตสาหกรรมผลิตเลนส์
- อุตสาหกรรมผลิตสิ่งพิมพ์

โดยผู้ประสงค์จะขอรับการส่งเสริมฯ ตามมาตรการนี้ จะต้องยื่นคำขอภายใน

วันที่ 31 ธันวาคม 2554 เนื่องจากเป็น มาตรการชั่วคราว

4. ผู้ขอรับการส่งเสริมฯ ตาม มาตรการให้การส่งเสริมแก่กิจการที่ ประกอบการอยู่เดิมให้ได้รับสิทธิและ ประโยชน์ตามมาตรา 36 (1) และ (2) จะต้องมีความสอดคล้องอย่างไร

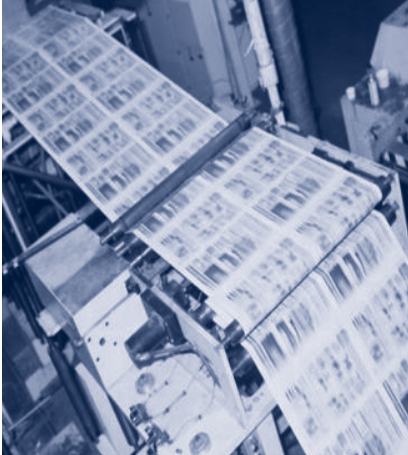
ตอบ จะต้องเป็นผู้ประกอบการที่ ดำเนินการอยู่เดิม ในอุตสาหกรรมตาม ประกาศ 2 ฉบับข้างต้น ที่มีขนาดการลงทุน ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียนไม่น้อยกว่า 1 ล้านบาท และจะต้องเป็นผู้ประกอบการ ที่ได้รับการรับรองจากสมาคม หรือหน่วยงาน ที่ได้รับความเห็นชอบจากบีโอไอ

5. บัณฑิตหรือหน่วยงานใดบ้าง ที่ได้รับความเห็นชอบจากบีโอไอ ใน การรับรองผู้ประกอบการเพื่อขอรับ การส่งเสริมฯ

ตอบ มีรายละเอียดแบ่งตามประเภท อุตสาหกรรม ดังนี้

- อุตสาหกรรมผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป จะต้องได้รับการรับรองจากสมาคม อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย
- อุตสาหกรรมผลิตเครื่องหนัง จะต้องได้รับการรับรองจากสภา อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

- อุตสาหกรรมผลิตรองเท้า จะต้อง ได้รับการรับรองจากสภาอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย
- อุตสาหกรรมผลิตเครื่องเรือนหรือ เครื่องตกแต่ง จะต้องได้รับการ รับรองจากสภาอุตสาหกรรมแห่ง ประเทศไทย
- อุตสาหกรรมผลิตสิ่งทอ (นอกเหนือ จากเสื้อผ้าสำเร็จรูป) จะต้องได้รับ การรับรองจากสภาอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย
- อุตสาหกรรมผลิตของเล่นเด็ก จะต้องได้รับการรับรองจากสภา อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- อุตสาหกรรมผลิตเครื่องกีฬา จะต้องได้รับการรับรองจากสภา อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- อุตสาหกรรมผลิตเครื่องกีฬา จะต้องได้รับการรับรองจากสภา อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- อุตสาหกรรมผลิตอัญมณีและ เครื่องประดับ จะต้องได้รับการ รับรองจากสมาคมผู้ค้าอัญมณี และเครื่องประดับหรือสมาคม ผู้ประกอบการเจียรไนเพชร
- อุตสาหกรรมผลิตเลนส์ จะต้องได้รับ การรับรองจากสภาอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย

- อุตสาหกรรมผลิตสิ่งพิมพ์ จะต้องได้รับการรับรองจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- อุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานพาหนะ จะต้องได้รับการรับรองจากสถาบันยานยนต์
- อุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกหรือเคลือบด้วยพลาสติก จะต้องได้รับการรับรองจากสมาคมอุตสาหกรรมพลาสติกไทย
- อุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วน จะต้องได้รับการรับรองจากสถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
- อุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและชิ้นส่วน จะต้องได้รับการรับรองจากสถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

6. สิทธิและประโยชน์ของมาตรการให้การส่งเสริม แก่กิจการที่ประกอบการอยู่เดิม ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 36 (1) และ (2) มีอะไรบ้าง

ตอบ ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ จะได้รับสิทธิและประโยชน์การยกเว้นอากรขาเข้า วัตถุดิบและวัสดุจำเป็น และของที่นำเข้ามาเพื่อใช้ผลิต ผสม หรือประกอบเพื่อส่งออกตามมาตรา 36 (1) และ (2) เป็นระยะเวลา 1 ปี

วารสารส่งเสริมการลงทุน

7. สิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 36 (1) และ (2) ที่บริษัทได้รับนั้น หากสิ้นสุดระยะเวลาแล้ว สามารถขอยกยเวลาได้หรือไม่

ตอบ ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ จะได้รับการพิจารณา ขยายเวลาตามหลักเกณฑ์ที่บีโอไอกำหนด ทั้งนี้ จะต้องปฏิบัติตามระเบียบ และวิธีการในการใช้สิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 36 (1) และ (2) ตามที่กำหนดไว้ด้วย

8. ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ตามมาตรการให้การส่งเสริมแก่กิจการที่ประกอบการอยู่เดิม ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 36 (1) และ (2) จะได้รับสิทธิและประโยชน์ที่ไม่เกี่ยวกับภาษีด้วยหรือไม่

ตอบ จะไม่ได้รับสิทธิและประโยชน์อื่นไม่ว่าจะเป็นที่เกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวกับภาษีอากร เนื่องจากมาตรการนี้เป็นมาตรการพิเศษ

9. การขอรับการส่งเสริมฯ ตามมาตรการให้การส่งเสริมแก่กิจการที่ประกอบการอยู่เดิม ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 36 (1) และ (2) จะใช้เวลาที่วันทำการ

ตอบ ใช้เวลาพิจารณาภายในระยะเวลาไม่เกิน 40 วันทำการ

10. บริษัทที่เริ่มจัดตั้ง ยังไม่ได้มีการดำเนินงาน จะสามารถขอรับการส่งเสริมฯ ตามมาตรการให้การส่งเสริมแก่กิจการที่ประกอบการอยู่เดิม ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 36 (1) และ (2) ได้หรือไม่

ตอบ ไม่ได้ มาตรการนี้สำหรับผู้ประกอบการอยู่เดิมเท่านั้น แต่บริษัทสามารถขอรับการส่งเสริมฯ ตามเกณฑ์ปกติได้ โดยจะได้รับสิทธิและประโยชน์อื่นๆ ด้วย ซึ่งได้รับมากกว่า มาตรการนี้รวมทั้งมาตรา 36 (1) และ (2) ซึ่งจะได้รับพร้อมกับการอนุมัติโครงการอยู่แล้ว

11. บัตรส่งเสริมฯ ที่บีโอไอออกให้ตามมาตรการนี้ จะมีลักษณะพิเศษอย่างไร

ตอบ จะมีอักษร ว. อยู่ในเลขที่บัตรส่งเสริมฯ เช่น 3456/ว./2554 เป็นต้น

12. ผู้ประกอบการสามารถใช้สิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 36 (1) และ (2) ในการนำเข้าวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นมาผลิตแล้วขายในประเทศได้หรือไม่

ตอบ ไม่สามารถทำได้ วัตถุดิบและวัสดุจำเป็นที่นำเข้ามาจากต่างประเทศโดยได้รับยกเว้นอากรขาเข้า จะต้องใช้ในการผลิต ผสม หรือประกอบผลิตภัณฑ์เฉพาะเพื่อการส่งออกเท่านั้น หากมีการจำหน่ายในประเทศ จะต้องแยกรายการเพื่อชำระอากรขาเข้า ตามกฎระเบียบของกรมศุลกากรตามปกติ

13. หากบริษัท A มีโครงการที่ดำเนินการอยู่เดิม แต่ต่อมาประสบกับการขาดทุน จนต้องเลิกกิจการและอยู่ในระหว่างการชำระบัญชี และขายกิจการให้กับบริษัท B ที่เริ่มจัดตั้งใหม่ ในกรณีนี้ บริษัท B จะสามารถขอรับการส่งเสริมฯ ตามมาตรการให้การส่งเสริมแก่กิจการที่ประกอบการอยู่เดิม ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 36 (1) และ (2) ได้หรือไม่

ตอบ บริษัท A อยู่ในระหว่างการชำระบัญชี จึงไม่สามารถขอรับการส่งเสริมฯ ได้ และถึงแม้โครงการนี้จะยังคงดำเนินการต่อไป แต่เป็นการดำเนินการภายใต้บริษัท B ซึ่งเป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นใหม่ จึงไม่ถึงว่าเป็นกิจการที่ประกอบการอยู่เดิม จึงไม่อยู่ในข่ายที่สามารถให้การส่งเสริมฯ ได้

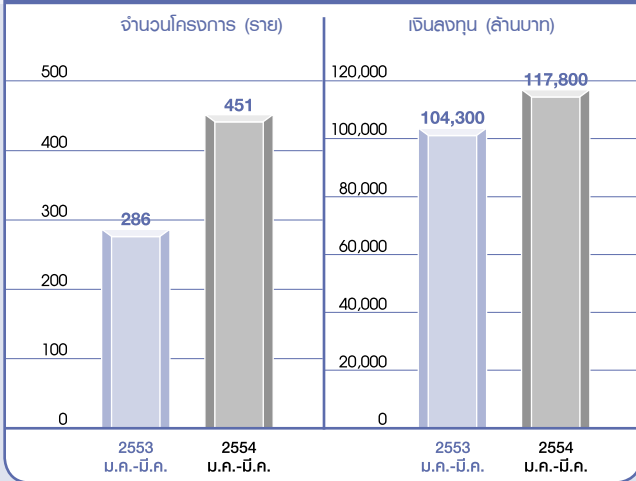
(ข้อมูล ณ วันที่ 19 เมษายน 2554)

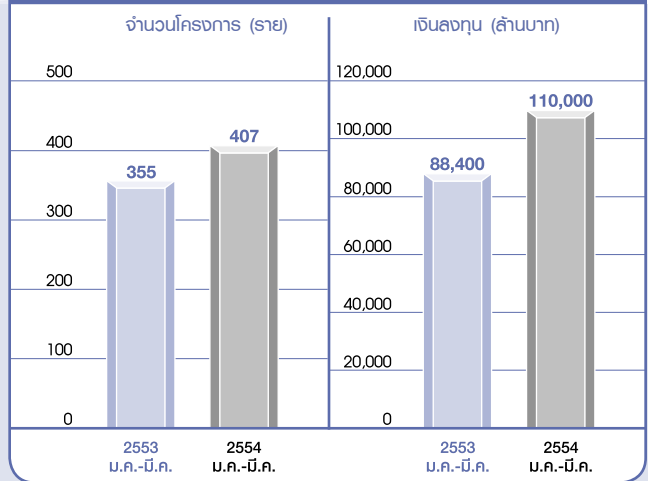

สรุปสถิติการส่งเสริมการลงทุน

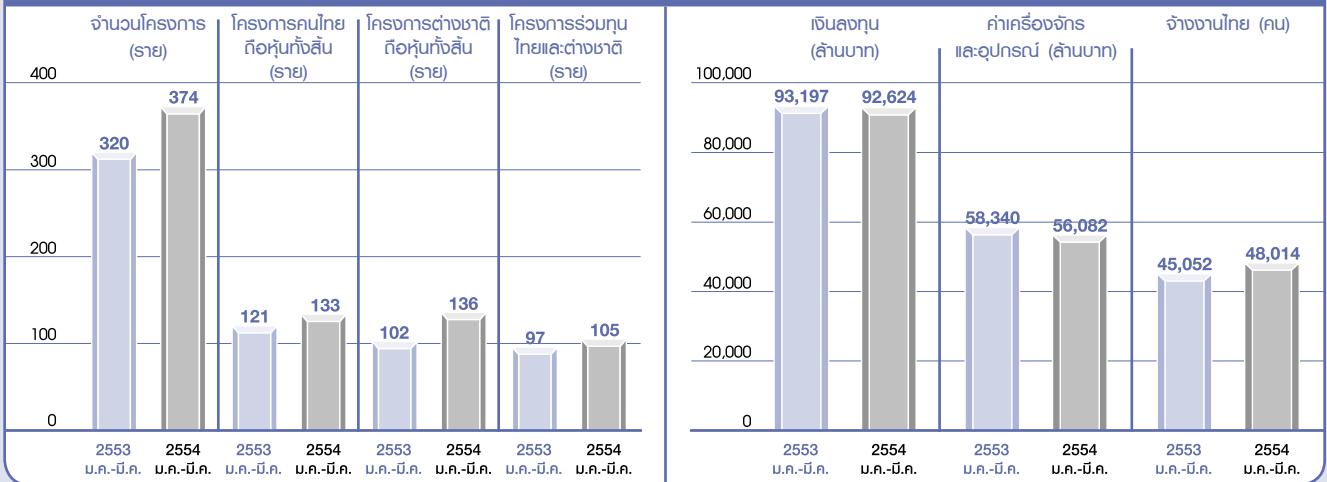
การขอรับการส่งเสริมการลงทุน

การอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน

การออกบัตรส่งเสริมการลงทุน

จำแนกโดยการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนตามหมวดกิจการ

หน่วย : ล้านบาท

หมวดกิจการ	จำนวนโครงการ (ราย)			เงินลงทุน			ทุนจดทะเบียนไทย			ทุนจดทะเบียนต่างชาติ			จ้างแรงงาน (คน)		
	2553	2553	2554	2553	2553	2554	2553	2553	2554	2553	2553	2554	2553	2553	2554
	ม.ค.-มี.ค.	ม.ค.-มี.ค.	ม.ค.-มี.ค.	ม.ค.-มี.ค.	ม.ค.-มี.ค.	ม.ค.-มี.ค.	ม.ค.-มี.ค.	ม.ค.-มี.ค.	ม.ค.-มี.ค.	ม.ค.-มี.ค.	ม.ค.-มี.ค.	ม.ค.-มี.ค.	ม.ค.-มี.ค.	ม.ค.-มี.ค.	ม.ค.-มี.ค.
เกษตรกรรมและผลิตผลการเกษตร	183	36	52	50,196	13,181	13,096	5,317	993	1,114	2,238	163	155	28,411	8,491	4,018
เหมืองแร่ เชรามิคัล และโลหะขั้นมูลฐาน	31	8	3	36,761	2,215	422	1,317	388	127	3,220	261	168	4,291	559	128
อุตสาหกรรมเบา	73	25	29	10,809	1,372	2,680	603	148	200	771	185	270	25,129	3,606	6,677
ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง	251	62	90	85,784	8,854	15,134	1,369	46	169	9,224	462	1,384	35,454	4,915	9,858
อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	234	47	53	90,164	30,040	34,269	472	151	198	1,110	234	58	93,243	20,122	19,206
เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก	160	41	50	37,822	14,066	6,502	1,396	974	117	1,616	692	283	13,581	5,009	4,456
บริการ และสาธารณูปโภค	406	101	97	176,452	23,469	20,521	12,362	2,117	2,184	3,082	614	499	13,543	2,350	3,671
รวม	1,338	320	374	487,989	93,197	92,624	22,835	4,817	4,108	21,261	2,611	2,817	213,652	45,052	48,014

ภาวะการส่งเสริมการลงทุน

มกราคม-มีนาคม 2554 เปรียบเทียบ ปี 2552 และ 2553

	2552	2553	2553	2554	2552	2553	2553	2554
			ม.ค-มี.ค.	ม.ค-มี.ค.			ม.ค-มี.ค.	ม.ค-มี.ค.
	จำนวนโครงการ (ราย)				ทุนจดทะเบียน (พันล้านบาท)			
การขอรับการส่งเสริมฯ สุทธิ	1,486	1,553	286	451	107.4	65.0	21.2	22.2
การร่วมทุนของโครงการต่างชาติ					36.0	27.3	6.0	11.9
ต่างชาติรายใหญ่								
ญี่ปุ่น	263	373	66	133	5.4	12.4	1.5	7.5
ยุโรป	212	191	41	59	5.1	4.6	0.5	0.5
ไต้หวัน	70	44	12	11	4.3	0.5	0.1	0.1
สหรัฐอเมริกา	81	61	5	13	6.4	1.4	-	-
ฮ่องกง	20	27	8	11	1.8	0.7	0.5	1.9
สิงคโปร์	87	86	21	19	1.1	2.0	1.4	1.0
	เงินลงทุน (พันล้านบาท)							
การกระจายของแหล่งที่ตั้ง								
เขต 1	452	469	96	141	80.2	49.1	21.4	20.2
กรุงเทพมหานคร	193	224	48	74	15.4	10.2	4.2	3.6
ปริมณฑล	259	245	48	67	64.8	39.0	17.2	16.6
เขต 2	509	609	118	200	308.7	228.2	68.3	65.8
ระยอง	108	160	37	47	55.1	94.8	25.9	28.4
ภูเก็ต	11	6	2	2	2.6	3.0	-	1.9
อื่นๆ	390	443	79	151	251.0	130.4	42.4	35.5
เขต 3	522	473	72	110	243.3	163.1	14.6	31.8
- 36 จังหวัด	440	406	66	91	201.6	148.0	14.0	29.6
- 22 จังหวัด (เขต 3 พิเศษ)	82	67	6	19	41.7	15.1	0.6	2.2
ภาคเหนือ	119	98	16	15	37.4	47.3	2.8	2.8
ภาคกลาง	31	18	2	6	28.1	11.1	1.2	1.2
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	179	154	18	37	99.7	57.6	3.8	4.5
ภาคตะวันออก	51	53	7	15	24.1	9.9	1.2	14.6
ภาคตะวันตก	30	12	3	1	8.2	1.7	0.1	0.1
ภาคใต้	74	95	18	21	26.7	16.3	2.5	4.8
อื่นๆ	38	43	8	15	19.0	19.4	3.0	3.8
ไม่ระบุที่ตั้ง	3	2	-	-	0.1	-	-	-

	2552	2553	2553 ม.ค.-มี.ค.	2554 ม.ค.-มี.ค.	2552	2553	2553 ม.ค.-มี.ค.	2554 ม.ค.-มี.ค.
	จำนวนโครงการ (ราย)				ทุนจดทะเบียน (พันล้านบาท)			
การอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ทั้งสิ้น	1,003	1,566	355	407	41.4	49.2	11.8	14.4
การร่วมทุนของโครงการต่างชาติ					16.5	21.5	4.6	7.7
ต่างชาติรายใหญ่								
ญี่ปุ่น	248	368	73	107	3.4	6.2	1.8	5.4
ยุโรป	159	186	51	40	2.6	4.6	0.3	0.3
ไต้หวัน	33	42	4	10	0.6	0.3	0.1	0.1
สหรัฐอเมริกา	41	55	15	15	5.7	0.7	0.5	0.6
ฮ่องกง	13	31	7	4	0.1	0.2	-	-
สิงคโปร์	65	79	20	21	0.3	2.2	1.1	0.8
	เงินลงทุน (พันล้านบาท)							
การกระจายของแหล่งที่ตั้ง								
เขต 1	336	496	130	128	49.7	69.8	12.2	9.2
กรุงเทพมหานคร	162	223	57	67	11.9	11.1	3.7	3.0
ปริมณฑล	174	273	73	61	37.8	58.7	8.5	6.2
เขต 2	383	605	124	166	180.8	244.1	42.5	62.5
ระยอง	96	152	23	44	42.7	84.2	3.2	27.4
ภูเก็ต	11	9	2	2	1.7	3.0	0.7	1.8
อื่นๆ	276	444	99	120	136.3	156.9	38.6	33.2
เขต 3	284	465	101	113	50.9	177.3	33.7	38.3
- 36 จังหวัด	244	410	92	100	46.0	161.5	32.4	37.2
- 22 จังหวัด (เขต 3 พิเศษ)	40	55	9	13	4.9	15.9	1.3	1.1
ภาคเหนือ	61	96	18	22	5.9	24.1	2.6	9.5
ภาคกลาง	10	29	6	7	1.3	24.3	8.7	2.7
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	75	132	30	49	11.3	67.5	5.2	8.5
ภาคตะวันออก	40	44	5	10	7.1	23.5	1.6	1.5
ภาคตะวันตก	13	15	6	3	1.3	3.1	1.4	1.2
ภาคใต้	62	102	21	12	11.3	22.3	7.2	2.1
อื่นๆ	23	47	15	10	12.7	12.6	7.0	12.8

หมายเหตุ เขต 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรสาคร และสมุทรปราการ

เขต 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี อ่างทอง ระยอง และภูเก็ต

เขต 3 ได้แก่ 58 จังหวัด โดยแบ่งเป็นเขต 3 พิเศษ จำนวน 22 จังหวัด ได้แก่ ศรีสะเกษ หนองบัวลำภู สุรินทร์ ยโสธร มหาสารคาม นครพนม ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ สกลนคร บุรีรัมย์ อำนาจเจริญ ชัยภูมิ หนองคาย อุบลราชธานี อุตรดิตถ์ เพชร พะเยา น่าน สกล บัณฑิต ยะลา และนราธิวาส และเขต 3 ใน 36 จังหวัดที่เหลือ

สำหรับกิจการขนส่งทางเรือ หรืออากาศ ได้รวมไว้ใน เขต 3

- ข้อสังเกต**
- 1) ในแต่ละเดือนสถิติการอนุมัติให้การส่งเสริมไม่สามารถนำไปเปรียบเทียบกับสถิติการขอรับการส่งเสริมในเดือนเดียวกัน เนื่องจากปกติสำนักงานฯ จะใช้เวลาพิจารณาอนุมัติโครงการที่ขอรับการส่งเสริม ภายในกำหนดเวลา 15 - 90 วันทำการ
 - 2) สถิติไม่นับรวมโครงการซึ่งไม่มีการลงทุนเพิ่ม ได้แก่ โยกย้ายสถานประกอบการ รับโอนโครงการ กิจการเดิมขอสิทธิประโยชน์ไม่เกี่ยวกับภาษีอากร

โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน เดือนมีนาคม 2554

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
หมวด 1 เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร					
1. สตาร์ฟู้ดส์ อินดัสตรีส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สัตว์น้ำแช่แข็ง	1.11	175.00*	417	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
2. สีม่าอินเตอร์โปรดักส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ก๊าซชีวภาพ (BIO GAS)	1.18	39.70	7	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
3. ซาเดซ่า (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย-สิงคโปร์)	หนังแต่งสำเร็จ	1.10	18.90	568	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
4. เอ็ม เค ห้างเย็น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บริการห้องเย็น	1.19	100.00*	29	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
5. สยามนวรรรม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ยางผสม (COMPOUNDED RUBBER)	1.16	334.90*	119	จ.นนทบุรี (เขต 1)
6. ดี.เอส.รับเบอร์แอนด์ลาเท็กซ์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำยางชั้น SKIM CREPE และ/หรือ SKIM BLOCK	1.16	30.00	74	จ.ระยอง (เขต 2)
7. ซีพี-เมจิ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์นม	1.11	95.00*	763	จ.สระบุรี (เขต 2)
8. MR.MASAAKI OZAKI (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	อาหารพร้อมรับประทาน	1.11	30.00	8	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
9. วันมอร์ อินเตอร์เทรด จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ยางแผ่นผึ่งแห้ง (AIR DRIED SHEET)	1.16	5.50	30	จ.กาญจนบุรี (เขต 2)
10. อานันทพร จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ข้าวคัดคุณภาพ	1.14	16.30	8	จ.เชียงราย (เขต 3)
11. นายสมชาย อัครเศรณี (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องดื่มผงสำเร็จรูป	1.11	20.00	32	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
12. ครีวการบิณุกเก็ต จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อาหารพร้อมรับประทาน	1.11	150.00*	350	จ.ภูเก็ต (เขต 2)
13. ไทยเดลมาร์ จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	อาหารจากสัตว์น้ำแช่แข็ง	1.11	181.50*	410	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
14. ไทย ฟู้ดส์ สโวน์ โลน์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สุกรพันธุ์และสุกรขุน	1.5	100.00*	42	จ.กาญจนบุรี (เขต 2)
15. ไทยฟ้า เกรนส์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ข้าวคัดคุณภาพ	1.14	480.00*	65	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
16. บี.พี. โมดิฟายด์สตาร์ช จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แป้งมันสำปะหลัง แป้ง แปรรูป และส่วนผสม อาหารจากพืช	1.11 และ 1.13	212.00*	130	จ.กาญจนบุรี (เขต 2)
17. เลเท็กซ์ ซิสเทมส์ จำกัด (ร่วมทุนไทย-ฝรั่งเศส)	ผลิตภัณฑ์จากยาง ธรรมชาติ	1.16	185.00*	159	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
18. ยูโนเด็ตฟีดมีลส์ จำกัด (ร่วมทุนไทย-อังกฤษ-สหรัฐฯ)	อาหารสัตว์	1.6	281.80*	88	จ.สระบุรี (เขต 2)
รวม			2,455.60	3,299	เขต 1 = 6 เขต 2 = 10 เขต 3 = 2 ไม่ระบุที่ตั้ง = -

หมวด 2 เหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน					
1. สยามฟอร์จิง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนเหล็กทุบ (FORGED PARTS)	2.16	5.80	60	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
รวม			5.80	60	เขต 1 = 1 เขต 2 = - เขต 3 = - ไม่ระบุที่ตั้ง = -

หมวด 3 อุตสาหกรรมเบา					
1. เบ็ทเทอร์เบล ไฟเบอร์ (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนไทย-จีน)	เส้นใยโพลีเอสเตอร์จากเศษ พลาสติก	3.1	500.00**	492	จ.สระบุรี (เขต 2)
2. แวสดิวลาร์ อินโนเวชันส์ จำกัด (ร่วมทุนไทย-สหรัฐฯ)	ลึ้นหัวใจเทียมและอุปกรณ์	3.9	22.30	18	จ.นนทบุรี (เขต 1)
3. เซาเทอลี จำกัด (ร่วมทุนออสเตรเลีย-เดนมาร์ก- ไต้หวัน)	เครื่องประดับ	3.7	8.40	72	จ.ชลบุรี (เขต 2)
4. ชิวเท็กซ์ จำกัด (หุ้นออสเตรเลียทั้งสิ้น)	ถุงยางอนามัย	3.9	19.03	100	จ.สุราษฎร์ธานี (เขต 3)
5. เอ็ม.อาร์.ไอ จำกัด (ร่วมทุนไทย-ซามัว-เบลีซมอริเชียส)	ถุงมือทางการแพทย์	3.9	50.00*	1,440	จ.ชลบุรี (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
6. นางสาวชุตติมา บุญยโกตะ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์จากหนัง	3.1	18.34	203	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
7. ยูแทกซ์ เอฟ.เอ็ม. จำกัด (ร่วมทุนญี่ปุ่น-ฮ่องกง-มาเลเซีย)	เครื่องนุ่งห่มและชิ้นส่วนประกอบชุดชั้นในสตรี	3.1	120.21*	124	จ.ลำพูน (เขต 3)
8. ไทยโทเรซินเทติกส์ จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	เส้นใยไนลอน (NYLON FILAMENT YARN)	3.1	289.60*	10	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
9. MR.LI SHIGUANG (หุ้นอังกฤษทั้งสิ้น)	ไม้แผ่นประสาน (ยกเว้นไม้หวงห้าม)	3.15	87.80*	240	จ.สงขลา (เขต 3)
10. MR.KOICHI NAKAGWA (ร่วมทุนญี่ปุ่น-จีน)	แถบตรา	3.1	8.00	10	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
11. MR.BAUMGARTNER ALAIN (หุ้นสวิตเซอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์จากหนัง	3.6	39.00	93	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
รวม			1,162.68	2,802	เขต 1 = 4 เขต 2 = 4 เขต 3 = 3 ไม่ระบุที่ตั้ง = -

หมวด 4 ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง					
1. MR.TOYOSHI MINAMIDA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะขึ้นรูป	4.3	190.00*	25	จ.ระยอง (เขต 2)
2. MR.KOJI SAYASHI (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ (MOLD) และการซ่อมแซมแม่พิมพ์ (MOLD REPAIRING)	4.2	30.00	13	จ.ชลบุรี (เขต 2)
3. โตวองไว จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	รถดอกเสาเข็ม	4.2	11.10	14	จ.สุพรรณบุรี (เขต 2)
4. MR.HIDETO NAGATA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	เครื่องพับขอบโลหะ (HEMMING MACHINE) ที่มีการออกแบบทางวิศวกรรมและแม่พิมพ์ (HEMMING DIE)	4.2	18.00	6	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
5. มิกาว่า แมชินเนอรี จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	เครื่องจักรและอุปกรณ์อุตสาหกรรม	4.2	23.80	10	จ.ชลบุรี (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (FU)	ที่ตั้ง (เขต)
6. นิปปอ เม็คคาทรอนิกส์ (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	แม่พิมพ์ (MOLD) และการซ่อมแซมแม่พิมพ์อุปกรณ์จับยึด (JIG&FIXTURE) และการซ่อมแซมอุปกรณ์จับยึดที่ผลิตเอง	4.2	44.80*	54	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
7. อ็อกซาน พรินซ์ จำกัด (ร่วมทุนไทย-เกาหลี)	ชิ้นส่วนแม่พิมพ์และการซ่อมแซมแม่พิมพ์	4.2	15.00	7	จ.ชลบุรี (เขต 2)
8. เอส.เค. ผลิตภัณฑ์ยาง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนสำหรับยานพาหนะ	4.10	13.00	52	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
9. ไทยพอลลูเทค จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องจักรอุตสาหกรรม	4.2	5.50	29	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
10. ทสตะ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะขึ้นรูป	4.3	76.60*	33	จ.ชลบุรี (เขต 2)
11. ไทเคียวนิซิดากา (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติกสำหรับยานพาหนะ	4.10	550.00**	192	จ.ระยอง (เขต 2)
12. ไทยซัมมิท ระยอง โอโตพาร์ท อินดัสตรี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะปั๊มขึ้นรูป	4.3	850.00**	80	จ.ระยอง (เขต 2)
13. โทคิโคะ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น-สิงคโปร์)	DISC BRAKE CALIPER	4.10	212.30*	86	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
14. แคทเธอร์ฟิลลาร์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	เครื่องจักรและอุปกรณ์	4.2	3,191.00**	606	จ.ระยอง (เขต 2)
15. ที.เจ.พี จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนโลหะปั๊มขึ้นรูป (STAMPING PARTS)	4.3	30.00	120	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
16. จักรยานสยามอุตสาหกรรม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	การชุบเคลือบผิว (SURFACE TREATMENT)	4.4	47.50*	88	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
17. ไทย ซีโนดะ จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	เครื่องมือช่าง	4.1	94.20*	43	จ.ลำพูน (เขต 3)
18. MR.RYOHEI DOI (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	เครื่องจักรอุปกรณ์สำหรับงานอุตสาหกรรม	4.2	4.80	29	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
19. แอลเซี่ยน เมทอล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อุปกรณ์จับยึด (JIG & FIXTURE) และการซ่อมแซม (JIG & FIXTURE) ที่ผลิตเอง เครื่องมือและอุปกรณ์วัดชิ้นงาน (TOOLING & GAUGING) และชิ้นส่วนโลหะกลึงแต่ง	4.2 และ 4.3	80.00*	206	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
20. ไมย์เออร์ อินดัสตรีส์ จำกัด (หุ้นบริติชเวอร์จินไออร์แลนด์ทั้งสิ้น)	ภาชนะหุงต้มและชิ้นส่วนเคลือบผิวแบบ PVD	4.3	250.00*	78	จ.ชลบุรี (เขต 2)
21. MR.KAZUTAKA HASEGAWA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะกลึงแต่ง	4.3	200.00*	80	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
22. ไทยออดี เพรสพาร์ท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะปั๊มขึ้นรูป	4.3	429.90*	198	จ.ระยอง (เขต 2)
23. MR.KAZUO IKEUCHI (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	เครื่องจักรอุปกรณ์ที่มีการออกแบบทางวิศวกรรมเอง	4.2	16.00	31	จ.ชลบุรี (เขต 2)
24. ศิริวิทย์-สแตนเลย์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อุปกรณ์จับยึด (JIG & FIXTURE)	4.2	8.00	7	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
25. โอคายามา (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนโลหะสำหรับเครื่องทำความเย็น	4.3	22.30	83	จ.ชลบุรี (เขต 2)
26. อัลทิเมท พาร์ท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องแช่แข็ง (FREEZER)	4.2	16.52	37	จ.ระยอง (เขต 2)
27. มาคเทค เอเชีย จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่มีการออกแบบทางวิศวกรรมและสารเคมีสำหรับงานอุตสาหกรรม	4.2	100.00*	19	จ.ชลบุรี (เขต 2)
28. ไทโย แมนูแฟคเจอร์ริง (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ (DIES) การซ่อมแซมแม่พิมพ์ที่ผลิตเองและชิ้นส่วนโลหะขึ้นรูป (METAL PARTS)	4.2	80.00*	60	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
29. สยามมิชลิน จำกัด (หุ้นสวิดเซอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	ยางรถบรรทุกชนิดผ้าใบและยางล้อดอกอากาศยาน	4.10	11.04	276	จ.สระบุรี (เขต 2)
30. เอ็นเอชเค สปริง (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	เบาะสำหรับยานพาหนะ	4.10	400.10*	269	จ.ระยอง (เขต 2)
รวม			7,021.46	2,831	เขต 1 = 6 เขต 2 = 21 เขต 3 = 3 ไม่ระบุที่ตั้ง = -

หมวด 5

อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า

1. เอลิตโต้ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	CIRCUIT BREAKER	5.3	362.40*	59	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
---	-----------------	-----	---------	----	---------------------------

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (AU)	ที่ตั้ง (เขต)
2. กุลธรเคอร์บี จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย-ออสเตรเลีย-ไต้หวัน)	คอมเพรสเซอร์ สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า	5.3	530.00**	398	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
3. ไทยมิตซูวา จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนแมกนีเซียมสำหรับ ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	5.3	518.00**	369	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
4. เอ็นเอ็มบี - มินีแบ ไทย จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์	5.5	367.00*	231	จ.ลพบุรี (เขต 3)
5. คาร์ด อัลโลแอนซ์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	38.70	57	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
6. โมบาย อินโนเวชั่น จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ซอฟต์แวร์	5.8	4.60	31	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
7. สี่มา เทคโนโลยี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	GLASS PREFORM	5.3	48.00*	24	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
8. โนเวินต้า (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสวีเดนและไต้หวันทั้งสิ้น)	SINGLE PLUGS AND ADAPTORS	5.3	24.00	83	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
9. ไทยชิบาอุระเด็นชิ จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับยานพาหนะ	5.5	44.50*	162	จ.สิงห์บุรี (เขต 3)
10. เอสอีไอ อินเตอร์คอนเน็คท์ โปรดักส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนสำหรับ HARD DISK DRIVE	5.5	450.00*	611	จ.ชลบุรี (เขต 2)
11. MRS .DOLLY KANDPAL (ร่วมทุนไทย-เยอรมนี)	ซอฟต์แวร์	5.8	1.70	1	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
12. สราญ เทคโนโลยี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	1.00	7	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
13. MR.DAISUKE ISHIZUKA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	THERMISTOR ASSEMBLY	5.5	96.00*	290	จ.ชลบุรี (เขต 2)
14. มาสเตอร์คูล อินเทอร์เน็ต จำกัด (ร่วมทุนไทย-มาเลเซีย-สิงคโปร์)	เครื่องทำความเย็นระบบ ไอน้ำ	5.2	51.70*	238	จ.ชลบุรี (เขต 2)
15. เวนท์ อิเล็กทริก จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	มอเตอร์และปั้มน้ำ	5.1	20.00	236	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
16. ซีทีเอส อิเล็กทรอนิกส์ คอร์ปอเรชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสหรัฐฯ ทั้งสิ้น)	PRINTED CIRCUIT BOARD ASSEMBLY และผลิตภัณฑ์ จาก PCBA	5.4 และ 5.5	128.00*	135	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
17. MR.TOMOKI NAGASAWA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะที่ใช้กับอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์	5.5	470.00*	120	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
18. ชันโย เซมิคอนดักเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	WAFER TESTING (PELLET)	5.5	609.20**	170	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
19. อิมมอทัล พาร์ท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะสำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า	5.3	24.00	170	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
20. ไทยตาบูนซิโอเล็คทริค จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	SOLAR POWER CONDITIONER	5.5	55.40*	53	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
21. ไทย ทีอีเอส จำกัด (ร่วมทุนไทย-เกาหลีใต้)	TUBE FOR ELECTRICAL PRODUCTS	5.3	15.00	18	จ.ชลบุรี (เขต 2)
รวม			3,859.20	3,463	เขต 1 = 7 เขต 2 = 9 เขต 3 = 5 ไม่ระบุที่ตั้ง = -

หมวด 6 เคมีภัณฑ์ กระจก และพลาสติก					
1. เทย์ก้า (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์เคมีเพื่อการอุตสาหกรรม	6.2	290.00*	11	จ.ชลบุรี (เขต 2)
2. ซินเทอร์ พลาสติกไทย จำกัด (ร่วมทุนไทย-อินเดีย-สิงคโปร์)	ผลิตภัณฑ์จากพลาสติกและซิลิโคน	6.12	223.20*	199	จ.ลพบุรี (เขต 3)
3. พลาสติคซิลิโมฟิล์ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ฟิล์มพลาสติก	6.12	359.10*	62	จ.กาญจนบุรี (เขต 2)
4. โคล์ม ควอลิตี้ พัลท์ 2 จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แคลเซียมออกไซด์ (CALCIUM OXIDE)	6.2	355.90*	37	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
5. พรیشัน พลาสติก จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขวดพลาสติกสำเร็จรูป (PREFORM)	6.12	580.00**	63	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
6. พรیشัน พลาสติก จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขวดพลาสติก	6.12	170.00*	50	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
7. แวนด้าแพค จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์จากพลาสติก	6.12	465.90*	74	จ.ชลบุรี (เขต 2)
8. มิโนรุ (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนไทย-ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนพลาสติก	6.12	260.00*	48	จ.ระยอง (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (FU)	ที่ตั้ง (เขต)
9. ฟุ้งทองยิปซั่ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ปุ๋ยเคมีธาตุอาหารรองเสริม	6.6	41.00	40	จ.นครสวรรค์ (เขต 3)
10. เอ็กซ์เท็นซีฟว์ รีเสิร์ช โพลีเมอร์ส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนยางสังเคราะห์ สำหรับอุตสาหกรรมต่างๆ	6.12	37.20	189	จ.ชลบุรี (เขต 2)
11. เดอะคอมโพลีทแพคทอรี จำกัด (ร่วมทุนไทย-ฝรั่งเศส)	แม่แบบไฟเบอร์กลาส และชิ้นส่วนไฟเบอร์กลาส	6.12	1.30	8	จ.ชลบุรี (เขต 2)
12. พี.อี.ที. โบลว์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขวดพลาสติก	6.12	55.20*	37	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
13. นวพลาสติกอุตสาหกรรม (สระบุรี) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ข้อต่อพลาสติก	6.12	57.30*	8	จ.สระบุรี (เขต 2)
14. เทรียนท์ทอการพิมพ์ (กิมโป้) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สิ่งพิมพ์	6.16	200.00*	38	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
15. ตะวันออกไปลีเมอร์อุตสาหกรรม จำกัด (ร่วมทุนไทย-จีน)	ผลิตภัณฑ์จากยางสังเคราะห์	6.12	260.00*	240	จ.ระยอง (เขต 2)
16. อินพีท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขวดพลาสติก	6.12	359.20*	95	จ.ชลบุรี (เขต 2)
17. โอคิซีโมะ อินเตอร์เนชั่นแนล (เอเชีย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์ความร้อน สารกันซึมและทินเนอร์	6.8	4.70	66	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
18. MR.JASMINE TAN AI TING (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์สิ่งปรุงแต่ง สำหรับประติณร่างกาย	6.9	13.40	10	จ.เชียงใหม่ (เขต 3)
19. แอลพลา แพคเคจจิ้ง (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย-ออสเตรเลีย)	ขวดพลาสติก	6.12	55.50*	8	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
20. แพค แอนด์ เซฟ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ถุงพลาสติก	6.12	50.00*	115	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
21. คิมแพ็ค จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	หลอดลามิเนตและแผ่นลามิเนตพิมพ์ลวดลาย	6.12	84.40*	33	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
22. โออาร์พีซี จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ฟิล์มพลาสติก	6.12	60.00*	11	จ.ระยอง (เขต 2)
23. ที ที เทคโนโลยีพลาสติก จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์พลาสติก และชิ้นส่วนพลาสติก	6.12	26.50	60	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
24. เนชั่น เทคโนโลยีไฟโอส จำกัด (ร่วมทุนไทย-จีน-ไต้หวัน)	สิ่งพิมพ์ต่างๆ	6.16	7.70	68	จ.ชลบุรี (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
25. เอ็ม เอส เอ็นเนอร์ยีซัพพลาย จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บรรจุภัณฑ์พลาสติก	6.12	12.00	16	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
26. สอน ขวน (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นบริติชเวอร์จิเนียโอโรแลนด์ทั้งสิ้น)	ขวดพลาสติกกิ่งสำเร็จรูป (PREFORM) และฝาพลาสติก	6.12	339.00*	66	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
รวม			4,368.50	1,652	เขต 1 = 5 เขต 2 = 15 เขต 3 = 6 ไม่ระบุที่ตั้ง = -

หมวด 7 กิจการบริการ และสาธารณูปโภค					
1. เมืองสมุทรแลนด์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	62.00*	-	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
2. เสนา ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	96.20*	-	จ.นนทบุรี (เขต 1)
3. แมส เทรดิง (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย-สิงคโปร์)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	2.00	17	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
4. เอสอีไอ อินเตอร์คอนเนคท์ โปรดักส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	180.00*	3	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
5. เฮลิคค็อก เอวิเอชัน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางอากาศ	7.9	51.70*	6	ไม่ระบุที่ตั้ง
6. เวิลด์ แอดวานซ์ ไดแอ็กโนสติกส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์	7.21	20.00	22	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
7. ศิริสมบูรณ์ เอ็นจิเนีย จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สถานีบริการก๊าซธรรมชาติสำหรับยานพาหนะ	7.2	40.00*	18	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
8. เอสซีจี เคมิคอลส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีกระบวนการผลิตเม็ดพลาสติกโพลีเอททีลีน	7.20	6.33	4	จ.ระยอง (เขต 2)
9. เสนา ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	31.60	-	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
10. รีเจนท์ กรีน เพาเวอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	165.00*	42	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (FU)	ที่ตั้ง (เขต)
11. รีเจ้นท์ กรีน เพาเวอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	177.00*	42	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
12. พลังงานเพิ่มพูน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพ	7.1	80.00*	13	จ.กาญจนบุรี (เขต 2)
13. สยามธันยานาเดินเรือ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางเรือ	7.9	81.84*	13	ไม่ระบุที่ตั้ง
14. MR.SHEKHAR MULLATTI (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	สถานีบริการก๊าซธรรมชาติสำหรับยานพาหนะ	7.2	40.00*	13	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
15. สโตน แอปเปิ้ล คอนซัลติ้ง จำกัด (ร่วมทุนไทย-อินเดีย)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	4.00	23	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
16. ฮิตาชิ ออโตโมทีฟ ซิสเต็มส์ เอเชีย จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	7.00	10	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
17. ไอบีแอล (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นนอร์เวย์ทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	21.33	80	จ.ระยอง (เขต 2)
18. แคนาดอยล์ กรุ๊ป จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	บริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์	7.21	53.20*	28	จ.ระยอง (เขต 2)
19. ไทยแท็งค์เทอร์มินัล จำกัด (ร่วมทุนไทย-เนเธอร์แลนด์)	ขนถ่ายสินค้าสำหรับเรือเดินทะเล	7.1	70.00*	118	จ.ระยอง (เขต 2)
20. ที.เอ็ม.พาวเวอร์แมนเนจเม้นท์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากก๊าซชีวภาพ	7.1	28.00	8	จ.สุพรรณบุรี (เขต 2)
21. จี-พาวเวอร์ ซอร์ซ จำกัด (โครงการที่ 1) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์	7.1	750.00**	14	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
22. จี-พาวเวอร์ ซอร์ซ จำกัด (โครงการที่ 2) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์	7.1	750.00**	14	จ.ชัยนาท (เขต 3)
23. จี-พาวเวอร์ ซอร์ซ จำกัด (โครงการที่ 3) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์	7.1	750.00**	14	จ.นครสวรรค์ (เขต 3)
24. จี-พาวเวอร์ ซอร์ซ จำกัด (โครงการที่ 4) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์	7.1	750.00**	14	จ.นครสวรรค์ (เขต 3)
25. MR.FUMIHIKO TAKEDA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วนและผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	35.00	6	จ.ปทุมธานี (เขต 1)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
26. บางกอก ทาวเวอร์ส เรสซิเดนซ์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	97.20*	14	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
27. แคร่สตรีม เฮอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นเนเธอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	5.00	19	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
28. โซลาร์พาร์ค จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์	7.1	159.80*	5	จ.ลพบุรี (เขต 3)
29. กฤษณวงศ์อัญมณี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์	7.1	98.10*	4	จ.นครสวรรค์ (เขต 3)
รวม			4,612.30	564	เขต 1 = 15 เขต 2 = 7 เขต 3 = 5 ไม่ระบุที่ตั้ง = 2
รวม 7 หมวดอุตสาหกรรม			23,485.54	14,671	เขต 1 = 44 เขต 2 = 67 เขต 3 = 23 ไม่ระบุที่ตั้ง = 2

- หมายเหตุ** เขต 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร
 เขต 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก อัญมณี ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี อ่างทอง อยุธยา และภูเก็ต
 เขต 3 ได้แก่ 58 จังหวัดที่เหลือ
- ** หมายถึง** โครงการขนาดใหญ่ คือ โครงการที่มีเงินลงทุน ตั้งแต่ 500 ล้านบาทขึ้นไป (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน) รวมทั้งสิ้น 12 ราย เงินลงทุน 10,328.20 ล้านบาท จ้างงานไทย 2,426 คน
 ตั้งในเขต 1 = 3 โครงการ เขต 2 = 5 โครงการ เขต 3 = 4 โครงการ ไม่ระบุที่ตั้ง = - โครงการ
- * หมายถึง** โครงการขนาดกลาง คือ โครงการที่มีเงินลงทุนระหว่าง 40-500 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน) รวมทั้งสิ้น 71 ราย เงินลงทุน 12,258.95 ล้านบาท จ้างงานไทย 9,039 คน
 ตั้งในเขต 1 = 18 โครงการ เขต 2 = 38 โครงการ เขต 3 = 13 โครงการ ไม่ระบุที่ตั้ง = 2 โครงการ
- ที่เหลือนอกนั้นเป็นโครงการขนาดเล็ก คือ โครงการที่มีเงินลงทุนไม่เกิน 40 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน) รวมทั้งสิ้น 53 ราย เงินลงทุน 898.39 ล้านบาท จ้างงานไทย 3,206 คน
 ตั้งในเขต 1 = 23 โครงการ เขต 2 = 23 โครงการ เขต 3 = 7 โครงการ ไม่ระบุที่ตั้ง = - โครงการ

BUILD

กับงานตลาดกลางซื้อขายชิ้นส่วน จังหวัดลำพูน

หน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (BUILD) ร่วมกับ ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 1 หรือศูนย์บีไอไอ เชียงใหม่ จัด “กิจกรรมตลาดกลางซื้อขายชิ้นส่วน” ครั้งที่ 84 ณ นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน ซึ่งในครั้งนี้มีบริษัท ผู้ซื้อเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 7 รายดังต่อไปนี้

1. บริษัท บลูพิพลัสไมโครแฮร์ส จำกัด
2. บริษัท เบอร์นิน่า (ไทยแลนด์) จำกัด
3. บริษัท ฟุจิรุระ อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด
4. บริษัท ฮานา ไมโครอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน)
5. บริษัท โอกิ พรินซ์ชั่น จำกัด
6. บริษัท ซ้าฟเนอร์ อีเอ็มซี จำกัด
7. บริษัท ซีเอ็นซี มาสเตอร์ จำกัด

โดยมีผู้ประกอบการซึ่งเป็นบริษัทผู้ผลิตชิ้นส่วน เข้าร่วมทั้งสิ้นจำนวน 37 ราย

ต้องการทราบรายละเอียดเพิ่มเติมติดต่อได้ที่ หน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (BUILD)

โทรศัพท์ 0 2553 8111 ต่อ 6166 โทรสาร 0 2553 8325

อีเมล : build@boi.go.th เว็บไซต์ : build.boi.go.th

แบบฟอร์มสมัครสมาชิก วารสารส่งเสริมการลงทุน

ชื่อ นามสกุล

บริษัท/อาชีพ ตำแหน่ง

ประเภทกิจการ/ผลิตภัณฑ์

ที่อยู่

โทรศัพท์ โทรสาร

E-mail

ยินดีบริจาคเงินสมทบการจัดทำฉบับละ 70 บาท จำนวน ฉบับ

ตั้งแต่เดือน ถึงเดือน

รวมเป็นเงิน บาท (.....)

โดย

- ชำระเป็นเงินสด ณ ศูนย์บริการลงทุน ชั้น 1 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
- ธนาคารที่ส่งจ่าย ปณ. สำนักงานใหญ่ ปตท. 10908 ในนาม “นางบุษยาพร วิริยะศิริ”
โดยแนบบแบบฟอร์มสมัครสมาชิกมายัง กองบรรณาธิการ วารสารส่งเสริมการลงทุน
- โปรดออกใบเสร็จรับเงินในนาม
(กรณีแตกต่างจากข้างต้น)

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

555 ถ.วิภาวดีรังสิต แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900
โทรศัพท์ 0 2553 8111 ต่อ 6196 โทรสาร 0 2553 8222 และ 0 2553 8316

แรง...แรงได้ตั้งใจ

BlueGasohol 95

ลดแรงเสียดทาน เพิ่มอัตราเร่งสูงสุด
G2 Friction Modifier

พลัง...สู่ทุกทางขึ้น

BlueDiesel

เพิ่มอัตราเร่งเครื่องยนต์ดีเซลเรียบ
Blue Booster

350 bhp

420 Nm

High Torque+

Torque+

แรง...รักโลก เพื่อทุกลมหายใจ

BlueGasohol E20

ทำความสะอาดเครื่องยนต์
ช่วยให้เผาไหม้สมบูรณ์
Inno Protection

O₂

Octane 98

O₂

เปลี่ยนสมรรถนะรถของคุณให้ดียิ่งขึ้น
ด้วย PTT Blue Innovation นวัตกรรมน้ำมันเชื้อเพลิงคุณภาพสูง
เทคโนโลยีระดับพรีเมียมสูตรเฉพาะของ ปตท.

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม และตรวจสอบรุ่นรถยนต์ที่เหมาะสมกับการใช้น้ำมันแต่ละชนิด ได้ที่
www.pttbluesociety.com | PTT Call Center 1365

 BlueInnovation

THAILAND BOARD OF INVESTMENT
Your partner for sustainable investment

www.boi.go.th

Think Asia, Invest Thailand

GEARED FOR THE FUTURE

คิดถึงการลงทุน คิดถึง บีโอไอ

หากท่านคิดจะลงทุน ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน เป็นกิจการประเภทใด ขนาดการลงทุน เล็กหรือใหญ่ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือบีโอไอ พร้อมมอบสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร และอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ท่าน พร้อมคำปรึกษาแนะนำ และข้อมูลด้านเศรษฐกิจการลงทุน

หน่วยงานบริการอื่นๆ

ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน

โทร. 0 2209 1100 โทรสาร 0 2209 1199

อีเมล : osos@boi.go.th เว็บไซต์ : osos.boi.go.th

และ ศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน

โทร. 0 2209 1100 โทรสาร 0 2209 1194

อีเมล : visawork@boi.go.th เว็บไซต์ : www.boi.go.th

อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 ด.พญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

สมาคมสิทธินักลงทุน

อาคารทีพีแอนด์ที ชั้น 16 เลขที่ 1 ด.วิภาวดีรังสิต

แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทร. 0 2936 1429 ต่อ 201-208

โทรสาร 0 2936 1441-2 อีเมล : is-investor@ic.or.th เว็บไซต์ : www.ic.or.th

สำนักงานในส่วนภูมิภาค

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 1 (เชียงใหม่)

ห้อง 108-110 อาคารแอร์พอร์ต บีทีเอส ปาร์ค เลขที่ 90 ด.มหิดล ต.หายยา อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50100

โทร. 0 5320 3397-400 โทรสาร 0 5320 3404 อีเมล : chmai@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2 (นครราชสีมา)

2112/22 ด.มิตรภาพ อ.เมือง จ.นครราชสีมา 30000 โทร. 0 4421 3184-6 โทรสาร 0 4421 3182

อีเมล : korat@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 3 (ขอนแก่น)

177/54 หมู่ 17 ด.มิตรภาพ อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000 โทร. 0 4327 1300-2 โทรสาร 0 4327 1303

อีเมล : khonkaen@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 4 (ชลบุรี)

46 หมู่ 5 ด.นครอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ด.สุขุมวิท ต.ทุ่งสุขลา อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี 20230

โทร. 0 3840 4900 โทรสาร 0 3840 4997-9 อีเมล : chonburi@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 5 (สงขลา)

7-15 อาคารไชยรงค์ ด.จตุรทิศ 1 อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110 โทร. 0 7434 7161-5

โทรสาร 0 7434 7160 อีเมล : songkhla@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 6 (สุราษฎร์ธานี)

49/21-22 ด.ศรีวิชัย ต.มะขามเตี้ย อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี 84000 โทร. 0 7728 4637, 0 7728 4435

โทรสาร 0 7728 4638 อีเมล : surat@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 7 (พิษณุโลก)

59/15 อาคารไทยศิวารัตน์ ชั้น 3 ด.บรมไตรโลกนารถ 2 ต.ในเมือง อ.เมือง จ.พิษณุโลก 65000

โทร. 0 5524 8111 โทรสาร 0 5524 8777 อีเมล : phitsanulok@boi.go.th

สำนักงานในต่างประเทศ

● **BEIJING** : Thailand Board of Investment, Beijing Office
Royal Thai Embassy, No.40 Guang Hua Road, Beijing, 100600, P.R.C. Tel: +86 10 6532 4510 Fax: +86 10 6532 1620
E-mail: beijing@boi.go.th

● **FRANKFURT** : Thailand Board of Investment, Frankfurt Office
Royal Thai Embassy, Bethmannstr 58, 5.OG 60311 Frankfurt am Main Federal Republic of Germany Tel: +49 (0) 69 9291 230
Fax: +49 (0) 69 9291 2320 E-mail: fra@boi.go.th

● **GUANGZHOU** : Thailand Board of Investment, Guangzhou Office
Investment Promotion Section, Royal Thai Consulate-General, Room 1216-1218, Garden Tower, 368 Huanshi Dong Road, Guangzhou, 510064, P.R.C. Tel: +86 20 8333 8999 Ext. 1216-18, +86 20 8387 7770 Fax: +86 20 8387 2700
E-mail: guangzhou@boi.go.th

● **LOS ANGELES** : Thailand Board of Investment, Los Angeles Office
Royal Thai Consulate-General, 611 North Larchmont Boulevard, 3rd Floor, Los Angeles, CA 90004, U.S.A. Tel: +1 (0) 323 960 1199
Fax: +1 (0) 323 960 1190 E-mail: boila@boi.go.th

● **NEW YORK** : Thailand Board of Investment, New York Office
61 Broadway, Suite 2810, New York, N.Y. 10006, U.S.A. Tel: +1 (0) 212 422 9009 Fax: +1 (0) 212 422 9119
E-mail: nyc@boi.go.th

● **OSAKA** : Thailand Board of Investment, Osaka Office
Royal Thai Consulate-General, Bangkok Bank Building 7th Floor, 1-9-16 Kyutaro-Machi, Chuo-Ku, Osaka, 541-0056, Japan Tel: +81 (0) 6 6271 1395 Fax: +81 (0) 6 6271 1394
E-mail: osaka@boi.go.th

● **PARIS** : Thailand Board of Investment, Paris Office
Ambassade Royale de Thaïlande 8, Rue Greuze, 75116, Paris, France Tel: +33 (0) 1 5690 2600-1 Fax: +33 (0) 1 5690 2602
E-mail: par@boi.go.th

● **SEOUL** : Thailand Board of Investment, Seoul Office
#1804, 18th Floor, Coryo Daeyungak Tower, 25-5, Chungmuro 1-ga, Jung-gu, Seoul, 100-706, Korea Tel: (822) 319 9998
Fax: (822) 319 9997 E-mail: seoul@boi.go.th

● **SHANGHAI** : Thailand Board of Investment, Shanghai Office
Royal Thai Consulate-General 15th Floor, Crystal Century Tower, 567 Weihai Road, Shanghai, 200041, P.R.C.
Tel: +86 21 6288 9728-9 Fax: +86 21 6288 9730
E-mail: shanghai@boi.go.th

● **SYDNEY** : Thailand Board of Investment, Sydney Office
Suite 101, Level 1, 234 George Street, Sydney, New South Wales, 2000, Australia Tel : +61 2 9252 4884 Fax: +61 2 9252 2883
E-mail: sydney@boi.go.th

● **STOCKHOLM** : Thailand Board of Investment, Stockholm Office
Stureplan 4C 4th Floor, 114 35 Stockholm, Sweden Tel: +46 (0) 8 463 11 58, +46 (0) 8 463 11 72, +46 (0) 8 463 11 74-5
Fax: +46 (0) 8 463 11 60 E-mail: stockholm@boi.go.th

● **TAIPEI** : Thailand Board of Investment, Taipei Office
Taipei World Trade Center, 8th Floor, Room 3E 39-40 No.5, Xin - Yi Road, Sec.5, Taipei 110, Taiwan, R.O.C. Tel: +886 2 2345 6663
Fax: +886 2 2345 9223 E-mail: taipei@boi.go.th

● **TOKYO** : Thailand Board of Investment, Tokyo Office
Royal Thai Embassy, 8th Floor, Fukuda Building West, 2-11-3 Akasaka, Minato-ku, Tokyo, 107-0052, Japan Tel: +81 (0) 3 3582 1806 Fax: +81 (0) 3 3589 5176
E-mail: tyo@boi.go.th

THAILAND BOARD OF INVESTMENT

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

555 ด.วิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทรศัพท์ : 0 2553 8111 โทรสาร : 0 2553 8222

อีเมล : head@boi.go.th เว็บไซต์ : www.boi.go.th

